

eul_wid: mlw-at

Ἀριστοφάνους Σχόλια · Aristophanes Scholia

Scholia-Birds

Σχόλια εἰς Ὀρνιθας

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Γραμματική [Grammar](#)
Format: Πεζός [Prose](#)

arg av t ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας.

arg av 1 πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖψ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τότε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἥσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν. Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι.

arg av 2 ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν παρρησία, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστώτας ἐτέρους ὥσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάβσημα ἐπιτηδεῖως ὥκονόμηται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκῶτων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπεύρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ

συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοὶ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἔνεκεν χρηματίζονται. εἴθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῶδει. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ καὶ ἐλπίζει ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γίγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς. Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστὺ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπαιρώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι [ν.

arg av 2 (501) 145] «μηδαμῶς ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἴν' ἀνακύψεται, κλητῆρ' ἄγους' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.»
 ¶ Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐέλπιδες τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς.

arg av 3 οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἄερί, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἔωσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ, διὰ τὸ μὴ ἔασθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι, λιμῶ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι, διὰ τὴν περικοπήν τῶν Ἑρμῶν, καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.] ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές· οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα, ἐλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.

arg av 4 (147) εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συμπάρων μετὰ πλειόνων πτηνῶν διδάσκει, τί δύναται ὀρνίθων γένος, καὶ πῶς ἂν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φαρμάκου πτέρυγας τ' ἐποιοῦν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ, ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρώντες γενομένην. SCHOLIA IN AVES Ὁρθὴν κελεύεις: ¶ Ἡ εἵσθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων ἄρχεται προσώπων, οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ση', ὧν τελευταῖος ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδὸνα.

sch av 1 ἐν εἰσθέσει δὲ μετὰ τὸν ρξά' στίχον κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρζγ' ἕτερον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. ¶ τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολιὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτῳ δένδρου τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολιοῦ σημαίνοντος κατ' ἐκεῖνο πορεύεσθαι. πεποιήται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τῷ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι, τῷ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων. —ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὸς δένδρου ὄντος, καὶ τοῦ κολιοῦ σημαίνοντος δῆτα μετ' ἐκεῖνο πορευθῆναι. Br. ἦδε δ' αὖ κρώζει: Τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων, ὡς εἰς τὸναντίον τῷ κολιῷ παρακελευομένης πορεύεσθαι.

sch av 2 τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω. καὶ ἐν ἄλλοις. κρᾶζει εἰς τοῦπίσω ἄπελθε. πλανύττομεν: Πλανώμεθα. κωμικῶς δὲ ἐκτέταται. —ἦδε δ' αὖ: Κορώνη κελευομένη εἰς τὸναντίον. Br. προφορομένῳ: Δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τάναντία.

- sch av 4 προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. — ἄλλως: μάτην. R. Br. προφορουμένω: Ὡδε κάκεῖσε πορευόμενοι. Br. τὸ δ' ἐμὲ: Οὐκ εὔηθες.
- sch av 5 Br. (πλεῖν ἢ χίλια: Ἀττική ἢ κρᾶσις τοῦ πλέον πλεῖν.
- sch av 6) ¶ τὸ δ' ἐμὲ κολιῶ: Ὅτι ὁ μὲν κολιὸν ἐκράτει, ὥστε δεῖξαι αὐτῷ δῆθεν τὴν πρὸς τὰ ὄρνεα ὁδόν· ὁ δὲ κορώνην διὰ τὴν χρεῖαν.
- sch av 7 διὸ καὶ μέμφονται ἑαυτοῖς, ὅτι δὴ τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν διήνυσαν καὶ οὐπω τὸ ζητούμενον εὔρον. Ἀττικῷ δὲ ἔθει εἴρηται ταῦτα ἀναπόδοτα, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις [268] τὸ δὲ μὴ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα. νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ οὐκ εὔηθες, ἢ οὐ μωρίας πλέον, ἢ τι τοιοῦτο. — τὸ δ' ἐμὲ: Οὐ μωρίας πλέων. Br. ¶ ἀποσποδῆσαι: Ἀντὶ τοῦ ἀφανίσαι.
- sch av 8 ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. (ἢ ἀποκροῦσαι, ἀφανίσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.) ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ': Ἐρωτηματικῶς.
- sch av 10 δύναιο δ' ἂν ἐντευθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν, (τουτέστι) τὰς Ἀθήνας. ὡς πολὺ δὲ ἀφεστηκότων ταῦτά φησιν. Ἐξηκεστίδης: Τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον (τὰς ὁδοὺς γινώσκειν).
- sch av 11 οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. (τοῦτο δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα, διὰ τούτων [764] εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος *** «ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον.» μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθῆνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρωδὸς πυθιονίκης. νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δίς. Ἄλλως. ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμωδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἐτέρους τινὰς λέγειν, Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην. ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους *** ὁ μὲν γε δειλὸς, ὁ δὲ κόλαξ, *** ὁ δὲ νόθος.) σὺ μὲν ὦ τᾶν: Παίζων φησί.
- sch av 12 τουτέστι τὴν εἰς τὸ οἴμοι ὁδὸν βάδιζε. (οὐκ τῶν ὀρνέων: Ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπώλων.
- sch av 13 Δίδυμος δὲ, δεινὰ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρνέων πεπονθέναι, ἐπεὶ Ὀρνεαὶ τῆς Λακωνικῆς εἰσι. πρὸ δὲ ἐτῶν δ' κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπήλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀποβαλεῖν Λάχητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων φησίν. Ἄλλως. ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλίων, [ὡς τῶν χυτρῶν, ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίων]. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὀμηρικὸν [Od. N, 407] «δήεις τόν γε σύεσι παρήμενον,» τουτέστι συφεοῖς. ἐξῆς οὖν ἐπάγει «αἱ δὲ νέμονται παρ κόρακος πέτρῃ.» ὁ πινακοπώλης: Ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπώλης.
- sch av 14 ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναν ἐῖδος ὀρνέου. — τοῦτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [1077] μέμνηται «ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν στρουθίον, «ὅς ὄρνεα πωλεῖ. R. ὅς τῳ δ' ἔφασκε νῶν: (Οἱ μὲν φασιν αὐτὸν διασύρειν τὸν Αἰσώπειον λόγον καὶ δέον εἰπεῖν τῶν ἀνθρώπων, λέγειν ἐκ τῶν ὀρνέων, οἱ δὲ οὕτως ὅς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὀρνέων δύνασθαι προηγῆσασθαι τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρνέων, οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρνέων ἐν ταυτῷ ὄντων.
- sch av 15 Ἄλλως. ἔφασκεν ὁ Φιλοκράτης. τὸ δὲ νῶν, τουτέστιν ἡμῖν, δεικτικῶς. σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρνέων, τουτέστι διὰ τῶν ὀρνέων, ὅπου τὸν Ἐποπα εὐρήσομεν. γράφεται καὶ, ὡς τῳ δὲ, καὶ διαιροῦσι τινὲς καὶ προστιθέασιν τὸ ἐξῆς, τὸ, ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολιὸν καὶ τὴν κορώνην. βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρησθαι σημαίνει ἡμῖν τὸν Ἐποπα ὅς ἐστι, δείξαντα ἐκ τῶν ὀρνέων. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἴρηκε τὸ, ὅς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει γὰρ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων.) — ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει εἰπεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο, εἶτα ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολιὸν καὶ τὴν κορώνην. ἢ οὕτως ὅς ἔλεγε

φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων καὶ δείξειν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων. Rav. τὸν μὲν Θαρρελείδου: (Σύμμαχος, Ἀσωπόδωρον.

sch av 17 καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκωμώδεται, καὶ ὁ κολιοὺς μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ἔχει. Ἄλλως, ἄδηλον εἰ Ἀσωπόδωρον λέγει, ὅς κωμωδεῖται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ καὶ ὁ Θαρρελείδης μικρός. Ἄλλως.) οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υἱὸν τινα Θαρρελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολιοῦ κωμωδεῖσθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ οἶον αὐτοῦ διὰ τῆς κωμωδίας εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησὶ, κατὰ περίφρασιν εἶρηκε Θαρρελείδου κολιοῦν, ἐν ἴσῳ τῷ Θαρρελείδης, ὅς ἐστι κολιοῦδης. ἢ ὡς κολιοῦς αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει. (Ἄλλως, ὁ τοῦ Θαρρελείδου υἱὸς ἐγένετο κολιοῦς.) —τὸν μὲν Θαρρελείδου: Υἱόν. Brunck. τῷδ' οὐκ ἄρ' ἦσθην: Τινὲς διὰ τοῦ ἰ ἦσθην ἀντὶ τοῦ ἦδεσαν.

sch av 19 τουτέστιν οὐδὲν ἦδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν. —οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν: Στίχος [40] Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.» R. [καὶ νῦν τί κέχηνας: Ὡς τοῦ κολιοῦ κεχηνότος.

sch av 20 κατὰ τῶν πετρῶν δὲ, ὅπου ἐστὶ τόπος πετρώδης.] ἢ δὲ μὰ Δί' ἐνταῦθα: Ἐδεινοποίησεν ὡς πανταχόθεν ἀποκεκλημένης τῆς ὁδοῦ.

sch av 22 ¶ ἄλλω δὲ ὀνόματι κέχρηται. ¶ ἢ δ' ἡ κορώνη: Ὡς ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς.

sch av 23 δύνатаи καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη. ¶ βρύκουσα δὲ, δάκνουσα παρὰ τὴν βορὰν, οἰοῖται βορύκουσα. ¶ βρύκους: ἐσθίουσα.

sch av 26 R. ἐς κόρακας ἐλθεῖν: Παίζει.

sch av 28* ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα βούλεται ἀπελθεῖν. [ἐν λόγῳ δὲ, ἐν τῇ ὑποθέσει.] τὴν ἐναντίαν Σάκκα: Οὗτος ἐστὶν Ἀκέστωρ, τραγωδίας ποιητής.

sch av 31 ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάκας, διὰ τὸ ξένος εἶναι. Σάκαι δὲ ἔθνος Θρακικόν. (Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκαν προσηγόρευσε Τισαμενόν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδηταῖς «καὶ Σάκας, ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι.» Κρατῖνος δὲ ἐν Κλεοβουλίναις «Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς, ἐὰν μὴ συστραφῇ τὰ πράγματα.») οὐ σοβοῦντος: Ὡς ἐπὶ ὀρνέων τοῦτό φησι.

sch av 34 ¶ πάντες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρνεα. ¶ ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος: Τὸ μὲν ἀνεπτόμεσθα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν.

sch av 35 (ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἱ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν.) ὁ δὲ νοῦς, παντὶ σθένει, (ὅ ἐστι τελέως, προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὀρνέων χρῶνται μεταφορᾷ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὕστερον ὀρνιθωθησόμενοι.) ἐναποτίσαι χρήματα: Παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν, εἶπεν ἐναποτίσαι χρήματα.

sch av 38 εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντούμενοι πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα. (οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες: Παρὰ τοῦτο καὶ ὁ Φιλήμων «ἢ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ.

sch av 39 » τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κραδῶν, ὅτι ἀπὸ ἐνὸς τὰ ἄλλα πάντα δένδρα ἐμφαίνει.) ¶ κράδη δὲ ἡ συκῇ. ¶ — ἀπὸ ἐνὸς τὰ ἄλλα δένδρα ἐμφαίνει. R. τόνδε τὸν βάδον: (Ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται.

sch av 42 ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Ὅμηρος [Il. Z, 202] «πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.» Ἄλλως. εἴρηται μὲν ὁ βάδος ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασιν τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει «τισοφῶν ὦ ῥαψωδέ.») —τὴν πορείαν. R. κανοῦν δ' ἔχοντες: Τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ιδρύσει θύσωσιν.

sch av 43 ὅτι δὲ χύτραις ἵδρυον εἴρηται ἐν Εἰρήνῃ [923]. Δίδυμος δὲ φησιν ἀμυντήρια αὐτοῦς τῶν ὀρνέων βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα

τὰ ὄρνεα τύπτη αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν. ὅπου καθιδρυθέντες: Τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, «ἀνεπτόμεθα ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

sch av 45 » εἴτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντες, καὶ τὰ ἐξῆς. τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ εἴρηται. λείπει τὸ γενόμενον.

sch av 47 R. ὅπου.

sch av 48 R. ἄνω τι φράζει: Ὡς ἄνω αὐτῆς νευούσης ἐπὶ τινα τόπον ὑψηλόν.

sch av 54 ¶ τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν: Πρὸς τὴν τῶν παίδων συνήθειαν τοῦτο λέγει. φασὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἰδόντες ὄρνεα, δὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα. τὸ δὲ ἄλλ' οἷσθ' ὃ δρᾷσον Ἀττικὴ φράσις. πρὸς δὲ τὸ εἰρημένον παίζων αὐθις εἶπε, σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ. ¶ τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς: Οὐ πιθανόν, φησὶν, ἐπὶ οἰκίαν ὀρνέου ἐλθόντα παῖ παῖ καλεῖν.

sch av 57 οὐ γὰρ εἰσὶν ἄνθρωποι, ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν. ἐποποιῖ: Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν, ἀπὸ τοῦ οἱ ἔποποι· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ἢ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί.

sch av 58 εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. [τίνες οὗτοι: Τροχίλος εἷς τῶν ὀρνέων ὑπακούει οἰκέτης τοῦ ἔποπος.

sch av 60] [τοῦ χασμήματος: Ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτὴς ἔχοντος τὸ ράμφος κεχηνός, διὰ τοῦτο εἶπεν χασμήματος.

sch av 61] ὀρنيθοθήρα: Νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐληλυθέναι.

sch av 63 οὕτως τί δεινόν: Τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν, τὸ ἡμᾶς ὑποπεύεσθαι τοιούτους εἶναι. ἐωρακῶς δὲ αὐτὸν φοβούμενον τοῦτό φησιν. (οὕτω δεινὸν πρᾶγμα ἐστὶν οἱ ὀρنيθοθῆραι. οὐκ ὥφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν.) οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτω· οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν, τουτέστιν οὕτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως, ὥστε ὀρنيθοθῆραι νομίζεσθαι. οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιον ἐστὶν ὅτι ἐσμέν ὀρنيθοθῆραι. Ὑποδεδιώς: Ὅνομα ἔπλασεν ὀρνέου Ὑποδεδιώς.

sch av 65 —ὥς ἐν Λιβύῃ πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων ὀρνέων. R. (Λιβυκὸν δὲ, ἐπεὶ οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοί. ἢ ἐπεὶ πολύορνις ἡ Λιβύη.) τὰ πρὸς ποδῶν: [Ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδιανόγητα ἐφθέγγατο.

sch av 66* ἢ φησιν, ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν σου ὄρνεα, εἰ βούλει, περὶ ἐμοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν, ὅτι ὄρνεα ἐσμέν, μάνθανε. Ἄλλως.] γράφεται καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποδῶν, ὅτι σαφέστερον. καὶ τάχα ἂν εἴη κατὰ τὴν παλαιὰν σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου ἔρω, μετελήφθη δὲ εἰς τὸ ω. ἔν τισι δὲ γράφεται, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων. ἢ καὶ οὕτω, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποίων, ἀντὶ τοῦ πρὸς τίνων ἐσμέν ὀρνέων ἐρώτα καὶ τίσι προσήκομεν. ἔστι δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ ἔτι τὸ καὶ μὴν ἀκαίρως ἔσται λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὰ πρὸς ποδῶν, πυνθάνου τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμέν. λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικῶς. Ἐπικεχοδῶς: Καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὀρنيθος ἔπαιξε παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ.

sch av 68 φασιανὸς δὲ συκοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν μετὰ φασιανῶν εὐρισκόμενος. τί θηρίον πότ' εἶ: Δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ τεραστικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.

sch av 70 ὄρνις ἔγωγε δοῦλος: Σημεῖωσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθειᾶν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί. ἀλεκτρυόνος: Φυσικόν ἐστὶ τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἔπεσθαι τοῖς νενικηκόσι.

sch av 71 (καὶ Θεόκριτος [22, 72] ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.) Φαληρικὰς ἀφύας: (Ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύας.

sch av 76 Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς, διὸ τὸ χ.) Φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ: Ἀθάρας.

sch av 78

(τορύνη δὲ λέγεται τὸ κινητήριον τῆς χύτρας, σημειωτέον δὲ ὅτι τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι.) τροχίλος ὄρνις οὐτοσί: Παρὰ τὸ τρέχω.

sch av 79 ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ τρέχω, πέπαιχε τροχίλος εἰπών. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος, καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δὲ τινες τὴν μέσσην ὀξύνειν. μύρτα καὶ σέρφους: Σέρφος σκωληκῶδες ζωῦφιον, (ἢ μυρμηκῶδες.

sch av 82 ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία «ἔνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφω χολή.» Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια, σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.) μύρτα δὲ ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπὸς, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν. κακῶς σύ γ' ἀπόλοιο: Πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ ἔποπος λέγει εἰσελθόντα (καὶ κεχηνότα).

sch av 87 [ὑπὸ τοῦ δέους: Ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα ἐφοβήθη.] ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

sch av 89 R. [ἀπέπτατο: Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου χάριν.

sch av 90] [ὥς ἀνδρεῖος εἶ: Ὡς πολὺ.

sch av 91 ἐν εἰρωνείᾳ δέ.] ἄνοιγε τὴν ὕλην: Δέον εἰπεῖν τὴν θύραν ἢ τὸν οἶκον τὴν ὕλην εἶπεν.

sch av 92 καὶ γὰρ ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνεις. τίς ἡ πτέρωσις: Ἐπειδὴ ὁρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος, καταπλήττονται.

sch av 94 ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον, καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ. —ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἔποψ. R. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες: Εὐθὺς οἰωνιζόμενοι εἰώθασιν λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινὸς ὄνομα, ἢ ὑγείαν, ἢ τι τοιοῦτον.

sch av 95* καὶ νῦν οὖν ἔφη, [τίνες οἱ ζητοῦντές με, πρὸς ὃ ἐπάγει,] οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ ἐξῆς παρ' ὑπόνοιαν, ἐπεὶ ἔσκευος φαίνεται αὐτοῖς, εἷξασιν ἐπιτρίψαί σε: Δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ ἔποπος λέγειν, οὗτοι ζητοῦσί σε ἐπιτρίψαι διὰ τὴν ὄψιν· δύναται δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν λέγειν, εἰκόασιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὥδε ἐλθόντας.

sch av 96 ἐκφοβεῖ γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον. ¶ τὸ δὲ εἷξασιν, ἢ εἰκόασιν ἢ παρεγένοντο. ¶ τὸ τοῦ ὄρνέου πρόσωπον.

sch av 99 R. τοιαῦτα μέντοι: Ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπαρνηθωμένον καὶ τὴν Πρόκνην.

sch av 100 ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα. πότερον ὄρνις: (Ἔπαιξε.

sch av 102 δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος, ταῶς εἶπεν. ὀξύνεται δὲ καὶ περισπᾶται.) ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλήσθαι. διὰ τοῦτο φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰῶ, ἢ ταῶς. τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. —ὄρνις ἢ ταῶς: Ὡς εἰκότος ὄρνιθος. πρὸς τὸ μέγεθος δὲ τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὴν ποικίλην ἐσθῆτα ἣν ἐνεδύσατο. Ἄλλως. ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπών, εἶτα ἐπήγαγε τὸ εἰδικόν. V. ἐξερρήκε: Παρόσον ἄνθρωπος ἐξελέλυθε, μὴ ἔχων πτερὰ πλήν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπτερωμένης.

sch av 106 ὥς ἐπὶ τῶν φυτῶν. R ¶ νῶ βροτῶ: Πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων, ὅτι ἐκ παραλλήλου ἡ διαφορὰ δηλοῦται.

sch av 107 τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχές τῶν δυϊκῶν. ¶ ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι: Ἀντὶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

sch av 108 (μέγα γὰρ ἐφρόνουν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ.) Ἡλιστά: Δικασταί.

sch av 109 ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου: Πέπονθε. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τουτέστι μισόδικοι. μισόδικοι.

sch av 110 τὸ μισόδικον. R. ὀλίγον ζητῶν: Τοῦτο λέγει, ὅτι οἱ ἄγροικοι μόνοι εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί, ὥς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τούτων ἀγροίκων.

- sch av 111 ἀεὶ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαινεῖ. ἅμα καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον
παρὰ τοῖς ἀγροίοις εὐρίσκεται. ἀντὶ τοῦ εἰς ὀμιλίαν ἔλθειν.
- sch av 113 R διὰ ταῦτα.
- sch av 120 R. εὐερον: (Οἶον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὐέριον.
- sch av 121 Πλάτων Ὑπερβόλῳ «καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέ«λαυχ’ Ὑπέρβολος, ὥστ’ αὐχμότατός ἐστι.»
Κρατῖνος Πυλαίᾳ «γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν.» λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.) —ἀντὶ τοῦ εὐάερον.
τοιαῦτα γὰρ ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι. ἢ ὁ βαλεῖν ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου. R. σισύραν:
Σισύρνα καὶ σισύρα καὶ σίσυς διαφέρουσι.
- sch av 122* σισύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔτι τὰς τρίχας ἔχον σκέπαστρον. τὴν δὲ σισύρναν
οἱ κατὰ Λιβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ραπτόμενον ἀμπεχόνιον. σίσυς δὲ ἐστὶ παχὺ ἱμάτιον
καὶ εὐτελές, πρὸς δὲ καὶ μικρὸν, ἐπιτήδειον εἰς ἔν ἄπτεσθαι, οἶον ἐξωμίδιον. —σισύρα χλαίνης
εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἀπλοῖδος ἢ ἐξωμίδος ἢ τοιοῦτου τινός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [10] «ἐν
πέντε σισύραις.» V. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ὥς ἐστὶ βαίτη, καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ
ἄνδραχνον καὶ ἀνδρόχνην καλοῦμεν, οὕτως ᾤοντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
ἐκδέχεσθαι, καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων, τὸ
ἀμπεχόνιον καλούμενον. —καὶ τὴν σισύραν βαίτην ὑπέλαβον εἶναι τινές. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν
ἀληθές, ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἐξωμίδα ἢ διπλοῖδα ἢ τοιοῦτόν τι. οὕτως ἐν τῷ
λεξικῷ. V. ἐγκατακλιθῆναι: Οὕτως Ἀττικοί, ὥς ἐν Νεφέλαις [694] «ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρί.» τὸ
δὲ κλινθῆναι κοινόν. —μαθακὴν: μαλακὴν. λέγει δὲ τὴν τῶν προβάτων. V. τῶν Κραναῶν: Τῶν
Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων.
- sch av 123 (ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.) (προσφορωτέραν δὲ νῶν: Ἀντὶ τοῦ ἡμῖν ἐπιτηδείαν, ἄλλην
ζητοῦμεν.
- sch av 124) ἀριστοκρατεῖσθαι: Ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι.
- sch av 125 Ἀριστοκράτης δὲ, Σκελλίου υἱός, ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δήμῳ. (Ἄλλως. ἀρίστους
κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, οἷα ἢ παρὰ Λακεδαιμονίοις
πολιτεία ἦν. ἢ γὰρ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατία ἦν.) καὶ τὸν Σκελλίου: Παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν,
ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου ἦν υἱός, ὃν ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης (ἔγραφεν.
- sch av 126 ἀριστοκρατία δὲ ἡ ὀλιγαρχία). οὕτως οὖν, φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν
Ἀριστοκράτην μισῶ, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶί: Νῦν οὐ τὴν
πρῶίαν λέγει, ἀλλ’ ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ πρῶ.
- sch av 129 (οὕτως γὰρ ἐστὶ τὸ πρῶί. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῶ περισπᾶται.) —οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσι.
Εὐπολις Βάπταις «ἐκεῖ γὰρ ἐξῆς ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῶ.» R. (λουσάμενα πρῶ: Οὕτως Ἀττικοί.
- sch av 132 ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ἰ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρῶί γενόμενον, ὥς ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας ὄν, ὥς τὸ ἐσταῶς
ἐστῶς.) μή μοι τότε γ’ ἔλθης: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνεχόμενων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις.
- sch av 134 παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον. ἢ γὰρ παροιμία ἐστὶ, «μή μοι τότε’ ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς.»
ταλαιπώρων: Ἐν εἰρωνείᾳ.
- sch av 139 ᾧ Στιλβωνίδῃ: Ὡ λαμπρὲ καὶ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε. —ἢ ἀπλῶς ὄνομα κύριόν τινος
λέγει. R. ἢ Στίλβωνος παῖ. διασύρει δὲ τοῦτον, ὥς παῖδα ἔχοντα. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας:
Ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω.
- sch av 141 ὁ μὲν γὰρ τὰς τῆς γαστρὸς τρυφᾶς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχροῦς ἡδονάς. προσηγάγου δὲ, ἀντὶ τοῦ
πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν. ὠρχιπέδησας: Ἀντὶ τοῦ τῶν ὄρχεων ἥψω καὶ κατέσχευ
αἰσχροῦς.
- sch av 142*

(δειλακρίων δέ, δειλότατε, κακόδαιμον.) ἐν ἤθει δέ, ἢ ἀληθῶς λέγει. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν: Ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν Ὠκεανόν.

sch av 145 ¶ κατὰ δὲ ἄλλους τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν λέγει. ¶ ἡ Σαλαμινία: Δύο εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία.

sch av 147 ὦν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν, ἦν ἐπ' Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης, ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπήγεν, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. —ἀντὶ τοῦ μάρτυρα. R. τί οὐ τὸν Ἥλεϊον Λέπρεον: Καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι τοῦ Λέπρειον εἶπεν.

sch av 149 ἔστι δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον, πόλις τῆς Πελοποννήσου. Λέπρεον δὲ Δίδυμός φησιν ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· (ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτη τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι. τοὺς οὖν πλησιοχώρους Λεπρεώτας αὐτοὺς καλεῖν. τοὺς δέ, μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἡ πόλις τὸ Λέπρεον. ὁ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν.) [ὅς οὐκ ἰδὼν: Ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθὼν.

sch av 150 πλεονάζει δὲ τὸ ὅς.] ἀπὸ Μελανθίου: (Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμωδεῖται λεπρὸς καὶ κακοπράγμων.

sch av 151 κωμωδεῖται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκευαῖς ὡς λάλον σκώπτει. Καλλίας Πεδήταις τίς ἄρα τοὺς Μελανθίου τῷ γνῶσομαι, οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς.) εἶχε Μελάνθιος λέπραν. ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι: Λεῖπει τόποι.

sch av 152 Ὅπου δὲ πόλις Λοκρίδος, (ἥς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ [531] «Ὅπόεντά τε Καλλιάρων τε.») —Ὅπουντίους δὲ τοὺς τυφλοὺς φασί. R. (ἀλλ' ἔγωγ' Ὅπουντίους: Οὗτος συκοφάντης πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος.

sch av 153 ἔπαιξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Ἄλλως, ὅτι ἐτερόφθαλμός τις ἦν, ὅθεν οὕτω τοὺς τυφλοὺς φασιν.) ἐς τὴν τριβήν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐφυῶν ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

sch av 156 (Ἄλλως, ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἡ μεταφορὰ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν διατριβήν.) ἄνευ βαλλαντίου: Ἀντὶ τοῦ, ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

sch av 158 κιβδηλίαν: Τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ρύπον. μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται παρὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι. ¶ Ἄλλως, κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα τὰ ὑπὸ Χίων δεδηλημένα, ἥτοι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν τὸ δεδολωμένον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον. ¶ εἶδη φυταρίων.

sch av 159 R. V. σισύμβρια: Φύλλα τινὰ οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφεῖοι.

sch av 161 ¶ νυμφίων βίον: Ἡ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. ¶ φεῦ φεῦ: Ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικόν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

sch av 165 ¶ περιπέτεσθε: Ἀντὶ τοῦ, ἕνα τόπον ἔχετε. ¶ κεχηνότες: Ὡς μωροί. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται. (αὐτίκα: Οἷον εὐθέως.

sch av 166 ἅμα τῷ πυθέσθαι, ὅτι τις ἄστατος, εὐθέως ἄτιμον νομίζουσιν.) τοὺς πετομένους ἦν ἔρη: Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων.

sch av 167

ἔστι δὲ Ὀμηρικὸν [Il. Z, 230] τὸ σχῆμα· «εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε.» ὁ δὲ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος. λέγει δὲ ὅτι, ἦν τις ἐρωτήση περὶ τῶν πετομένων, τίς ὄρνις οὗτος, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα. οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ (καὶ νοσφισμῷ) καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι τὸν Τελέαν. (τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας; Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

sch av 168 κωμωδεῖται δὲ εἰς πολλά. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδέν, ἢ ὅτι Τελέας ὄρνεον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [885] ὄρνεόν τι καταλέγει «τελέα καὶ τετράδι καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ.» —διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. V. ἀστάθμητος: Ἄνισος.

sch av 169 ἄστατος. Vict. (ἀτέκμαρτος: Οἶον, σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων.

sch av 170 μωμᾷ δὲ, ψέγεις.) —δόλιος. R. [μίαν πόλιν: Καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν.

sch av 172] βλέπε νῦν ἄνω: Ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν.

sch av 175 [διαστραφήσομαι δὲ,] τὸν τράχηλον κλάσω. ὀρνίθων πόλος: (Τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος.

sch av 179 ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημειόν τι καὶ πέρας ἄζονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ «καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον,» ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.) —πόλος παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. R. θαυμάζει τὴν λέξιν.

sch av 180 R. V. ὅτι δὲ πολεῖται: Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον.

sch av 183 ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο: Οἰονεῖ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτειχίσητε. κεκλήσεται πόλις: Ἐπαιξε παρὰ τὸ πόλος σχηματίσας τὴν πόλιν.

sch av 185 ὥσπερ παρνόπων: [Εὐχεῖρωτοι γὰρ οἱ πάρνοπες. ἔστι δὲ] εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κωνώπων λέγουσι. (τοὺς δ' αὖ θεοὺς: Ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Μηλίων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι.

sch av 186 τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρώην ὑποτελῆ οὐσαν.) λιμῷ Μηλίῳ: Ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος δὲ ἐστὶ πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μῆλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπίεσθησαν καὶ παραδεδώκασιν ἑαυτοὺς, [ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ] . Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα: (Πολέμιοι ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τῶν Ἀθηναίων, συμβαλόντες Λακεδαιμονίοις διὰ Δεκέλειαν μαχομένοις.

sch av 189 ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ. Ἄλλως.) τινές φασι μεταξὺ Πυθοῦς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. παίζει δὲ τότε γὰρ μόνον δίοδον ζητοῦσιν, ὅταν στράτευμα διάγῃ· ὅταν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἓνα, οὐκέτι. καὶ τοῦ χάους: Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυκος «ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.

sch av 192 » διαφρήσετε, διαφορήσετε, διαπέμψετε. —Πυθῶδε: Πυθῶ ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις: [Hom. Od. Θ, 80:] «Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ.» Vict. μὰ νεφέλας: Νεφέλη [οὐ μόνον ἢ καπνώδης τῆς γῆς ἀναθυμιάσις, ἀλλὰ καὶ] εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ.

sch av 194 οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὥμνουν, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς. βαρβάρους ὄντας: Ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν.

sch av 199 (ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, σὺ αὐτοῖς διηγῇσιν ὀρνέοις οὖσι, φησὶν, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες,) ἐς τὴν λόχμην: Λόχμη δασὺς τόπος.

sch av 202

πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης. ἀηδόνα: Τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη.

sch av 204 (καλοῦμεν αὐτούς: Ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ χ.) ἄγε σύννομέ μοι: Ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς.

sch av 209 τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. μελικῶς δὲ ἄρχεται. (τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον,) ¶ κώλων ιδ'. ὦν τὰ ιβ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ' ἀναπαιστική βάσις, ἥτοι μονόμετρον ἀκατάληκτον παρατέλευτον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθιμιμερές. ὕφ' ὃ αἱ συνήθεις διπλαῖ. ἐξῆς δὲ κώλων ἱαμβικὸν μονόμετρον καταληκτικόν. μεθ' ἃ τρίμετρα ἀκατάληκτα, ὦν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ ἀντὶ τοῦ ᾄσον.

sch av 210 R. πολὺδακρυν Ἴτυν: Τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει.

sch av 212 R. (τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῷ πατρὶ πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως.) ¶ Ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ Ἴτυς υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γὰρ ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρακῶν δυναστεύοντι. ὁ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θράκην μετὰ Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἴτυν. μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν ποθοῦσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν, ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκόρευσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, μὴ δῆλα θεῖν τὰ πραχθέντα τῇ Πρόκνῃ. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάζασα τὸν υἱὸν Ἴτυν εἰς βρῶσιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ. ὁ δὲ γνούς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει ποῦ ποῦ φθεγγόμενος. Φιλομήλα μὲν δὴ Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ, Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα Ἴτυ Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεοῦντος ἢ μὲν Πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἢ δὲ Φιλομήλα εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταῦτά φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος, ἃ γε μετὰ τὴν συμφορὰν μὲν πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως δέ. ἐλελιζομένη δὲ, θρηνοῦσα. ¶ —ἀντὶ τοῦ στρεφομένη. R. (διεροῖς δέ), διύγροις ἐκ τῶν δακρύων. ¶ μίλαξ δὲ εἶδος βοτάνης. ¶ ἡχώ: Ἡ ἱερὰ ἡχώ ἀνέρχεται.

sch av 216 τὸ δὲ χωρεῖ ἀντὶ τοῦ χωρήσει. —μίλαξ εἶδος φυτοῦ. R. V. τοῖς σοῖς ἐλέγοις: Ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις.

sch av 217 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔ' ἔ' λέγειν. (Δίδυμος δέ φησιν ὅτι οἱ πρὸς αὐλὸν ἀδόμενοι θρήνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλήφθαι.) [ἀντιψάλλων: Ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων.

sch av 218 ψαλμὸς δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.] αὐλεῖ: Τοῦτο παρεπιγέγραπται, δηλοῦν ὅτι μιμεῖται τις τὴν ἀηδόνα ὡς ἔτι ἔνδον οὖσαν ἐν τῇ λόχμῃ.

sch av 222 [κατεμελίτωσεν ἀντὶ τοῦ] ἡδύτητος ἐπλήρωσεν. οὐ σιωπήσεις: Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

sch av 228 ἐποποιὶ ποποπό: ¶ Εἷσθεις μέλους ἐτέρου περιοδική, εἰς τέσσαρας στροφὰς διαιροῦσα τὰς περιόδους, ὦν ἡ πρώτη στροφή κώλων δέκα. ὦν τὸ πρῶτον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον, τὸν δὲ δευτέρον τρίβραχυν. ἐξῆς δύο καὶ τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως κατὰ τὴν τετάρτην χώραν προκελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἐξῆς τροχαϊκὰ δίμετρα πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικά. ¶ ταῦτα δεῖ ὀξύτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὀρνέου ἦχον προφαίνεσθαι κατὰ μίμῃσιν. ἰὼ ἰτῶ ἰτῶ: Προσκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας, ἵνα συμβουλευσῇ τὴν πόλιν κτίσαι.

sch av 229 τὸ δὲ ὄλον εὐκαίρως ὁ ποιητὴς βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξαι τῶν ὀρνέων. γυίας: Ὀδοὺς, πλέθρα.

sch av 230 φῦλα: Γένη. Vic. κριθοτράγων: Ἀντὶ τοῦ κριθοφάγων.

sch av 231 καινῶς δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ πᾶν ὄρνεον κριθὰς ἐσθίει. οἱ γέρανοι.

sch av 232 V. γῆρυν: Φωνήν.

sch av 233 Vict. ὅσα τ' ἐν ἄλοκι: Ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου.

- sch av 234 ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὐλακος. ἀμφιτιττυβίζετε: Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε.
- sch av 237 ¶ τιὸ τιό: Ἡ δευτέρα στροφή κώλων ιγ'. ὦν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τετραβραχέων. τὸ β' ὅμοιον καθαρὸν. τὸ τρίτον ὅμοιον, ἔχον τὸν τρίτον καὶ τέταρτον πόδα τετράβραχυν, τὸν δὲ τέταρτον τρίβραχυν. τὸ ε' ὅμοιον, τὸν α' καὶ β' ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ἕκτον ὅμοιον, τὸν τρίτον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὰ ἐξῆς ἐξ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα τριβράχεσιν. τὸ δὲ ιγ', τὸ ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν. ¶ μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὅ ἔποψ. —ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. Ran., qui lunc usque ad v. 394 scholia omittit. ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσιν: Ἀντὶ τοῦ τοῖς κλάδοις.
- sch av 238 ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέκος. κοτινοτράγα: Κότινον ἐσθίωντα, τουτέστι ἀγριέλαιον.
- sch av 240 κομαροφάγα: Κόμαρον ἐσθίωντα. ὅσα θ' ἐλείας: Ἐλώδεις τόπους στενοῦς.
- sch av 244 τοὺς ἐλείους στενοὺς τόπους. ἀπὸ τοῦ ὁ ἔλειος. τὰς ὀξυστόμους δὲ, τὰς ὀξὺ ἄδούσας. ἐμπίδας: Ζῶν ἐστὶν ἐν ὕδασι γινόμενον ὅμοιον τῷ κώνωπι, μείζον δὲ τῇ περιοχῇ, κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον.
- sch av 245 [κάμπτετε δὲ, καταβάλλετε, ἐσθίετε. ἐρόεντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικόν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῶνος δὲ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον.] ἀτταγᾶς: Ὁ ἀτταγᾶς ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶνος.
- sch av 249 τὰ γὰρ λιμνώδη καὶ ἔλεια χωρία καταβόσκεται ὁ ἀτταγᾶς. [ἡ τρίτη στροφή κώλων ὀκτῶ δακτυλικῶν τετραμέτρων, πλὴν τοῦ ζ'. τοῦτο γὰρ δακτυλικὴ βάσις] ὦν τ' ἐπὶ πόντιον: Ὁ τέ περιττός.
- sch av 250 ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. τὸ δ' ἐξῆς, ὦν τε φύλα ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. [ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιον ἐστὶν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κηῦκος τοῦ Τραχινίων βασιλέως γυνή. οἱ ὄλβω μεγίστῳ ἐπαρθέντες, εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυγάματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίῳις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν αὐτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καὶ ποτε ἐν θαλάσῃ αὐτοῦ πλέοντος ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ, ἣν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνήσε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δὲ τῶν ὥων αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσῃ κλωμένων. διὸ κατὰ Διὸς οἶκτον ἰδ' ἡμέρας ἀλκυονίτιδας καλουμένας εὐδιεινὰς ἔχει τοῦ ἔτους, ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττοῦς.] τὰ νεώτερα: Ἀπαγγέλματα δηλονότι ἢ πράγματα.
- sch av 254 [ταναοδείρων: Μακροτραχήλων. τὸ μερικὸν δὲ ἐπὶ πάντων ἔταξεν. οὐ γὰρ πάντα ταναόδαιρα τὰ ὄρνεα.] καινὸς γνώμην: Νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.
- sch av 258 [ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους: Ταῦτα τὰ πέντε κῶλα ἔοικεν ἐπωδοῦ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἱαμβικὸν ἐκ τριβράχεων. τὸ δ' παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν διρρύθμων. τὸ πέμπτον ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές ἐκ τριβράχεων. ἐφ' ἐκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.] κικκαβαῦ: τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν.
- sch av 261 ὅθεν καὶ κικκαβὰς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ κικυμίδας, ὡς Καλλίμαχος [fr. 318] «κάρτ' ἀγαθὴ κικυμὶς.» καὶ Ὀμηρος δὲ [Il. Ξ, 291] χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν. τὴν γλαῦκα ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. Ἄλλως. μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι τὴν γλαῦκα. διὰ τὸ χαλκῶδες

δὲ ἔχειν τὸ πτερόν λέγεται καὶ χαλκίς. λέγεται καὶ κύμινδης. ἐμβὰς ἐπῶζε: Ἐπῶζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ῥοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν.

sch av 266 [ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτετο.] χαραδριὸς δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου μεταβαλλομένου εἰς τὰ προκείμενα. διχῶς δέ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου, χαραδριὸν ὀξυτονητέον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται. ἐπεὶ, φασί, καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ρευμάτων μελωδίας ποιοῦνται. χαραδριὸν μιμούμενος: Εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν μιμούμενος ἀξιοῖ δέχεσθαι ἀποκεκρυμμένος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτερικοὺς ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεις, οἱ πωλοῦντες αὐτόν, φασί, κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι τις ἰαθῇ παρέργως. — Ἄλλως. καὶ μὴν καλύπτει ὡς χαραδριὸν περνάς. V. Ἀνδρέας δέ φησι τῶν ἰκτερικῶν οὐ τοὺς ἰδόντας, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους. τοροτίξ: Οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὄρνιθος τινος περιπταμένου.

sch av 267 [καὶ τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνέων.] [ἀγάθ' ἀλλ' οὐτοσί: Κορωνίς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

sch av 268 οἱ δὲ στίχοι τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοὶ μ', ὧν τελευταῖος καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κάμει. τοῦτο μὲν καμοὶ δοκεῖ. ἐν ἐκθέσει δὲ μετὰ τὸν λζ' στίχον κῶλα ἱαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα β'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] καὶ δὴ τις ὄρνις: Τοῦτο ἀποδέδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος «ἄλλως ἄρ' οὐποψ.» [ταῶς δὲ Ἀττικῶς περισπᾶται.] οὗτος αὐτὸς: [Ἀντὶ τοῦ ὁ ἔποψ] ἐρεῖ ἡμῖν.

sch av 272 καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς: Ἦν γὰρ φοινικόπτερος. λέγεται οὖν ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν. καὶ [ἔστι] παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν φοινικόεις καὶ φοινικίους ἐν ὑπερθέσει καὶ φοινικιοῦς ἐν συναιρέσει. ἔξεδρον χώραν ἔχων: Ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχὴ τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων; ὡς εἰ εἶπε χροιάν.

sch av 275 ἔξεδρον δὲ, παρηλλαγμένην. [Σοφοκλῆς (Phil. 112) «οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ.»] ὁ μουσόμαντις Ὁ κομπώδης.

sch av 276 τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντιες καὶ οἱ ποιηταί. ἄτοπος ὄρνις: Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου «τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει.» — ὀρειβάτης: Τῷ ὄρει βαίνων. Vict. Μῆδος ἐστίν: Ὡς τῶν Μήδων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν καμῆλων ὀχουμένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ.

sch av 277 τοὺς δὲ Ἐκβατάνων ὄρνεις Περσικοὺς φασὶ πρὸς τὸ ξένον τῆς θέας. ζητεῖται δὲ εἰ ὄντως καλεῖται τις ὄρνις μῆδος. λόφον κατειληφώς: Ἀντὶ τοῦ λόφον ἔχων.

sch av 279 ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δὲ φησιν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἔποψ. διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς ὀξυκέφαλον. οὗτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους: Οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, οὗ ἡ ἀρχὴ «σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω.

sch av 281 » Ἄλλως. Φιλοκλεῖ ἐστὶ δρᾶμα Τηρεὺς ἢ Ἐποψ. Ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν. εἶτα Φιλοκλῆς. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράφη. τοῦτο δὲ θέλων κωμωδεῖν Καλλίαν ὡς ἀπολέσαντα πάντα τὰ χρήματα. Ἄλλως. ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν, ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ὁ ἔποψ. ἀλλ' οὐδαμοῦ κεκωμώδηται. εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκῶς τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγωδίας ποιητής, καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἀλμίωνος αὐτόν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἄλμη γὰρ ἡ πικρία. γεγόνاسι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγωδιῶν ποιηταί: εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος· τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὺς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ. Ἰππόνικος Καλλίου: Ὁ Ἰππονίκου Καλλίας ἐδόκει τὰ πατρῶα διεσπαρκέναι εἰς ἀσέλγειαν.

- sch av 283 κωμωδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς ληφθεὶς μοιχεύων ἀπέτισε χρήματα. κεκωμώδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς Εὐπολὶς ἐν τοῖς Κόλαξι. Ἄλλως. λέγεται καταψεύδεσθαι τῶν ὑπομνημάτων, ὅτι οἱ Ἰππόνικοι καὶ οἱ Καλλίαὶ ἄνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παιῖδας καθήκουσιν. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ὁ πρῶτος γοῦν Καλλίας Φαινίππου πατρός ἐστιν, ὁ νενικηκὼς ἵππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα. τίλλεται: Τὸ τίλλεται ἀπὸ τῶν ὀρνέων.
- sch av 285 νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τὸ γενναῖος. καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλίου, καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. — γενναῖος: Πολὺν ἔχων ὄλβον. Vict. κατωφαγᾶς: Ὅτε βαρύνεται, ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον.
- sch av 288 ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν. οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον: Τὸν τῆς περικεφαλαίας.
- sch av 290 ὡς ρίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται Κλεώνυμος. ἐπὶ τὸν δίαυλον ἦλθον: Ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
- sch av 292 Ἄλλως. δίαυλος λέγεται ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἐπτὰ τρέχοντες, διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. Ἄλλως. ὀπλίτην δρόμον μεθ' ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο. [Ἄλλως. δίαυλος, ὁ διστάδιος τόπος ἢ μέτρον πήχεων σ'. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὁκτὼ δὲ εἰσιν ἀγωνίσματα, στάδιον, δίαυλος, δόλιχος, ὀπλίτης, πυγμὴ, παγκράτιον, πάλη καὶ ἄλμα.] ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν: [Ὡς τῶν Καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβάνοντων, διὰ τὸ στρατιωτικούς εἶναι. ἢ ὅτι ἐν πέτραις ὥκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κρανῶν.] Ἄλλως. γενναϊότατοι οἱ Κᾶρες τὰ πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις. θαλασσοκρατήσαντές τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ὥκουν, ὡς ἂν ἐχυρωτέρους, ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ карапóλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκίσεις. πετομένων τὴν εἴσοδον: Τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἀέρα.
- sch av 296 εἴσοδος δὲ λέγεται ἢ ὁ χορὸς εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ; αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον. οὗτοσὶ πέρδιξ: Ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδ', ἐν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατεिलεγμένων.
- sch av 297 ὁ δὲ τραγικὸς ιε' πρόσωπα ἔχει. ἐντεῦθεν ἀριθμήσας εὐρήσεις τὰ εἰκοσιτέσσαρα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς συνίσταται. ὅστις ἐστὶ κηρύλος: Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν, «βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην» τοὺς δὲ Ἀττικούς κείρυλον.
- sch av 299 φησὶ δὲ Δίδυμος, τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κείρυλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δὲ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηράσκοντας αἰ θήλειαι βασιτάζουσι τοῖς πτεροῖς. μήποτε παρὰ τὸ κεῖρειν ἐσχημάτικεν. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεὺς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχιστον τέγος τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ τὸ κεῖρειν ἠτυμολογηκέναι τὸν Ἀριστοφάνην. ἀντέθηκεν οὖν αὐτῷ κουρέα. [Ἄλλως. ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κηρύλος λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργίλος κουρεὺς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελῆ.] τίς γλαῦκ' Ἀθήναζε: Παροιμία.
- sch av 301 τὸ δὲ χ, ὅτι ἥλλαξε τὸ τοπικόν. ἔδει γὰρ ἐξ Ἀθηνῶν, οὐκ εἰς Ἀθήνας εἰπεῖν. οὐ προσποιεῖται δὲ, ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ πράγματα. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προϋπάρχουσιν, οἷον εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἐπαγάγοι, ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ἐνταῦθα οὖν, ἐπεὶ Ἀθήνηθεν ἐστὶν ἡ γλαῦξ, κατὰ τὴν παροιμίαν λέγει, τίς εἰς Ἀθήνας γλαῦκ' ἐννόησεν; Δήμων δὲ φησιν ὅτι οὐ τοῦ ζώου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοῦ νομίσματος. καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαῦκα. διὸ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου εἰκὸς ἐστὶ λεχθῆναι μόνου. κορυδὸς, ἐλεᾶς: Ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορύδων λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι.

- sch av 302 ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἑλεᾶς μήποτε ἑλείας ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφόμενος. φησὶ γὰρ «ἔλεια μικρὸν, φωνῇ ἀγαθόν.» ἀναγράφεται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὶς καὶ ὁ νέρτος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρίς καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελὶς. κεβλήπυρις: Μήποτε οὐχ ἓν ἐστίν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος.
- sch av 303 καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγράφεται κέβλη. εἴτα μύρμηξ Ἑρμίππου τετραμέτροις. «καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός τις ὦν κεβλήπυρίς «τις ὀνομάζεται.» ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῇ γραφῇ. Ἄλλως, οὐ δύναται δύο εἶναι, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων. πορφυρίς: Ἡ πορφυρίς ἀναγράφεται, κερχνῆς δὲ οὐκ ἀναγράφεται, ἀλλὰ κέρχνη.
- sch av 304 [καὶ ἡ κολυμβὶς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελὶς.] Δίδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἱέρακά φησι. οἷα πιπιρίζουσιν: Κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται ἡ λέξις.
- sch av 307 λέγει δὲ οὗτος καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν. [ποποποποπο: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ κώλων στίχων ιη'.
- sch av 310 ὦν τὰ πρῶτα τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῇ ἐπιμεμιγμένα τετραβράχεσιν. ὁ δ' τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικὸς. τὰ ἐξῆς πάλιν τρία κῶλα τοῦ χοροῦ. ἀναπαιστικὴ βάσις ἕκαστον τούτων. ἐπιμεμιγμένα καὶ ταῦτα τετραβράχεσιν. οἱ ἐξῆς πάλιν δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τὸ ἐξῆς τοῦ χοροῦ κῶλον ἀναπαιστικὴ βάσις. οἱ δὲ ἐξῆς ζ' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὦν τελευταῖος κάστων ἤδη που παρ' ἡμῖν; εἰ παρ' ἡμῖν εἴμ' ἐγώ.] [τίνα λόγον: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.
- sch av 315] κοινὸν ὠφελήσιμον: Ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ.
- sch av 317 ἀσφαλῆ δὲ, τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον. λεπτῶ λογιστὰ: Ἀφίκοντο λεπτοὶ εἰς τὸ λογίσασθαι.
- sch av 319 ποῦ πᾶ: Διαταράσσονται οἱ ὄρνιθες ἀκηκοότες ἄνδρας παρεῖναι. ὑποπτεύουσι γὰρ αὐτοὺς εἶναι ὄρνιθοθήρας. ἔχοντε πρέμνον: Στέλεχος καὶ ρίζαν.
- sch av 321 πράγματος [δὲ πελωρίου,] ὃ ἐστὶ χρήσιμόν τι εἰσηγούμενοι. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν: Ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδέξατο θηρευτὰς τῶν ὀρνίθων.
- sch av 322 Ἄλλως. τῶν ἐξημαρτημένων ἐξότε ἐτέχθη. τῆς συνουσίας: Τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς.
- sch av 326 εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ: Εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν εἶμι, καὶ ἐκεῖνοι παρ' ἐμοὶ εἰσιν. [ἔα ἔα: Εἴσθεσις ἐτέρα μέλους χοροῦ στροφῆς λόγον ἔχουσα.
- sch av 327 ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν, ἰὼ ἰὼ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν καὶ παιωνικῶν ὀκτώ. ἥς προτίθεται κῶλον ἱαμβικὸν ἥτοι ἱαμβικὴ βάσις. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἀναπαιστικὰ μεμιγμένα προκελευσματικοῖς, τὰ δὲ παιωνικὰ πεντασυλλάβοις. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν παιώνων εἰς βραχείας αἱ μακραί. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καὶ τρίτον ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ δὲ δευτέρον καὶ τέταρτον ὅμοια τῷ δευτέρῳ. τὸ πέμπτον ἐφθημιμερές. τὸ ἕκτον καὶ ζ' παιωνικὰ τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ ὄγδοον ὅμοιον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ τρεῖς. τὸν τρίτον δὲ ἀναπληροῖ τὸ ἐξῆς πρόσωπον εἰσερχόμενον. ἐξῆς δὲ σύστημα ἐν εἰσθέσει τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν δ'. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῇ ἔσω νενευκυῖα, τοῦ δὲ συστήματος μόνη παράγραφος.] ὁμότροφα: Οἷον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν νεμόμενα.
- sch av 381 παρέβη μὲν θεσμούς: Ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεῖναι ἀνθρώποις. ὕστερος λόγος: Ὁ ἐστὶν ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθα.
- sch av 336 ὥς παρ' Ὀμήρῳ [Il. A, 140] ἀλλ' ἥτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐθις. διαφορηθῆναι: Διασπασθῆναι.

- sch av 330 αἴτιος μέντοι σὺ: Ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβῦται ἀμηχανοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν. [ἰὼ ἰὼ: Εἴσθεσις χοροῦ ἐτέρα ἀντίστροφος τῆς ἤδη ῥηθείσης στροφῆς, ἐκ κώλων ὁμοίων καὶ στίχων ἦ'.
- sch av 343 εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ε' ἀναπαιστικά ἀναλόγως τοῖς τῆς στροφῆς. τὰ δὲ τρία παιωνικά, ὡς καὶ τὰ τῆς στροφῆς. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. Ἄλλως. ἔπαγε: Παρακελεύονται ἑαυτοῖς ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, βουλόμενοι κατ' αὐτῶν ὁρμῆσαι.] [ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι: Ὡς ὅπλον πανταχοῦ.
- sch av 346 τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε τὴν πτῆσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περιάγε.] καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν: [Ἀσκληπιάδης φησὶν ἀπὸ Ἀνδρομέδας εἶναι, ὡς καὶ τὸ «σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ ἐκέισε δεῦρο.
- sch av 348 » γράφεται καὶ ῥάμφει. ὅπερ βέλτιον. ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου. ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. Ἄλλως.] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας «ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν,» ὡς Ἀσκληπιάδης, τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ [v. 423] «σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε,» παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν [273] φησὶν «κἀκέισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.» καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον. οὔτε γὰρ ὄρος: Εἰς ἃ μάλιστα ἀπόφευξις τις ἐστὶν ἀσφαλῆς.
- sch av 353 ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας: Ἀντὶ τοῦ προηγείσθω τὸ δεξιὸν μέρος. ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτο φησι. [τῶν γὰρ ταγματῶν τὸ μὲν μέσον, μέτωπον, ὃ ἐκ πολλοῦ πλήθους συνίσταται, τῶν δ' ἐκατέρωθεν τὸ μὲν δεξιόν, τὸ δ' ἀριστερόν ὀνομάζεται.] ὅτι μένοντε: Ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, καὶ μάχασώμεθα μένοντες.
- sch av 357 λαμβάνειν τε τῶν χυτῶν: Φοβεῖται γὰρ τὴν χύτραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλαν αὐτῶν. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσσει νῶν: Οὐ διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόσσεισιν, ὡς Εὐφρόνιος τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ: ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον· Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.
- sch av 359 τοῖς δὲ γαμψώνυξι: Τοῖς ὑποκύφους ἔχουσιν ὄνυχας. τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας: Πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν. ἢ τρύβλιον: Ὅτι τὸ τρύβλιον μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου.
- sch av 363 ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη: Νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων. Νικίαν: Φρονιμώτατα γὰρ λιμῶ Μηλίους ἀνείλεν. ἔλελελεῦ: Ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ.
- sch av 364 οἱ προσιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετὰ τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὸ καὶ Ἀχαιοὶς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς. ἔλκε, τίλλε: Καὶ Κρατῖνος «σφάττε, δεῖρε, κόπτε» τὴν χύτραν δὲ, εἰς ἣν ἐπερείδονται, δεικνύντες ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς, καὶ φυλέτα: Συμπατριώτα, ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίωνος θυγάτηρ.
- sch av 369 μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων: Μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἢ περ τούτων, ἔστι καὶ παροιμιῶδες. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο. ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λύκειον [καὶ λυκοκτόνον] φασίν. τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς: Ὅπερ ἐστὶν ἐκ προγόνων ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες.
- sch av 374 καὶ Μένανδρος οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείμεν ἄν. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ πολλὰ: Φοβούμενος γὰρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν.
- sch av 375 ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἔσθ' ὅτε διδάσκει πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. [καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἐχθρῶν συνωθούμενοι μηχανάς τινας σοφωτάτας εἰς ἑαυτῶν φυλακὴν ἐπινοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.] ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς: Τὰς τριήρεις.
- sch av 379

ταῦτα δὲ εἰς Συρακουσίους αἰνίττεται, οἳ ἐνίκησαν Ἀθηναίους, διὰ τὸ ταπεινὰς ἔχειν τὰς πρῶρας. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι: Τὸ ἐξῆς, ἔστι μὲν χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐφ' ὧ ἔληλύθασιν.

sch av 383 ἄναγ' ἐπὶ σκέλος: Ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ [Il. Λ, 547] «γόνυ γουνὸς ἀμείβων.» τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέους. [καὶ δίκαιόν γ' ἔστι: Τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τοὺς ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοῖς ἀνθρώποις.

sch av 384] [μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν: Ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων ἀναπαιστικοῖς καὶ χορείοις ἰε' διμέτρων πλήν τοῦ τελευταίου ἀκαταλήκτων, ὅφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

sch av 386] τὴν χύτραν: Ἐξωθεν τὴν σύν· σύν τῷ τρυβλίῳ. τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. καὶ τὸν ὀβελίσκον δὲ, φησὶν, ὅστις ἐστὶν ἡμῶν δόρυ, ἐντὸς τῶν ὅπλων χρή λοιπὸν ἔχειν. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν χυτρῶν. ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα. ἀντὶ τοῦ χάλα αὐτά.

sch av 387 V. καὶ τὸ δόρυ χρή τὸν ὀβελίσκον: Τὸν ὀβελίσκον ὅστις ἐστὶν ἡμῖν δόρυ, χρή περιπατεῖν ἔχοντας ἐντὸς, μὴ πόλιν γένηται πόλεμος.

sch av 390 τῶν ὅπλων ἐντὸς: Κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τῶν ἱματίων, ὡσανεὶ εἶπε, καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα. οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι, τοῦ μὴ ἐξόπλους εἶναι, ἀλλὰ καθωπλίσθαι. παρὰ τὴν χύτραν: Τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας ἐγγύθεν αὐτὴν ἔχειν. παραινεῖ οὖν μήτε παντάπασιν ἀμελεῖν, μήτε φανερώς πολεμεῖν. ὥς οὐ φευκτέον νῶϊν: Ὡς οὔτε φεύγειν οὔτε ἀπαρασκεύαστοι εἶναι.

sch av 394 κατορυχθησόμεθα: Ἐπαιξεν εἰς τὴν χύτραν. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι, ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται: Οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλικράτης [ἐν τοῖς] περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασί φασιν οὕτω «καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἅπας Κεραμεικός.

sch av 395 «ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν «εἰσὶ στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. * εἰσὶ δὲ «οὔτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες, οἱ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ «ὕπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασι. * ἔχουσι δὲ αἱ στῆλαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν.» —λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν τὰς χύτρας. R. Ὀρνεαῖς: Παρὰ τὰ ὄρνεα ἔπαιξεν.

sch av 399 ἔστι δὲ τῆς Ἀργείας πόλις, ἧς Ὅμηρος [Il. B, 571] μνημονεύει λέγων «Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο.» ἴσως δὲ, ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχη ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. [γελοῖον δὲ τὸ, φήσομεν ἀποθανεῖν.] [ἄναγ' ἐς τάξιν: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἐτέρας περιόδου κώλων ἀναπαιστικῶν ζ'.

sch av 400 ὦν τὰ μὲν τέσσαρα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ἕκτον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τοῖς ἐξῆς. ὅφ' ὃ κορωνίς.] καὶ τὸν θυμὸν κατάθου: (Ὡσεὶ ὀπλίτῃ ἐγκελεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.

sch av 401) —ὁ χορὸς ἐγκελεύεται ἑαυτῷ παῦσαι τῆς ὀργῆς. R. παρὰ τὴν ὀργήν: Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν [Il.

sch av 402 Γ, 135] ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει (μόνῳ). [καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας κώλων κζ' ἱαμβικῶν διμέτρων μὲν πλήν τοῦ ἐνδεκάτου καὶ κδ' τριμέτρων ὄντων, ἀκαταλήκτων δὲ πλήν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἐφθημιμερές.

sch av 407 ἔτι γε μὴν τῶν δ', ε', ζ', ζ', η' ἀντισπαστικῶν διμέτρων διαάμβοις ἐπιτρίτοις ἐπιμεμιγμένων καὶ σπονδεῖοις πλήν τοῦ ζ' ἀκαταλήκτων· τοῦτο γὰρ φερεκράτειον· ἔτι τῶν κ', κα', κβ', κγ' παιωνικῶν ἐφθημιμερῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα δῆλον ὡς ἀσυνάρτητα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος: Ἡ ὅτι σοφῶν οἰκητήριον ἢ Ἀττικὴ, ἢ καθὼ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουν περὶ Ἑλλήνων ὡς νοερωτάτων.

sch av 414 ἀντὶ τοῦ ὅλον, ἢ εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς. R. V. πέρα κλύειν: Ἦγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ· ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν.

sch av 416 Vict. ὁρᾷ τί κέρδος: Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ι, ἵνα ᾗ προστακτικόν.

sch av 417 γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ᾗ ἐρωτηματικόν, ὡς ὁ λόγος, ὁρᾷ τις αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὔσαν, ἢ κατὰ κράτησιν ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἡδονταὶ οἱ ἄνθρωποι. σημειωτέον ὅτι ἐνικὸν εἶπεν ἐπὶ τῶν δύο, [καὶ τὸ κρατεῖν συνέταξεν αἰτιατικῇ]. ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ καί.

sch av 419 οὕτω τινὲς, ἵνα ᾗ οὗ ἂν ᾗ καιρός. R. ἀντὶ τοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σὰ ἐστὶ καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε.

sch av 424 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει. (τὸ δὲ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν [273] φησὶ «κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾗ.» καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον. προσβιβᾷ δὲ, συνεφαρμόζει.) προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν.

sch av 425 ἢ ἐφαρμόζει, συμβιβάζει. R. ἄφατον ὡς φρόνιμος: Ὡς ἄφατον, φησὶ, καὶ μέγιστον φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα.

sch av 427 ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως, κίναδος: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔνεστιν αὐτοῖς.

sch av 429 τὸ δὲ κύρμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως. [κίναδος ἀντὶ τοῦ] πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. σόφισμα, κύρμα: Ἐπίτευγμα παρὰ τὸ κυρεῖν.

sch av 430 Ἄλλως. ἔντευγμα, σπάραγμα τοῦ νοῦ. τρίμμα δὲ, ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἄλλως. κύρμα πολλοῖς ἐγκεκυρηκῶς πράγμασι. (παιπάλημα δὲ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον.) ἀνεπτέρωμα: Οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι ἀντὶ τοῦ μετηώρημαι.

sch av 434 ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ: Πρὸς τὸν Εὐελπίδην φησὶν ὁ ἔποψ. ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς [656] «ἄγε δὴ, Ξανθία καὶ Μανόδωρε.» [εἰσθεσις δ' ἐτέρας περιόδου στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ'. ὦν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] εἰς τὸν ἵπνὸν εἴσω πλησίον: Ἴπνός μὲν ἡ κάμινος.

sch av 436 καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἐπιστάτης δὲ χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρειάν. οἱ δὲ πῆλινον Ἥφαιστον πρὸς ταῖς ἐστίαις ἰδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. (Ἄλλως. ἐπιστάτην Καλλίστρατος τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενον τινα ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάrais, ὡς παρὰ ταῖς καμίνοισι τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν.) Ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχων, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ, τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ, ἀνδριάντα πῆλινον πρὸς ταῖς ἐσχάrais. σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς: Σὺ τοὺς λόγους δίδαξον καὶ φράσον, ἐφ' οἷς τούτους ἡγεῖρα ἐγώ.

sch av 437* [τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδροῖν.] ἦνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο: (Σύμμαχος· Αἰσωπείου λόγου ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνησθαι.

sch av 440 Καλλίστρατος δὲ τοσοῦτόν φησιν, ἐκ διηγηματίου τινὸς εἰλκύσθαι. καὶ Δίδυμος,) ὅτι αἰσχρὸς τις ἦν τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος, συνέθετο ἐπὶ φίλων μήτε τύπτειν μήτε τύπεσθαι μήτε δάκνειν αὐτὸν φιλοῦντα, μήτε δάκνεσθαι. οἶον, σὺ μὲν οὐχ ἐλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμωδεῖν, (ὄν καὶ ἐν Νήσοις «καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον.» ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει). πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. — μαχαιροποιὸν δὲ τὸν μαχαίρας ἐργαζόμενον, (ὡς μάγειρον. καὶ γὰρ

ἐν Νήσοις μαγείρου πατρὸς αὐτόν φησιν. ἢ καὶ αὐτόθι μαχαιροποιόν φησιν). R. V. ("Ἄλλως. ὁ Παναίτιος μάγειρος μικροφυῆς ἦν.) διαβάλλει δὲ αὐτόν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης. μήτ' ὀρχιπέδων ἔλκειν: Μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις, μὴ ὀρύττειν τὸν πρωκτόν.

sch av 442 τὸν πρωκτόν γὰρ δεικνύς φησιν, οὔτι που τόν. — Ἄλλως. τοῦτο ὁ ἔποψ ἢ ὁ χορὸς δεικνύς τὸν πρωκτόν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν ὀρίζεται. R. V. διατίθεμ' ἐγώ: Ὑπισχνοῦμαι, συντίθεμαι.

sch av 445 ὅμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν: Ἀντὶ τοῦ εὐχομαι. (οὐκ ὅμνυσι γὰρ, ἀλλ' εὐχεται. ὅμνυμι μένειν ἐν τούτοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὅμνυμι φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. ἔκριναν ε' κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐδαιμόνουν.) ἔσται ταυταγί: Ἐπειδὴ περὶ νίκης εὐχεται, ποιεῖ αὐτόν ὁ ποιητῆς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.

sch av 447 (εἰ δὲ παραβαίην: Πιθανῶς ὡς ἔλαττόν τι ἔζων, εἰ μὴ πᾶσι νικῶ. ἐποιωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.) ἀκούετε λεῶ: Κῆρυξ ἐστὶν ἢ Πεισθέταιρος.

sch av 448 ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολέμιων σπεισασμένων. κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει δὲ εἰς τοὺς χυτροφόρους ὀπλίτας φάσκων. τὸ δὲ νυνμενί, ἀντὶ τοῦ νυνὶ μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῶνται. πορεύεσθαι.

sch av 449 R. (ὃ τι ἂν προγράφωμεν: Ἐπὶ τὰς στρατείας οὕτω προέγραφον.

sch av 450 ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.) ἐν τοῖς πινακίοις: Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῖ δεῖ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. ¶ δολερὸν μὲν αἰεὶ: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ λόγον στροφῆς ἔχουσα.

sch av 451 ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν «πολὺ δὴ πολὺ δὴ.» ἔστι δὲ καὶ ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν περίοδον τίθεσθαι· προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἐτέρας διπλῆς κώλων καὶ στίχων θ'. ὦν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκαταλήκτων, καὶ ἱαμβικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀδιάφορον. ὁ δεύτερος ἀσυνάρτητος ἐξ ἱαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πενθημιμερής. ὁ δ' ἀσυνάρτητος ἐκ τροχαϊκοῦ πενθημιμερῆς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὁμοῖος τῷ γ'. ὁ ζ' ἀναπαιστικὸς δίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ ζ' ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο ὅμοιοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἐξῆς εἰσθέσεως ξα'. ὀφείλει δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς εἰρημένοις κώλοις διάλειμμα μικρόν, ἵνα δοκῶσιν ἐκ δύο κώλων συγκεῖσθαι, συνάπτονται δὲ εἰς ἓνα στίχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσθέσεως ἔξω διπλῆ. ¶ παρορᾷς: Παρεπινοεῖς ἢ εὐρίσκεῖς.

sch av 456 παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενός: ¶ Ἐγκαταλειπομένην, ¶ ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν. ¶ ἐν τισὶ δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός. ἀξυνέτου δὲ, ἀνοήτου. ¶ (ὡς τὰς σπονδὰς: Ὅτι πρὸ καταγνώσεως, φησὶν, οὐ παρασπονδήσομεν.

sch av 461) (καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία: Ἐπιθυμητικῶς ἔχω.

sch av 462 ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἴτα εἰς μάκτρας διενέμοντο. τὸ δὲ ἐξῆς παίζει, ὡς περὶ δειπνου λέγων, καίτοι λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐωχεῖν.) (καὶ προπεφύραται: Ἡυτρέπισται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἄλευρα φυρώντων, εἴτα μάζας ποιούντων.) ¶ διαμάττειν δὲ, διαπλάττειν. ¶ φέρε παῖ τὸν στέφανον: Τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον (ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θερμῆς).

sch av 465

μέγα καὶ λαρινὸν: (Διὰ τούτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμεινε τῆς εὐωχίας. ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦτο φησιν, ὡς ἐν Λαρίσση μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. λαρινὸν) ἀντὶ τοῦ λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες οἱ λιπαροί. ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος βοσκοῦ εὐμεγέθους. νέμονται δὲ τὴν ἡπειρον, οὔσαι τῶν Γηρυόνοιο βοῶν ἀπόγονοι. (θραύσει δὲ, πραῦνεϊ.) —πεῖσει, καταπραῦνεϊ, καταπαύσει. V. (οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: Ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον.

sch av 471 ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Θράξ. ἡλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰδομόνοιο τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιῶσαι φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως «καὶ μὴν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι, ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.» τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δὲ τινες οἱ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαριτίδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον ἡυδοκιμηκέναι. φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπων ἀνατιθέντες. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιατρῖψαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνω. ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίζει. τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶναι.) (ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύζαι: Ἐπεὶ λόφον ἔχει ἢ κορυδός.

sch av 475 θηλυκῶς δὲ εἶρηκε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.) ¶ τεθνεὼς Κεφαλῇσι: Προσέπαιξε τὸν δῆμον.

sch av 476 Κεφαλῇς γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ (ρύγχος βόσκειν σε: Οἶον, μωρὸν ἐστάναι μάτην ρύγχος ἔχοντα.

sch av 479 ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ μεῖζόν τι ὀφείλεις ἔχειν ρύγχος. πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμφορος.) τῷ δρυκολάπτῃ: Ὅρνειον ἐν ταῖς δρυσὶν εὐρίσκόμενον, ζητοῦν σκώληκας, (ὁ καὶ πολλάκις ἀνορύττον καταβάλλει).

sch av 480 ἐπεὶ οὖν ἡ δρυς τοῦ Διὸς ἐστίν, ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἢ ἐστὶν ἱερὰ τοῦ Διός. ἢ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον. δρυς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον. Δαρείου καὶ Μεγαβάζου: Δαρεῖος βασιλεὺς ἦν, Μεγάβαζος δὲ σατράπης, (πορθήσας Μέμφιδα).

sch av 484 οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐλὼν. οὗ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ [c. 109] γράφων οὕτως «Μεγάβαζον τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσῃ μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν, τοὺς «τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους μάχῃ ἐκράτησε «καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἕλληνας.» ὥστε καλεῖται Περσικὸς: Μήποτε τὸν ἀλεκτρυόνα καὶ ἐν τοῖς πρόσθε Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον.

sch av 486 ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, περιέπει. R. τὴν κυρβασίαν: Τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἴληφε.

sch av 487 πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθὴν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνοι δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο. (τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῇς κίδαριν. ἔστι δὲ αὕτη, καθὰ προείπομεν, τιάρα. τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπτυγμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ὀρθήν.) ὀρθριον ἄση: Καλῶς τὸ ἄση.

sch av 489 κοκκίζει γὰρ κυρίως, ὅτ' ἂν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ἄση. τορνευτασπιδό.

sch av 491 : ¶ Οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας. ¶ —ἐμποροὶ R. Φρυγίων ἐρίων: Ἡ ἀπὸ Φρυγίας, ἢ ἀπὸ δήμου, ἔχει γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.

sch av 494 ἐς δεκάτην γὰρ ποτε: Ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ. (καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ «τί σε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαζεν.» ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [Hist. an. 7, 12] ἐν ταῖς ἐβδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων οὕτως «τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν «ἐβδόμην. διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς

πι«στεύοντες τότε μάλλον τῇ σωτηρίᾳ.») [τοῦ δὲ ὑπέπινε περιττὴ ἢ ὑπό.] —περιττεύει ἢ ὑπό.
R. ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν εἶχον τοῦ ὕπνου.

sch av 495 R. [Ἀλιμοῦντάδε: Δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

sch av 496] [ὁ δ' ἀπέβλισε θοϊμάτιον: Ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο.

sch av 498 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων, ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων.] προκυλινδεῖσθαι: Ἔαρος
ἀρχομένου ἵκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

sch av 501 ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται (ὡς ἐπὶ γόνυ. παίξας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι τὸ κυλινδεῖσθαι). ἴδιον
γὰρ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως, (τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι. τὸ διὰ
μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμὴν.) οἱ γὰρ ἵκτινοι τὸ παλαιὸν ἔαρ
ἐσήμαινον. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν
αὐτούς. ὀβολὸν κατεβρόχθισα: Ἀντὶ τοῦ κατέπιον, φησὶν, ὃν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν, ἵνα
ὠνήσωμαι ἄλφιστα, προσκυλιόμενος τῇ τοῦ ἱκτίνου ἐπιφανείᾳ.

sch av 506 κόκκυ: Ποιὰ φωνὴ τὸ κόκκυ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ [μόνως] παροξυτόνως. πρὸ θερισμοῦ δὲ
φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ἡσίοδος [Op. 484] «ἦμος κόκκυξ κοκκύσῃ.» κόκκυ, ψωλοῖ:
Παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί.

sch av 507 καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴπῃ κόκκυ, τότε ὅλοι ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον. (Ἄλλως, τὸ
αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπῃ αἰσchrῶς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ
παροιμία παρὰ Φοίνιξι «κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε» ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία
θερίζομεν.) ἐπὶ τῶν σκήπτρων: Ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν
ὄρνιθας εἰς κόσμον.

sch av 510 μετέχων ὃ τι δωροδοκοίη: Ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς. ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων
ἦν ἀετός. ἔστι δὲ δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς, ὁπότε ἐξέλθῃ
Πρίαμος: Ἐν ταῖς τραγωδίαις (φησὶν) ὑποκρίνεται τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων
ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην τηρῶν μὴ δωροδοκήσῃ.

sch av 512 οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων κλέπτῃς τε καὶ πανοῦργος. διεβάλλετο δὲ δωροδόκος.
(ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτόν φασι κλέπτῃν, καὶ σφόδρα ἄσημον.) (ἐν τοῖς τραγωδοῖς: Ὅτι καὶ νῦν
τὸν χορὸν τῶν τραγικῶν. ἐποιοῦν δὲ ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὡς ἐπίπαν ἀετούς.) ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς: Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

sch av 515 (οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος [Pyth. 1, 11] «εὔδει δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός.» καὶ Σοφοκλῆς «ὁ
σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός.» ἢ) ἐπειδὴ εἰώθεσαν τὰ ἀφιερωμένα ἐκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ
κεφαλῆς ἰδρύεσθαι. τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρί. ὁ δὲ
Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνεον καὶ ὡς θεράπων τοῦ Διός. ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ
ὁ ἱέραξ. οὕτως καὶ τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνεις.

sch av 520 R. Λάμπων δ' ὄμνυσι: (Τῶν εἰκῇ δαιμόνων.

sch av 521 ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. Σωσικράτης γὰρ ἐν τῷ β' τῶν
Κρητικῶν οὕτως φησὶ «Ῥαδάμανθος δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν «δικαιοτάτος
γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται «δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἑᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ
«τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κελευῖσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ «κριὸν, καὶ τὰ ὅμοια.») ὁ δὲ Λάμπων
θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις: (ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνιοι
περιάπτουσιν, αὐτὸν ἡγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις θ'.) ὥμνυε δὲ κατὰ τοῦ
χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὄρνέου. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. (Ἄλλως, ὅτι οὗτος
χρησμολόγος. ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ, ὡς τινες, ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ
ὑστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.) Μανᾶς: Ἀπὸ τοῦ Μάνης.

- sch av 523 πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν. ὥσῃ ἔλεγε τοὺς δούλους Μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις. ἀντὶ τοῦ μανιώδεις βάλλουσιν ὑμᾶς τοῖς λίθοις.
- sch av 524 R. V. ὀρνιθοθηρευτής.
- sch av 526 R. ῥάβδους: ¶ Γράφεται σταυρούς.
- sch av 527 ¶ ἔστι δὲ εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰξῶ. δίκτυα: Ἀντὶ τοῦ θηρατικὰ δίκτυα.
- sch av 528 καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου. βλιμάζοντες: (Ὅτι νεωτερικὴ ἡ λέξις.
- sch av 530 Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. ἔοικε δὲ πλέον τι σημαίνειν, τὸ μετὰ συντονίας. Ἄλλως.) βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι, ὅπερ ἐποιοῦν οἱ τὰς ὀρνιθας ὠνούμενοι, οἷονεὶ θλιβομάζειν. Δίδυμος δὲ, βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν. οὗτοι δὲ οὐ μόνον ὑμᾶς ἔψουσιν, ἀλλὰ καὶ συντρίβουσιν.
- sch av 531 R. V. ἀλλ' ἐπικνῶσιν: Ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες.
- sch av 533 παρὰ τὸ κναίειν, τὸ διαφθείρειν. σίλφιον δὲ ῥίζα ἡδύοσμος πρὸς ἄλφιτα. λέγει δὲ τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ πολλὰ καὶ ἔστι πολυτίμητον. καὶ ἐν Πλούτῳ [924] φησὶν οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. κατάχυσμα: Ζωμόν, παρὰ τὸ χεύεσθαι.
- sch av 535 γλυκὺ δὲ, μέλιτι δεδευμένον. (Ἄλλως. οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυσμα, ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι.) κατεσκεδάσαν: κατέχεαν.
- sch av 536 R.V. ὥσπερ κενεβρίων: Κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων.
- sch av 538 ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων. (Ἄλλως. τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. [fr. 559:] «οὐκ ἔσθ' ὃ κενέβρειον ὅταν θύσῃ.») ¶ πολὺ δὴ: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι· προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἐτέρας διπλῆς.
- sch av 539 ἔστι δὲ καὶ ἀντίστροφος τῆς προρρηθείσης στροφῆς, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐκ κώλων συγκεῖσθαι καὶ στίχων ἀσυναρτήτων θ', ὁμοίων ἐκείνῃ. ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει τοὺς συνήθεις δύο στίχους ἀναπαιστικὸς ὁμοίους τοῖς ἐξῆς ξα', διπλῇ ἔξω νενευκυῖα περατουμένους, ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ¶ χαλεπωτάτους λόγους: Ἀντὶ τοῦ λυπηροῦς, χαλέψαι δυναμένους. (ἐμῶν πατέρων: Ἐρεθισθέντες ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν καταβοῶσι τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν.
- sch av 540) ἐπ' ἐμοῦ: Εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδεχόμην.
- sch av 547 τὰ νεόττια: Ὡσεὶ εἶπεν ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου ἀνατίθημί σοι ὥστε διοικεῖν. (ταῦτα δὲ εἰώθασιν πρὸς τοὺς εὐήθεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν.) ὅτι ὀφείλετε μίαν πόλιν ἔχειν.
- sch av 550 R. V. τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ.
- sch av 551 R πλίνθοις ὀπταῖς: Φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀντὶ γύψου ἀσφάλτῳ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους.
- sch av 552 ἡ Σεμίραμις δὲ ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα. [ῶ Κεβριόνα: Ὅρνενόν τί φησι τὸν κεβριόνην.
- sch av 553 ἔπαιξε δὲ, ὥσῃ ἔλεγεν, «ῶ θεοὶ, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.» ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν, καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὅμοιος τῷ Κεβριόνῃ, ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπίτηδες οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχῆσουσιν.] γνωσιμαχῆση: Γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ γνόντα τινὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῷ ἡ μάχη ἡσυχάσαι.
- sch av 556 ἱερὸν πόλεμον: Ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκῶν τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος (ἐν τῇ δ') λέγει. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν, οὗτός τε καὶ ὅποτε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι. (ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται· ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο. ἅμα δὲ

τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχεδιάσται δὲ ὑπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκέων, διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν. καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῦσι καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης [1, 112] καὶ Ἑρατοσθένης ἐν τῷ θ' καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κε'.) [Ἀλκμήνας: Διὰ τοῦ πληθυντικοῦ ἠὔξησε τὴν διαβολήν.

sch av 558] [καὶ τὰς Ἀλόπας: Ἀλόπη Κερκύνος θυγάτηρ, ἧ καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἴπποθῶν.

sch av 559] θύειν ὄρνισι: Πρὸ τῶν θεῶν.

sch av 562] τὸ λοιπὸν δὲ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. προσνεύμασθαι δὲ] μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἐκάστῳ θεῷ, ἰέρακα Ἀπόλλωνι καὶ τὰ ἐξῆς. ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυρούς: Πυρούς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἐφθοῖ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί.

sch av 565 ἡ δὲ φαληρὶς ὄρνειον ἐστὶ λιμναῖον (εὐπρεπές. ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν). ἦν δὲ Ποσειδῶνι: (Γράφεται, Ποσειδῶνι βοῦν τις θύῃ.

sch av 566) νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῶον. καὶ τῷ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ δίαίτα.] ἦν δ' Ἑρακλεῖ θύῃ τις: Τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν Ἑρακλεῖ προσανάπτει.

sch av 567 ναστὸς δὲ, μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶν εὐτελῇ πλακοῦντα. μελιτούττας δὲ, μέλιτι δεδευμένας. τὸ δὲ πῆρες, ναστοὺς καὶ μελιτούττας. λείπει γὰρ ὁ καὶ σύνδεσμος.] ὀρχίλος ὄρνις: [Διὰ τὰς μοιχεῖας τοῦ Διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν.

sch av 568] ἐπλάσατο τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος. ἐπεὶ κατωφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχὸς, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρείληχεν διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἔνορχιν, ὡς κριὸν ἔνορχιν. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, σπέρμα τι ὁ σέρφος. [ἔστι δὲ ζῶον μυρμηκῶδες.] ἥσθην σέρφω: Ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι.

sch av 570 καὶ δωρίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσιν. —σέρφω: Σέρφος μύρμηξ πτερωτός. Vict. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ὄρνιθας.

sch av 571 R. αὐτίκα Νίκη πέταται: Νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἑρωτα ἐπτερωῶσθαι.

sch av 574 Ἀρχεννον γάρ φασι, τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα, τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγάμηνόν φασιν. Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος: Ὅτι ψεύδεται παίζων.

sch av 575 οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἑρας [Il. E, 778] αἱ δὲ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. (ὁ δὲ ἐν ἐτέροις ποιήμασιν Ὀμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ὕμνοι.) σπερμολόγων: Ὄνομα ὀρνέων, ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθη.

sch av 579 —καταφαγεῖν. R. παρεχέτω, παρόσον εὐρετὶς ἐστὶ τῶν καρπῶν.

sch av 580 Ven. οὐκ ἐθέλησει: Ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὀμηρος [Il.

sch av 581 Φ, 366] «οὐδ' ἐθέλει προρέειν.» οἱ δ' αὖ κόρακες: Ἐπιβεβούλευται, φησὶ, τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς.

sch av 582 τοὺς γὰρ βοῦς ἐπὶ γεωργίαν χρειώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα, (ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι). —καταροῦσι: Καταρέσθαι, διαλύειν. Vict. ἐπὶ πείρα: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βλάβῃ.

sch av 583 ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμέν. μισθοφορεῖ δέ: Ὅτι οἱ ἰατροὶ μισθῷ ἰατρεύουσι.

sch av 584

R. V. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. (τοῦτο δὲ εἶπεν) ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ῥήτησεν τὰς οἰνάνθας· Οἰνάνθη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς.

sch av 588 ¶ καὶ Εὐριπίδης [Phoen. 236] «οἶναν θ' ἃ καθάμεριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν.» ¶ [γλαυκῶν λόχος· Γλαυξ εἶδος ὀρνέου.

sch av 589 λόχος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ ἄνω ἔφη νέφος.] (καὶ κερχνηίδων· Μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐχὶ κερχνης γραπτέον, ἀλλὰ κερχνηῖς σὺν τῷ ι, ὡς Νηρηῖς. νῦν γὰρ κερχνηίδων εἶπεν.) ¶ κνίπες δὲ εἶδη ζωύφιων μικρά. ¶ γαῦλον κτῶμαι· Γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπωμένως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀξυτόνως.

sch av 598 Καλλιμάχος [fr. 217] (Κυπρόθε Σιδονίος με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.) Ἄλλως, γαῦλος, πλοῖόν τι φόρτιμον, ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὅμηρος [Od. I, 223] «γαῦλοί τε σκαφίδες τε.» ὡς αἰρετωτέρου δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου τοῦτο φησι. πλὴν εἴ τις ὄρνις· ¶ Παροιμία ἐστίν, οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις.

sch av 601 Ἄλλως. ¶ παροιμία τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. τὰς ὑδρίας· Ἐν ὑδρίαις γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

sch av 603 πῶς δ' εἰς γῆρας· Ἀντὶ τοῦ πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεάς· Κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [fr.

sch av 609 50] παίζει ἐννέα γὰρ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη. ¶ οὐδὲ θυρῶσαι· Τοὺς ναοὺς ὡς τοῖς θεοῖς.

sch av 614 θάμνοις δὲ, ¶ συμφύτοις τόποις. —πρινιδίοις· ἀντὶ τοῦ πρίνοις. R. V. (σεμνοῖς δὲ, τοῖς τιμίοις.) (δένδρον ἐλαίας· Ὅτι εὖρημα θεῶν.

sch av 617 Ἀθηνᾶς γάρ.) κοῦκ εἰς Δελφούς· Ἐνθα τὰ μαντεῖά εἰσιν, ἐν μὲν Δελφοῖς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν δὲ Λίβυσι τὰ τοῦ Ἀμμωνος.

sch av 620 [ταῖσι κομάροις· Ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φησιν, ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους. εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα.) ¶ ὦ φίλτατ' ἐμοὶ· Κορωνίς καὶ εἴσθεις χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου στίχων καὶ κώλων ἰβ'.

sch av 626 ὦν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ ια' καὶ ιβ' ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὁ τρίτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶν· ἐξ ἀναπαιστικοῦ πενθημιμεροῦς αἰολικοῦ διὰ τὸ ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα ἱαμβὸν καὶ τροχαϊκοῦ ὁμοίου πενθημιμεροῦς. ὁ τέταρτος ὁμοῖος. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τὸν δεύτερον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ς' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. ὁ θ' ἱαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ δέκατος ἀσυνάρτητος ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ ἐξ ἐχθίστου· Ἀπὸ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν μεταπίπτων. ἐπαυχῆσας· Ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων.

sch av 629 ἐπηπείλησα· Ἐπαγγεῖλάμενος ὥμοσα. (τάμὰ τρίψειν· Χαριέντως εἶπε τρίψειν ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος.

sch av 637) ¶ καὶ μὴν μὰ τὸν Δία· Εἴσθεις περιόδου ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἴκοσι.

sch av 638 ὦν τελευταῖος καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος. ¶ οὐδὲ μελλονικῶν· Ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν, ἀλλ' ἀμελητής.

sch av 639 τινὲς δὲ φασὶ διὰ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. —ὁ Νικίας υἱὸς Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. R. V. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· Ὁ ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσην εἰσελθεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη καιρὸν ἢ παράβασιν.

- sch av 640 ¶ τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ¶ Κριῶθεν: Γράφεται καὶ Θρίηθεν καὶ ἔστι δῆμος τῆς Οἰνιίδος, ἐὰν δὲ Κριῶθεν, τῆς Ἀντιοχίδος.
- sch av 645 Ἄλλως. Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δήμων καὶ φυλῶν Πολέμων. ἐπανάκρουσαι: ¶ Ἐπανάκαμπτε.
- sch av 648 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. Ἄλλως. ¶ ἀντὶ τοῦ ὑπόστρεψον, ἐπάνιθι. ἐπανάκρουσις δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὄρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω. ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄσας πρὸ τούτου πάλιν ἄσον καὶ ἐπανάλαβε. πρὸς ἀλλήλους τοῦτό φησι.
- sch av 649 R. ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις: Ὅτι σαφῶς ἀντιτίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.
- sch av 654 μὴδὲν φοβηθῆς: Ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνηθῆναι ἔμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν. ¶ τὸ δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις, παίσωμεν δὲ, χορεύσωμεν. ¶ ὀνόματα τῶν οἰκετῶν μετὰ τῶν πρὸς ὀρνίθας ἀφικομένων.
- sch av 656 R. V ἀντὶ τοῦ μουσικῆν.
- sch av 659 R. V. ἀντὶ τοῦ συγχορεύσωμεν αὐτῇ.
- sch av 660 R. V. ἀγαγών. R. ¶ ὦ τοῦτο μέντοι: Εἴσθεσις ὁμοίας ἐτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιε'.
- sch av 661 ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. ἐκβίβασον δὲ, ἔκβαλον, ἐξάγαγε. ¶ ἐκ τοῦ βουτόμου: Φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες.
- sch av 662 Ἄλλως. φυτάριον παραποτάμιον, (ὃ τοῖς βουσί παρασκευάζουσι). τοῦτο δὲ λέγεται, ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῇ ὕλῃ. [αὐτοῦ δὲ, αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ.] ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θέας.
- sch av 664 R. V. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ': Ἐταιρίδιον πρόσεισι, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὀρνίθος ἔχον ὡς ἀηδόνας.
- sch av 668 ὡς δ' ἀπαλόν: Ἄμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν. (διαμηρίζοιμ' ἄν, συνουσιάσαιμι.) ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν: Ἄμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὀρνέου καὶ πρὸς τὸν πολὺν κόσμον τῆς ἐταίρας.
- sch av 672 ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει: Εἰς ὃξὺ γὰρ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος. ἀπολέψαντα χρῆ: Ἀντὶ τοῦ ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον.
- sch av 673 ὡς ἐν θυμέλῃ γὰρ προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα. τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο. ¶ δέον δὲ εἰπεῖν φαγεῖν, εἶπε φιλεῖν. ¶ ὦ φίλη, ὦ ξουθή: ¶ Τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως τουτὶ κομμάτιον κώλων ἐστὶν ἀσυναρτήτων θ'.
- sch av 676 ὦν τὸ α' χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ β' ἡμιόλιον. τὰ γ', ζ', ζ', η' ἀντισπαστικά γλυκῶνεια. τὰ δ', θ' ἐφθημιμερῇ. τὸ ε' ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ (ἔλυσεν Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα, εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρρενος, ἢ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος.) ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φυσικώτερον δὲ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου. —εὐμορφοτάτη. R. ὡσεὶ ἔλεγε συγχορεύτρια.
- sch av 679 R. V. ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα: Ὡς αὐλὸς γὰρ ἐστὶ φθεγγομένη.
- sch av 682 ἡ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν. τὸ δὲ κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως γὰρ τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. πολλάκις πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις. ἥρινοῖς: Ἑαρινοῖς εἶπε, παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται ἀηδόνες.
- sch av 683

τὸ δὲ ὅλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν. ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ Διονύσια. ¶ ἄγε δὴ φύσιν: Ἡ παροῦσα παράβασις ἐκ στίχων ἐστὶ λη', δῆλον δὲ ὡς ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν.

- sch av 685 ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἀμαυρόβιοι: Γράφεται καὶ ἡμερόβιοι. ¶ —ἀμαυρόβιοι: Ἀσθενεῖς, ἡγουν ἀμαυρὸν βίον ἔχοντες καὶ ἀσθενῆ. Vict. φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι: Μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος, ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν [Il. Z, 146] οἷη περ φύλλων γενεῇ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. ταλαοὶ: Ὡς τληπαθεῖς καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα.
- sch av 687 ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί. φύσιν: Καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν, γένεσιν δὲ θεῶν.
- sch av 692 Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ: Ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλίμαχος τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Νεφέλαις [260]. (Χάος ἦν καὶ Νῦξ: Ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρὸς τινὰ ἄλλου τινὸς γενεαλόγου.
- sch av 693) τίκτει πρῶτιστον ὑπηνέμιον: Ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως.
- sch av 695 καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέρριπται, ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσκούρους. φασὶ γὰρ ἐξ ὧν αὐτοὺς γεγονέναι. καὶ ὅτι σύννηθες αὐτοῖς μᾶλλον ἀνεμιαῖον λέγειν. καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ [p. 151, E] «γόνιμον ἀνεμιαῖον τυγχάνει.» εἰκῶς ἀνεμώκεσι δίναις: Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικῶς, οἷον ταχύς.
- sch av 697 ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτερωτοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεα ἐστίν. ἀτόπως μὴν καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται. (ἐσμὲν Ἔρωτος: Λεῖπει υἱοί.
- sch av 703) καὶ τοῖσιν ἐρῶσι: Σύμμαχος, διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις.
- sch av 704 Δίδυμος δὲ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται. «ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττη.» πολλοὺς δὲ καλοὺς: Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἐταιρεῖν.
- sch av 705 (ἀπομωμοκότας δὲ) ἀποταξαμένους, διεμήρισαν δὲ, συνουσίασαν. —τὰς συνουσίας μετέδωκαν. R. ¶ ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνεον: Τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρήτο, ἐκαλεῖτο Περσικά.
- sch av 707 καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῶ. ¶ πρῶτα μὲν ὥρας: Παρὰ τὰ Ἡσιόδου [Op.
- sch av 709 446] φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης ¶ ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης, ¶ ἢ τ' ἀρότιό τε σῆμα φέρει καὶ χεῖματος ὥρην. καὶ πηδάλιον τότε: Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [ib.
- sch av 711 45] αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο. καὶ [ib. 627] πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι. εἴτα δ' Ὁρέστη: Ὁρέστης μανίαν προσποιούμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυνεν.
- sch av 713 ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα: Ἐν Ἑλλάδι καιρῷ ἔαρος φαίνεται ἴκτινος, ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα. πέκειν δὲ, ποκάζειν. ληδάριον: Θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν.
- sch av 715 σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον: Μαντευσάμενοι γὰρ πρῶτον ἐκ τῶν ὄρνεομάντεων οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.
- sch av 719 ὄρνιν τε νομίζετε: Πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. (σύμβολον ὄρνιν: Καὶ γὰρ ταῦτα συμβόλους ἐποιοῦν τὰ πρῶτα συναντῶντα καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντα.
- sch av 721 ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο, ὥς φησι Φιλόχορος.) θεράποντ' ὄρνιν: Ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους. ὄνον ὄρνιν: Λέγεται

γάρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἄρρώστου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἐτέρου λέγοντος, βλέπε πῶς ὄνος ὦν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη. ¶ ἦν οὖν: Ἐκθεσις τοῦ μακροῦ ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιδ'.
sch av 723 ὦν τὰ μὲν ιβ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ' ἀναπαιστική βάσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος. ¶ τοὺς ὄρνιθας. R. μάντεσι, Μούσαις: Ὡστε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντεῖαν.

sch av 724 πολλὰ γὰρ τῶν ὀρνέων μουσικά. ταῖς τροπαῖς.

sch av 725 R. V. —χειμῶνι: Ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν. ¶ μετρίῳ δὲ πνίγει, ¶ συμμέτρῳ καύματι. λέγει δὲ τὸ ἔαρ. ὥσπερ ὁ Ζεὺς: Νεφεληγερέτης γάρ.

sch av 731 πλουθυγίαν: Ἐμιξε τὰ δύο, διὸ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. γέλωτα: Καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι' ὧν γέλως ἐστὶ καὶ χορεία καὶ θαλία.

sch av 732 V. et R. qui καὶ χορεῖται καὶ εὐωχίαι. γάλα τ' ὀρνίθων: Τοῦτο ἐκ παροιμίας ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων.

sch av 733 (Ἄλλως. τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων ἔταττον. τὰ σπάνια οὖν, φησὶ, καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν.) κοπιᾶν: Ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε.

sch av 737 ¶ Μοῦσα λοχμαία: Ἡ στροφή καὶ ὥδῃ αὕτη κώλων ἐστὶ διαφορῶν καὶ ἀσυναρτήτων ις'. ὦν τὸ πρῶτον πενθιμιμερές. τὸ β' ἐφθημιμερές τοῦ α' ποδὸς ἐξαβράχους. τὸ γ' τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ δ' ἀσυνάρτητον προσωδιακὸν καλούμενον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῇ παραβάσει τοῦ Νεφελῶν δράματος. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ δ', οὐκ ἐκ παίωνος δευτέρου ἀρχόμενον ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ δακτύλου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β', πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ τὸ ιδ'. τὸ θ' ἀσυνάρτητον ὅμοιον τοῖς ῥηθεῖσι. τὸ ι' ὅμοιον. τὸ ια' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαλελυμένων χοριάμβων, τοῦ α' ἑξασυλλάβου, τοῦ δὲ δευτέρου πεντασυλλάβου. τὸ ιβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ' δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιε' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ις' ὅμοιον τῷ πρώτῳ πενθιμιμερές ἐκ διαλελυμένου χοριάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα. ¶ Μοῦσα λοχμαία: (Τὴν ἑαυτῶν λέγει, οἷον λοχμίδα. Δίδυμος, ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασιν φωνεῖν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ μέλος ὡς ὄρνιθος. οἰκείως λοχμαίαν Μοῦσαν καλοῦσι. διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμίγνυσιν τῷ τῆς ἀνθρωπείας, ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως Μοῦσα λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. ξουθῆς δὲ εἶπε παρόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ξουθὰ φαίνεται. Πανὶ νόμος: Ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος, καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί.

sch av 745 ¶ σεμνᾷ δὲ μητρὶ, ¶ τῇ Ῥέᾳ. ἔνθεν: Ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκετο.

sch av 750 Φρύνιχος ἀμβροσίων: Φρύνιχος τραγωδίας ποιητῆς, ὃς ἐπὶ μελοποιαῖς ἐθαυμάζετο. τέσσαρες δὲ ἐγένοντο Φρύνιχοι. ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυφράδμονος παῖς, ποιητῆς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ ἕτερος, Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτῆς. τρίτος, Φρύνιχος ὁ κωμικὸς, οὗ μέμνηται Ἑρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δὲ ἐστὶν Ἀθηναῖος τὸ γένος ὁ στρατηγὴσας τὰ περὶ Σάμον (καὶ Ἀστυόχῳ προσθέμενος, ἐπιχειρήσας δὲ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις [ad 1299] ἱκανῶς εἰρήκαμεν.) ¶ εἰ μετ' ὀρνίθων: Εἰ μετ' ὀρνίθων τις διάγειν βούλεται ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω.

sch av 752 ¶ διαπλέκειν: Ἡ διαποικίλλειν ἢ διάγειν.

sch av 754 ¶ τῷ νόμῳ: Νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμμένον φησὶν, ἀλλὰ τὸ ἔθος.

sch av 755 ¶ αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει: (Πλῆκτρον) ὄπλον ἀμυντήριον.

- sch av 759 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κάκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δὲ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλῆκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων. [ἄτταγᾶς: Ὁ ἄτταγᾶς γὰρ κατάστικτός ἐστι ποικίλοις πτεροῖς.
- sch av 761] Σπινθάρου: Οὗτος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρυξ, [ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων] .
- sch av 762 —φρυγίλος δὲ ὄνομα ὀρνέου. R. V. Ἐξηκεσιτίδης: Πολλαχοῦ προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος.
- sch av 764 πολλαχοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμωδεῖται. νῦν δὲ ὅτι Κάρ. φυσάτω πάππους: Εὐφρόνιός φησι πάππον ὀρνέον τι εἶναι.
- sch av 765 πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζει, ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται πάππος, ἔξει ἀποδεικνύναι φράτορας, ὃ ἐστι συγγενεῖς. οἱ γὰρ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύναι ἐκ φατρίας ἄνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον. (τρίτη δὲ μοῖρά ἐστι τῆς φυλῆς ἢ φρατορία, οὐστinas τριττὸν λέγει.) εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι: (Οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου, οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας.
- sch av 766 ὅτι δὲ τῶν λῖαν πονηρῶν ἐστὶ δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ, Ὡραις. εἴη δ' ἂν τι συμπεπραχῶς τοῖς ἐρμικοπίδαις ὁ Πεισίου, οἵτινες, ὡς Φιλόχορός φησιν, ἐπὶ Χαβρίου θάνατόν τε κατεγνώσθησαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθη, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα ἐκηρύχθη τάλαντον. Ἄλλως.) οἱ μὲν τὸν Πεισίαν ἔνα εἶναι τῶν ἐρμικοπιδῶν, (οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι, ὅπως ἂν δοῖεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν.) εἰ οὖν, φησὶν, ὁ υἱὸς Πεισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρὶ, γενέσθω πέρδιξ πανοῦργος. (Κρατῖνος Χείρωσι καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ, Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρέφη.) τοῦ πατρὸς νεόττιον: (Ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοιοῦτου ὄντος, ἀποδρᾶναι ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουργίας.
- sch av 767 Ἄλλως.) ὁ πέρδιξ ὀρνέον πανοῦργον, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. εἰ οὖν, φησὶ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρί. ἐκπερδικίσαι: (Διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι.
- sch av 768 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πέρδικας) καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσίν, ὑπτίους ἑαυτοὺς ρίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον καὶ φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐχερῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτὰς, [πολλάκις ὑπτιοὶ γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοῖς κάρφη]. φησὶν οὖν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύναται πάλιν φεύγειν. Ἄλλως. ἐξάγων τοὺς νεοσσοὺς ὁ πέρδιξ εἰς κατανομήν ἐπὶ ἄνθρωπον ἴδη, συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθέασιν, ὡς μηδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγνῶναι. εἴτα ὀλίγον προελθόντος τοῦ ἀνδρὸς, πάλιν συρίζει ὁ πατήρ· οἱ δὲ ἐξίπτανται. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ ἐκπερδικίσαι. Ἄλλως. Δίδυμος ἐν τῷ περὶ διεφθορίας λέξεως οὕτως. ἐπὶ ἴδη τὸν θηρευτὴν ἢ πέρδιξ, προκυλινδεῖται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτήν. ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεῦσαι αὐτήν, οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἴτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα ὕστερον αὐτοὺς συνάγει.) —ἐκπερδικίσαι: Ἦγουν ἐκφυγεῖν. Vict. [τοιάνδε: Ἡ ἀντωδὴ καὶ ἀντιστροφή ὁμοία καθ' ἕκαστόν ἐστι τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ.
- sch av 769 ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.] [κρέκοντες: Ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντες.
- sch av 772 διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερῶν κινήσεως ὕμνου τὸν Ἀπόλλωνα.] —Ἰακχον: Ἐβῶν. Vict. (παρ' Ἐβρον: Ποταμὸν Θράκης τὰ ρεύματα ἔχοντα ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρακικοῦ ὄρους.
- sch av 774) —ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς τὰ ὄρνεα. V. [νήνεμος αἶθηρ: Οἶον, ὑπὸ τῆς εὐαερίας λήξις κυμάτων ἐγένετο.

- sch av 778 τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδαινοῦ ὄντος καὶ ἡ θάλασσα ἡσύχασεν. ⅂ — Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν ἡ θάλασσα κυμαίνουσα κατακηρουμένη. Vict. ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησεν.
- sch av 780 R. ἄνακτας: Ἀντὶ τοῦ τοὺς θεοὺς.
- sch av 782 ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. Ὀλυμπιάδες: Αἱ κατοικοῦσαι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.
- sch av 783 Vict. εὐφήμησαν.
- sch av 784 R. ⅂ οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον: Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιον τῷ ἐπιρρήματι.
- sch av 785 ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. ⅂ χοροῖσι τῶν τραγωδῶν: Ὡς μακρῶν ὄντων τούτων.
- sch av 789 ⅂ ἐφ' ἡμᾶς: Ἐπὶ τὸ θέατρον. ⅂ εἶτε Πατροκλείδης: Δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο.
- sch av 790 ἐξίδισε δὲ, ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν. εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστίν, ὅστις τυγχάνει: ἀντὶ τοῦ, μοιχὸς ὅστις ἐστὶν ὑμῶν.
- sch av 793 R. V. ἐν βουλευτικῷ: Οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός.
- sch av 794 παρ' ὑμῶν δὲ, ἐκ τοῦ θεάτρου. ὡς Διυτρέφης γε: Εὐφρόνιος τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἐκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκεν.
- sch av 798 ἀμάρτυρα δὲ ἀμφοτέρα. τινὲς εἰς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡσεὶ ἔφη, μηδὲν ἔχων ἄλλο ἄλλ' ἢ πίθου πόδας, ἢ χύτρας ὁμφαλοὺς, ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἑρωσι («κἀπὸ τῆς Διυτρέφους τραπέζης,» εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ), καὶ πανταχοῦ ἄρπαξ καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων. (Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖς καὶ ξένον «τὸν μαινόμενον, τὸν Κρήτα, τὸν μόγις Ἀττικόν.» Ἄλλως. οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν.) πυτιναῖα μόνον ἔχων: Ὅρνειον μικρὸν ἢ πυτίνη. R. ὄρνειον μικρόν. πυτίνη δὲ πλέγμα ἐστίν. V. εἴτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει: (Παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.
- sch av 799) λέγει δὲ ὅτι [ἀρτίως] μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών. ἱππαλεκτρυών: Ἀντὶ τοῦ βουλευτής.
- sch av 800 ὁ γὰρ ἀλεκτρυών ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμώτατος. ⅂ ταυτὶ τοιαυτὶ: Κορωνὶς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν.
- sch av 801 οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ν'. μετὰ δὲ τὸν ιθ' στίχον κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ⅂ [ἐξῆλθον μὲν οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ σχήματα.] ὠκυπτέροις: Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα.
- sch av 805 εἰς εὐτέλειαν: Εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί. ἀποτετιλμένῳ: Ἀντὶ τοῦ ἀποκεκαρμένῳ.
- sch av 806 δύο δὲ εἶδη κουράς, σκάφιον καὶ κῆπος. (τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χρῶ· ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμηθῆναι.) ⅂ ταυτὶ μὲν ἠκάσμεθα: Διεσκέμμεθα.
- sch av 807 ⅂ κατὰ τὸν Αἰσχύλον: Ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν· ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεσθα. πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ. [τοῖς αὐτῶν πτεροῖς: Ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.
- sch av 808 τὸ δὲ, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.] ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν: Ἐν τισιν ὅλον ἔν.
- sch av 809 ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ τοῦ ἔποπος. μέγα: Παράδοξον, ὃ οὐκ ὠνόμασταί ποτε.

- sch av 810 τοῖς θεοῖς: Τοῖς ὄρνισι δηλονότι. ἔοικε καὶ ἐκ τούτων Σπάρτη πόλις καλεῖσθαι τότε.
- sch av 815 V. οὐδ' ἂν χαμεύνην: (Δίδυμός φησιν, οὐδ' ἂν σπάρτον, ὧ χρησαίμην.) οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην.
- sch av 816 χαμεύνη δὲ, ταπεινὴ κλίνη. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. Ἄλλως. οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην, εἴ γε κειρίας ἔχοιμι, καὶ μὴ σπαρτίον δεῆσαι μοι αὐτῇ ἐντεῖναι. ¶ ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστιν. ¶ ἡ δὲ κειρία εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον.
- sch av 819 R.V. Νεφελοκοκκυγίαν: Παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. χαῦνον δὲ ἀντὶ τοῦ πλατὺ καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλοῦται. ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους: Προεῖρηται ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλούσιον.
- sch av 822 εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. (Ἄλλως. λέγεται ὅτι μεγαλέμπορος τις ἐβούλετο εἶναι, περαΐτης ἀλαζών, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὐπολὶς ἐν Δήμοις.) τὰ τ' Αἰσχίνου γε ἅπαντα: Καὶ οὗτος πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ, καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον.
- sch av 823 ἦν δὲ Αἰσχίνης Σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιοῦτους Σελλοὺς. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι δὲ σελλίζειν. τὸ Φλέγρας πεδῖον: Ἐξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον.
- sch av 824 βέλτιον, φησὶ, πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκκυγίᾳ ἀποκεῖσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδῖον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κάκεῖνο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ἔστι δὲ τῆς Θράκης πεδῖον. Δίδυμος δὲ φησι, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῆς Φλέγρας καὶ τῆς Νεφελοκοκκυγίας. κᾶθ' ὑπερηκόντισαν: Δέον εἰπεῖν κατεπολέμησαν, φησὶ τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν ὑπερεβάλλοντο αὐτούς.
- sch av 827 τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον: Τῇ Ἀθηνᾶ πολιάδι οὐσῇ πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων. τί οὐκ Ἀθηναίαν: Ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν.
- sch av 828* διὸ καὶ τὴν πολιτὶν οὐκ Ἀθηναίαν, φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, [ἀλλ' ἀστήν. φαίνονται μέντοι καὶ τὴν πολιτὶν Ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ]. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτο: Ἐὰν τὴν Ἀθηνᾶν στήσωμεν πολιοῦχον γυναῖκα οὔσαν.
- sch av 831 οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης. R. ὡς γυναικώδης οὗτος κωμωδεῖται. V. τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν: Ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος (ἐν τῇ ἀκροπόλει), οὗ μέμνηται Καλλίμαχος [fr.
- sch av 832 283] «Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.» ὄρνις ἀφ' ἡμῶν: (Μήποτε νῦν) τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.
- sch av 833 (Μῆδος γὰρ λέγεται. Ἄρεως δὲ νεοττὸς, ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμος.) Ἄρεως νεοττός: (Νεοττοὶ τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ Μηδικοί.
- sch av 835 ἴσως δὲ τις ἦν καλὸς παῖς νεοττός τοῦνομα, πρὸς ὃν παίζει, ὧ νεοττὲ δέσποτα. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως.) ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών. φασὶ δὲ αὐτὸν ἄνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἑφαιστού, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης, εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν μετέβαλεν ὄρνεον ὡς ἡμεληκότα τῆς φυλακῆς. ¶ ὁ δὲ μεμνημένος, τὴν ὥραν ἐκείνην ἄρχεται ἄδειν, τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἑφαιστος εἰώθει ἐπανάκειν οἴκαδε. ¶ ὥσθ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος: Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι.
- sch av 836 (Ἄλλως. τὸ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν, εἴπερ ἀλεκτρυών ἐστιν, εἰ μὴ τὸν πελαργὸν, ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα; ἀλλὰ διὰ τί Περσικόν, ἢ Ἄρεος νεοττός;) χάλικας: Λίθους.

sch av 839

V. ἀποδὺς ὄργασον: Κυρίως πίσσωσαι. ὀργή γὰρ παρ' Ἰωσιν ἢ πίσσα. (σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὐπολις Προσπαλτίοις «ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά.») (κατάπερ' ἀπὸ τῆς κλίμακος: Τοῦτο ἔκθλιψιν πέπονθε τοῦ κατάπεσε δευτέρου ἀορίστου.

sch av 840 οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἔπεσα, ἵνα καὶ τὸ πέσον.) τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' αἰεί: (ἵνα σχῇ αὐτὸ, εἰ χρειὰ γενήσεται φυλακῆς.

sch av 841) εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν. κωδωνοφορῶν: Οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακάς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ διὰ τούτων ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγωνται.

sch av 842 (μῆποτε δὲ παρακωμωδεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.) εἰς θεοὺς ἄνω: Ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ ἀήρ.

sch av 846 οἴμωξε παρ' ἐμέ: Παίζων τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ. πομπεύσοντα.

sch av 849 R. τὴν χέρνιβα: Ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ.

sch av 850 ¶ Δημοσθένης [p. 618] «καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψόμενον.» εἴη δ' ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ. ¶ ὁμορροθῶ: Κορωνίς καὶ εἴσθεις μετὰ χοροῦ καὶ στροφή κώλων διαφόρων θ'.

sch av 851 ὦν τὸ α' περίοδος ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὰ ἐξῆς τρία τροχαϊκά, τὸ μὲν ἐφθημιμερές, τὸ δὲ πενθημιμερές, τὸ δ' ἀκατάληκτον δίμετρον, ὡς καὶ τὸ ὄγδοον. τὸ ζ' ἀναπαιστική βάσις. τὸ ζ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές καὶ τὸ θ'. τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ «ῶδάν.» ὑφ' ὃ κορωνίς. ¶ (ὁμορροθῶ: Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ.) συμπαραινέσας ἔχω: Ἀντὶ τοῦ συμπάρηνησα.

sch av 853 προσόδια μεγάλα: (Ἀπὸ τῶν προσόδων.) οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς, καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. Πυθιάς βοᾶ: Βοᾷ ὁ αὐλητής.

sch av 857 εἴρηται ὅτι ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἠϋλοῦν. Ἄλλως. ἢ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης γίνεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως. Χαῖρις ῶδάν: Ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις.

sch av 858 ἦν δὲ ¶ ὁ Χαῖρις οὗτος ¶ κιθαρωδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις «φέρ' ἴδω κιθαρωδὸς τίς «κάκιστος ἐγένετο; (ὁ Πεισίου Μέλῃς. μετὰ δὲ Μέ«λητα τίς; ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῶδα, Χαῖρις.» ἔστι καὶ) ἕτερος αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. ¶ παῦσαι σὺ: Εἴσθεις συστηματικὴ ἀμοιβαίας ἐξ περιόδους ἔχουσα.

sch av 859 τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἱαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ ἐν ἐκθέσει ἕτερος ὁμοίως. ὑφ' ὃν παράγραφος. ¶ ἔξιςιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων. [οὐπω κόρακ' εἶδον: Ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει.

sch av 861 ἔοικε δὲ ὁ αὐλητής διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φόρβιον δὲ ἐστὶ τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.] (ἐμπεφορβιωμένον: Φορβεία ἐστὶν ὁ χαλινός. Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσφῶδιας τὸ φορβεία διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι καὶ ὀξυτόνως.) ¶ δράσω τάδ' ἀλλὰ: Ἡ δευτέρα περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶ δέκα.

sch av 864 ὦν ὁ πρῶτος ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδείου. τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' καὶ ζ' δίμετρα βραχυκατάληκτα τροχαϊκά. ὁ ζ' ὅμοιος τῷ α', τὸν β' ἔχων πόδα χορεῖον. τὸ η' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπὸ μερίζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει δ' ἱάμβος τῷ πρώτῳ ὅμοιος. ὑφ' ὃν παράγραφος. ¶ τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείᾳ: Ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη.

- sch av 865 καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι (ἐν ταῖς θυσίαις). ἔμιξε δὲ τὰ ἐπίθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις, Ἑστία ὀρνιθείῳ καὶ ἰκτίνῳ ἐστιούχῳ (ὧ̃ σουνιέρακε: Ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ Σουνιάρατε.
- sch av 869 φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον. καὶ ἐν Ἰππεῦσι [560] «ὧ̃ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε.» παρὰ τὸ ἐν τῷ Σουνίῳ ἄκρῳ τῆς Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι.)
 ¶ Πελαργικὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ Πελασγικέ. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργόν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος. ¶ οὐκέτι Κολαινίς: (Παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἢ κολαινίς.
- sch av 873 Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις «τίς ἢ Κολαινίς Ἄρτεμις; ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος.» φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ἰδρύσασθαι Κολαινίδος Ἀρτέμιδος. καὶ Φανόδημος ἐν τῇ δ'. Εὐφρόνιος δὲ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἢ Κολαινίς, διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κόλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος [fr. 76] λέγει τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἴσατο, τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται. τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδιάσται. οἱ γὰρ Μυρρινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἄρτεμιν, ὥσπερ Πειραιεῖς τὴν Μουνυχίαν, Φιλαῖδοι δὲ τὴν Βραυρωνίαν. —Ἄλλως.) ἔπαιξε πάλιν. κόλαινον γὰρ εἶδος ὀρνέου, διό φησιν Ἄρτεμιν ὀρνιθείαν καλεῖσθαι. ἔστι γὰρ καὶ Ἄρτεμις Κολαινίς. R. V. Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις: Ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κώδωνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ [1078], ὅτι ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ἀκαλανθίς. ¶ καὶ φρυγίλῳ: Ἡ τρίτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἐπτὰ.
- sch av 874 ὦν τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ γ' ἐφθημιμερές. τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἔχον τὸν β' πόδα τρίβραχυν, εἰ δὲ βούλει, Ἴωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος. τὸ ς' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν παράγραφος] . καὶ φρυγίλῳ Σαβάζῳ: (Παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι. τίς δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ θεὸς ὁ Ἡρακλεώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ β' φησὶν οὕτως «φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὐρίσκομεν συλ«λογιζόμενοι πολλαχόθεν ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος «εἷς ἐστὶ θεὸς, τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ «τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν «οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων «τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμόν σαβασμόν λέγου«σιν.» Ἄλλως.) παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν σαβάζειν φασὶ καὶ ἐκ τούτου Σαβάζιον τὸν Διόνυσον λέγουσι. σάβους δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ Ὑας καὶ Εὐαῖος καλεῖται. (ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου, ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξε τὸν Διόνυσον ὀρνίθειον φάσκων τιμᾶσθαι. Ἄλλως. ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὠραῖς τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.) καὶ στρουθῷ μεγάλῃ: Ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν.
- sch av 875* ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ μέγεθος [τῇ Ῥέα ταύτην προσεικάσας.] Κυβέλη: Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν, παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη.
- sch av 877 ὀρεῖα γὰρ ἢ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μήτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς ξένος καὶ δυσγενής. Σύμμαχος προείρηκεν ὅτι ξένος καὶ τάχα ὑποκριτής. νῦν δὲ ἐμφαίνεται, ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος μητέρα Κλεοκρίτου, ὅτι ὡς (γυναικίας καὶ) κίναδος κωμωδεῖται. ἐν δὲ τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρειςι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι. (στρουθὲ μήτερ: Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ [Il. Λ, 186] βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα τὸν Ἑκτορι μῦθον ἔνισπε ἐπιμερισμῷ φησι τὸν Χάρητα λέγειν βαρύνειν

Ἀττικοὺς τὸ στροῦθος, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἐκκαιδεκάτῳ τῆς καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα μεμνησθαι ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσωδίας.) Χίοισιν ἦσθην: Καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαβεν.

sch av 880 ἤρχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοις, ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χῖοι συμμαχοὺς εἰς Ἀθήνας, ὅτε χρεῖα πολέμου προσῆν. (καθάπερ Θεόπομπος ἐν τῷ ιβ' τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως «οἱ «δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπεῖχον. ὥστε τὰς εὐ«χὰς κοινὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, «καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν «ὁμοίως ἤρχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τὰγαθὰ καὶ «σφίσιν αὐτοῖς.» λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν αὕτη Χίος, καλὴ πόλις. πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς, ἄνδρας θ' ὅταν δεῇσῃ, καὶ ἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἅπληκτος ὥσπερ ἵππος. τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχος φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ Δηλιακῷ καὶ ὅτι Χῖοι ἤρχοντο Ἀθηναίοις δεδήλωκεν.) ¶ καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισιν: Ἡ τετάρτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ὀκτώ.

sch av 882 ὁ α' ἀντισπαστικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ β' Ἴωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρίμετρος καταληκτικὸς. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ς' ὅμοιον δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ὄγδοον ἱαμβικὸν πενθημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος. ¶ καὶ πελεκᾶντι: Μήποτε πελέκας προενεκτέον ὥς ἀλίβας.

sch av 883 ὁ δὲ πελεκῖνος τῷ πελεκᾶντι προσέρριπται. πελεκᾶν μέντοι πελεκάνος κοινῶς, πελεκᾶς πελεκᾶντος Ἀττικῶς, πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς. καὶ φλέξιδι: Ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζώων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἐλασαῖς.

sch av 884 ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταρράκται εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι. (καὶ ἀντὶ ἐδωλίου εἰδώλιος.) ὁ δὲ αἰγίθαλλος, οὗτ' ἐρισάλλιγξ, ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἱέρακα. οὕτως δὲ ὠνομάσθη, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι. ¶ παῦ' ἐς κόρακας: Ἡ ἐμπτη περίοδος ἐκ στίχων ἐστὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ς'.

sch av 889 ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ [ἐπὶ ποῖον: Τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.

sch av 890] ἀλιαίετους: Εἶδος ἀετοῦ [ὁ ἀλιαίετος] ἐν θαλάσῃ διαιτῶμενος.

sch av 893 ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα: Πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, ὥς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ μὴ δυναμένου πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι. ¶ εἴτ' αὐθις αὕτ' ἄρα σοι: Ἡ ς' περίοδος ἐν ἐκθέσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ.

sch av 895 τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ' δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ β' ποδὸς προκελευσματικόν. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν α' καὶ β' ποδῶν χορείων. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ς' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τοῦ α' ποδὸς χορείου. ὁ ζ' ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ η' Ἴωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ. ¶ εἰ καὶ ἐνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῦμα.

sch av 898 R. μάκαρας ἓνα τινὰ: Εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ ἐνικὸν λέγων ἓνα.

sch av 899] γένειόν ἐστι καὶ κέρατα: Ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας τοῦτό φησιν.

sch av 902 ἔστι δὲ παροιμιῶδες, ὥσει ἔλεγε, τρίχες καὶ κέρατα. ¶ θύοντες εὐζώμεσθα: Εἴσθεσις ἐτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ιη'.

sch av 903 ὦν οἱ α', ε', θ', ι' καὶ οἱ τελευταῖοι ἕξ ἱαμβοί. οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. ὁ δὲ δ' ἐφθημιμερής. ὁ δεύτερος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς, τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ὁ ς' Ἴωνικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ

ζ', ια' δακτυλικά, τὸ μὲν πενθημιμερές, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δυσλλαβίαν. τὰ η', ιβ' ἀναπαιστικά ἐφθημιμερῇ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα: Ἔρχεται τις ποιητῆς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων.

sch av 911 δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις: Διὰ τὸ θεράπων, δοῦλος εἶπεν. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν. περισσὰ τινὲς ταῦτα.

sch av 913 R. (θεράποντες ὄτρηροι: Ἐπειδὴ ὄτρηροι ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὀμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται Μουσᾶων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος.) οὐκ ἐτὸς ὄτρηρόν: Παίζει παρὰ τὸ ὄτρηροι, ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον.

sch av 918 κύκλια τε πολλὰ: Τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἃ αἱ παρθένοι ἦδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα. ἔστι δὲ διηγηματικόν. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατὰτεχνα. ποικίλα οἶον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια. προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα, τὰ παρθενεῖα. ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ἀδόμενα.) ¶ ταυτὶ σὺ: Ἐντεῦθεν διαιρεῖται τὰ πρόσωπα εἰς συστηματικὰς περιόδους ἀμοιβαίας η'.

sch av 920 καὶ ἔστιν ἡ πρώτη περίοδος στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων δ'. ἡ β' στίχων καὶ κώλων ζ'. ὦν ὁ πρῶτος χοριαμβικός τρίμετρος καταληκτικός. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν δεύτερον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τρίτον περίοδος ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ ἱαμβικῆς βάσεως. τὸ ε' τροχαϊκὴ βάσις ἐκ χορείων. τὸ ς' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληπτον εἰ δὲ βούλει, Ἴωνικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ' Ἴωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὑφ' ὃ παράγραφος. ¶ οὐκ ἄρτι θύω: Πρὸς τὸ ἔθος.

sch av 922 εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπὶ ἐνεστῶτος. σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παίδων ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ. ἀλλὰ τις ὠκεῖα Μουσᾶων: Ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖα ἔστιν, ὡς ἵππος ὠκεῖα.

sch av 924 ἦτοι δὲ καθολικῶς λέγει, ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα. σὺ δ' ὧ πάτερ κτίστορ: Ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων [fr.

sch av 926 71] «ζύνες ὃ τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ κτίστορ Αἴτνας.» ἐπειδὴ ὁ Ἰέρων ἔκτισεν αὐτήν. παίζει πρὸς τὸ Πινδαρικόν.

sch av 929 τῇ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουσιν οἱ βασιλεῖς. R. V. ἐμὴν τεῖν: Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῇ ἐν τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμὴν.

sch av 931 ¶ τουτὶ παρέξει: Ἡ τρίτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων πέντε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ σὺ μέντοι σπολάδα: Πρὸς τὴν σπολάδα, ὅτι διφθέρα ὁποιοῦν.

sch av 933 Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ «καταστίκτου «κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος.» Καλλίστρατος δὲ, οἶον ἔφαπτον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δὲ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι, (οὐκ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν. τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ.) πάντως δέ μοι ῥιγῶν: Ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνη τῇ σπολάδι ὁ Πεισθέταιρός φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα.

sch av 935 τὸ δὲ ῥιγῶν Δωρικόν ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ῥιγοῦν ῥιγῶν. ¶ τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα: Ἡ δ' περίοδος κώλων ἐστὶ παιωνικῶν μεμιγμένων κρητικοῖς καὶ παλιμβакχεῖσις τεσσάρων.

sch av 936 ὦν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς παλιμβάκχου. τὸ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἱαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐξῆς δ' ἡ ε' περίοδος κώλων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὦν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικόν, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασύλλαβου. τὸ β' πενθημιμερές, ὃ καλεῖται δογμαϊκόν. τὸ τρίτον Ἴωνικὸν τρίμετρον

ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον
βραχυκατάληκτον παιωνικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ ὡς ἐπιμένοντος τοῦ ποιητοῦ καὶ
ἐνοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦτό φησι.

sch av 940 V. (Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις· Καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου [fr.

sch av 941* 72]. ἔχει δὲ οὕτως «Νομάδεσσι «γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἀμαξοφόρητον «οἶκον οὐ
πέπαται.» λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' Ἰέρωνος ἤτει αὐτὸν καὶ ἄρμα. δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ
πρὸς τῇ σπολαδί.) ἀλᾶται Στράτων: (Ἀλᾶται ἔφη,) ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ
ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἀμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν.

sch av 942* ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἄμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. ἀκλεῆς ἔβα σπολὰς· Ἀκλεῆς, φησὶν, ἡ
σπολὰς ἄνευ χιτῶνος (οὔσα.

sch av 944 ἀτιμότερος ἀνὴρ. πέπαται δὲ, κέκτηται). ¶ ξυνήμ' ὅτι βούλει· Ἡ ἔκτη περίοδος ἡνωμένη οὔσα
κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἡ'.

sch av 946 ὦν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. μίαν γὰρ τὰ δύο πρόσωπα τὴν
τοιαύτην ποιεῖ περίοδον. τὰ δὲ ἐξῆς τέσσαρα ἀναπαιστικά κῶλα. ὦν τὸ α' ἐφθημιμερές, τὸ β'
ἀναπαιστική βάσις. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῶν πρώτων δύο ποδῶν ὄντων
προκελευσματικῶν. τὸ δ' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. ὑφ' ὃ παράγραφος. ¶ χιτωνίσκον· Τὸ
ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος. ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνως χιτῶν λέγεται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ χιτώνιον.
τῷ Εὐέλπιδι λέγει.

sch av 947 R. V. [κάς τὴν πόλιν· Ἀπελθὼν ποιήσω τὰ ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.

sch av 949] διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπατῶντας, μηδὲν δὲ λέγοντας.

sch av 950 R. V. τρομερὰν, κρυερὰν· Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παίζων φησὶ
τὸ τρομερὰν, μὲν, διὰ τὸ ἀστήρικτον· κρυερὰν δὲ, τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ'
αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

sch av 952 νιφοβόλα πέδια· Ἀντὶ τοῦ νιφοβόλου καὶ πολύπορον ὁδὸν κατὰ μεταπλασμόν. μεταπλασμῷ δὲ
ἐχρήσατο εἰπὼν νιφοβόλα ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλος εὐθείας. ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι
οἰκοδομεῖσθαι, παρὰ τὸ βάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ νιφετοῦ ἔπαιξεν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει,
ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκῇ τινα φαντασίαν ἔχειν. νῆ τὸν Δία· ¶ Ἡ ζ' περίοδος ἐν
ἐκθέσει στίχων ἐστὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ε'.

sch av 954 ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ¶ πρὸς τὸν ἱερέα φησὶ περιέλθε καὶ περίρραινε.
πεπύσθαι· Ἀκοῦσαι· πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον.

sch av 957 Vict. ¶ εὐφημία" στω· Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων λς'.

sch av 959 ὦν οἱ πρῶτοι ὀκτὼ ἱαμβικοὶ τρίμετροι, οἱ ἐξῆς δύο ἀσυνάρτητοι παντελῶς καὶ
πολυσχημάτιστοι, ἀτάκτως τοὺς πόδας κειμένους ἔχοντες. μιμεῖται γὰρ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν
χρησμῶν. οἱ δ' ἄλλοι ὡς οἱ πρῶτοι. οἱ μέντοι χρησμοὶ ἐπικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει
παράγραφος. ¶ ἔπαιξε πρὸς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ μή. [μὴ φαύλως φέρε· Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀηδίζου ἐπὶ
τῷ χρησμῷ.

sch av 961] ὡς ἔστι Βάκιδος· Τρεῖς Βάκιδες, ὡς Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιός φησιν, οὕτως, Σίβυλλαι δὲ τρεῖς
ἐγένοντο.

sch av 962 ὦν ἡ μὲν ἐστίν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή. δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία. τρίτη
δὲ, ἡ Σαρδιανή. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἑλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ
Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος
ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας (τὰς γυναῖκας) ἐκάθηρεν,

Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι: Ἄλλ' οὐδὲν κωλύδόν ἐστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν.

sch av 966 οὕτως γὰρ ἔλεγον τὰ λυσιτελοῦντα, οὐδὲν οἶον, οὐδὲν κωλύον. τὸ μεταξὺ Κορίνθου: Παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

sch av 968 ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυται. Ἄλλως. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν, εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. τὸ δὲ ὅλον παίζει. —λύκους δὲ τοὺς γέροντάς φησι μιμεῖσθαι τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. R. V. Πανδώρα: Τῇ γῇ.

sch av 971 ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται. (ἀφ' οὗ καὶ ζεῖδωρος καὶ ἀνησιδώρα.) ἀντὶ τοῦ γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ.

sch av 974 R. λαβὲ φησὶ, καὶ σκόπησον. R. V. αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν: Οὐχ ἀπλῶς τοῦτό φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξηθῆσθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς νεφέλαις προὔχει.

sch av 978 τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Πεισθέταιρον πλάττεται, ὅπως ἄν τι λάβῃ. (τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἰππεῦσι μέμνηται, ὡς εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Βάκιδος.) ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα.

sch av 982 R. V. αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος: Τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμὸν.

sch av 984 σπλαγχνεύειν: Σπλάγχνων μεταλαβεῖν. μήτ' ἦν Λάμπων ἥ: Χρησμολόγος ὁ Λάμπων.

sch av 988 μήτε, φησὶν, ἐὰν αὐτὸς ἦ ὁ Λάμπων, φείδου αὐτοῦ, ἐὰν λέγῃ, ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ. (Ἄλλως. εἴρηται [ad v. 521] περὶ Λάμπωνος. ὁ δὲ Διοπείθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἐτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. Σύμμαχος δὲ καὶ μανιώδη φησί.) Σύμμαχος ὅτι Διοπείθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ. (παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυνίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ ἀνὴρ χορεύει, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά. βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα; καὶ Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ «ὥστε ποιοῦντες χρησμούς «αὐτοὶ διδόας» ἄδειν Διοπείθῃ τῷ παραμεινομένῳ.») ¶ ἦκω παρ' ὑμᾶς: Εἴσθεσις ὁμοίᾳς ἐτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ξ', ὧν τελευταῖος θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

sch av 992 μετὰ μέντοι τὸν μθ' κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον καὶ μετὰ τὸν νβ' ἀσυνάρτητοι δύο. ὧν ὁ πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς ὁμοίᾳς βάσεως. ὁ δὲ τοι νδ' σύγκειται ἐξ ἱαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. ὁ δὲ νε' ἐξ ἱαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. ¶ Δίδυμος οὕτω, πρὸς τί ὑποδέδεται τὸ δεξιόν; τίς ἐστὶν ἡ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ.

sch av 994 R. V. (τίς ὁ κόθορνος: Οἶον, τί ὑποδησάμενος πάρει; οὕτω Σύμμαχος πρὸς τὸ τί ὑποδέδεται τῷ δεξιῷ.) Μέτων: Μέτων ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης.

sch av 997 τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. (Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τοῦτο δὲ ψεῦδος. Φιλόχορος γὰρ Λευκονοέα φησὶ αὐτόν. τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου δῆλον. ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ τοῦ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν τῇ πνυκί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον, φασὶ τινες, ἐκεῖνο πᾶν, ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ἡ πνύξ, Κολωνός ἐστίν, οὗ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος. οὕτως μέρος τι νῦν σύνηθες γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὀπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς, ἀλλ' οὐκ ἔστι. Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὀρίσμοις γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο. φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ «τίς δ'

ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα «ταύτης φροντιῶν; Μένων ὁ Λευκονοεὺς, ὁ τὰς κρή«νας ἄγων.» καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαβρίου, ὡς εἴρηται. Ἄλλως. Ἰσως ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο, ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικὸν κατεσκευάσατο αὐτῷ.) ¶ ὅτι δὲ Κολωνὸς ἦν τῶν δῆμων ψεῦδος, Φιλόχορος δὲ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δὲ ἐστὶν Μένων οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μένωνος. ¶ [κατὰ πνιγέα μάλιστα: Ὡσπερ, φησὶ, πνιγεὺς περὶκείται τῇ γῇ.

sch av 1001 τὰ δὲ ἐξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δὲ ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμινος.] προτιθεὶς οὖν: Δίδυμος τοιοῦτος ἀήρ ἐστὶ τῇ γῇ περικείμενος, ὁμοῖος πνιγεῖ, καταπερεὶ πῶμά τι περικείμενος. τὰ δὲ ἐξῆς, φησὶ Σύμμαχος, ἐπίτηδες ἀδιανόητα. διόλου ἀνοηταίνει.

sch av 1003 R. ὁ κύκλος: Παίζει.

sch av 1005 ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον γενέσθαι τετράγωνον. λείπει τὸ ἵνα, ὥσπερ ἀστέρες.

sch av 1007 R. [αὐτοῦ κυκλοτεροῦς: Ἴνα τοῦ μέσου κυκλοτεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶσιν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων.

sch av 1008] ἄνθρωπος Θαλῆς: (Ἐν σαρκασμῷ φησιν.

sch av 1009 ἔστι δὲ) ὁ Θαλῆς οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβοημένος. (Ἀθηναῖοι περισπῶσιν, ἢ δὲ κοινὴ βαρύνει. καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται, Θαλοῦ ἐστὶν ἡ γενικὴ· ὅτε δὲ βαρύνεται, Θάλητος.) κάμοι πειθόμενος: Ὡς φίλος σοι συμβουλεύω ὑπαναχωρῆσαι ἔνθεν.

sch av 1013 ξηνηλατοῦνται: Περὶ τῆς ἐν Λακεδαίμονι ξηνηλασίας Θεόπομπός φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σιτοδείας γενομένης, ξηνηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λς' φησὶν. —ξηνηλατοῦνται: Ἀπελαύνονται. Vict. μὴν στασιάζετε: Ἄρα μὴ εἰς ἀλλήλους μάχεσθε.

sch av 1016 σποδεῖν: Τύπτειν. R. συντρίβειν. Vict. ¶ ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ φθαίης: Οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπιέναι, πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι.

sch av 1017 ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν. ¶ [ἐγγὺς αὐταί: Αἱ πληγαί.

sch av 1018 ἅμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.] οὐκ ἀναμετρήσει: Ὅτι γεωμέτρης.

sch av 1020 ἅμα δὲ, οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν τινὰ ἀρχὴν καινὴν. οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι. ποῦ πρόξενοι: Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

sch av 1021 τίς ὁ Σαρδανάπαλος: Οὗτος υἱὸς Ἀνακунδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αἰσχροῦς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὀρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεφυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὐρεθεὶς, ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησὶν· ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασιν «Σαρδανάπαλος «Ἀνακунδαράξου παῖς Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδεικμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τᾶλλα οὐ«δενός ἐστὶν ἄξια.» (ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγενῆσθαι. Ἄλλως. Περσῶν βασιλεὺς ὃς ἐν τρυφῇ ὠρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς καὶ τῷ εἶδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα εὖ δεδωὸς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ὃν θυμὸν ἄεξε τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις. καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων. ταῦτ' ἔχω, ὅς' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἐρώτων τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λείλειπται· ἡ δὲ σοφὴ βίότοιο παραίνεσις οὐδέποτ' ἐσθλή, κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.) ἐπίσκοπος ἦκω: Πλάττει καινὴν ἀρχήν.

sch av 1022

οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι. λαχὼν δὲ, ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν. Φαρνάκη: Στρατηγὸς Περσῶν ὁ (Φαρνάκης) Φαρναβάζου.

sch av 1028 Ἀλαζονικῶς οὖν σκῆπτεται κοινωνίαν ἔχειν μετ' ἐκείνου. ῥαπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει.

sch av 1029 R. παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημένον.

sch av 1032 R. ¶ τὼ κάδω: Τοὺς κάδους τοὺς ἀμφορικοὺς, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν. ¶ ἢ ἢ δ' ἐπισκόπους: Τὸ ὅλον ἤδη.

sch av 1033 ¶ προέρχεται οὗτος καθ' ἑαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐβούλετο ὡς πρὸς νεοκατασκευάστον πόλιν μισθῷ πωλεῖν.

sch av 1035 V. οὓς νομορήτορας φαμέν, οἱ τοὺς νόμους ἐπὶ μισθῷ πωλοῦσιν.

sch av 1037 V. περισπωμένως ὡς Μηλιᾶς.

sch av 1040 λέγει γὰρ τοὺς πολίτας. τὸ τέλειον Νεφελοκοκκυγιάς. ἐν κράσει. V. ἀντὶ τοῦ νόμοις.

sch av 1041 V. ὑπὸ τῷ Ἄθῳ ἢ Ὀλόφυξος πόλις.

sch av 1042 πρὸς οὓς καὶ προστάγματα ἔπεμπον Ἀθηναῖοι. V. ¶ Ὅτοτύξιοι: Ἀπὸ τοῦ ὀτοτύζειν ἐσχημάτισεν.

sch av 1043 ¶ (καλοῦμαι: Γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ.

sch av 1046) τότε γίνεται τὸ περὶ ὕβρεων δικαστήριον.

sch av 1047 ὡς ἐν τούτῳ τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δὲ, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριῶν, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησὶ δηλοῖ «τίς ἐστὶ Μαιμακτηριῶν; μὴν δικάσιμος.» V. (ἔδει εἰπεῖν Μαιμακτηριῶνα· εἰς τοῦτον γὰρ ἦσαν αἱ κρίσεις.) ὡς τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχεσθαι τὸν ταττόμενον ἄρχοντα δικαστήν.

sch av 1049 V. (κατὰ τὴν στήλην: Κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν.

sch av 1050) —ὅτι τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς στήλαις ἔγραφον. V. (διασκεδῶ: Ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου.

sch av 1053) κατέχεσας.

sch av 1054 R. ἀπεπάτησας, ἀπέτιλας. V. θύσοντες εἴσω: Σκῆπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον.

sch av 1058 (ἤδη μοι τῷ παντόπτῃ: Εἰώθασι μετὰ τὴν τελείαν παράβασιν ἐπιρρηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὥσπερ καὶ ἐν Ἰππεῦσι πεποίηκεν. Ἄλλως. δευτέρα παράβασις, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν.)
¶ Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, ἀλλὰ μόνα τέσσαρα, τὴν ὥδην καὶ στροφήν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν ἡ ὥδῃ καὶ στροφῇ κῶλων καὶ στίχων δακτυλικῶν καὶ παιωνικῶν ἰδ'. τὰ α', ε', ζ', ζ' δακτυλικά ἐφθημιμερῇ. τὰ β', γ', δ', ι', ια' τετράμετρα. τὰ δ' ἄλλα παιωνικά, τετράμετρα μὲν ἀκατάληκτα τὰ η', θ'. τὸ δὲ ιβ' τρίμετρον. τὸ δὲ ιγ' δίμετρον. τὸ δὲ ιδ' ἐφθημιμερὲς ἐκ κρητικῶν. ὕφ' ὃ παράγραφος, καὶ διπλῇ ἔσω νενευκυῖα. ¶ παντάρχα: Ἑρμηνεύει τὸ παντόπτῃ.

sch av 1059 R. Vict. κτείνων παμφύλων: Τὰ μικρὰ λέγει τὰς μυίας.

sch av 1063 καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες, ὡς λαγωαῖς αἰετός. (νῦν) κάλυκες καταχρηστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα.

sch av 1065 R. V. ἐρπετὰ καὶ δάκετα: Καὶ τὰ ἄλλα δάκετα, ὥσπερ εἰ τύχοι ὁ σκορπίος.

sch av 1069 ¶ δάκετα δὲ, θηρία ἰοβόλα. ¶ ἐπαναχορεύεται: Καὶ λέγεται, καὶ ἀνακηρύττεται.

sch av 1072 Vict. Διαγόραν τὸν Μήλιον: Οὗτος μετὰ τὴν ἄλῳσιν Μήλου ᾧκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια ἠυτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς.

sch av 1073

τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. Ἄλλως. ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἴληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερός ἱστορεῖ. (ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μελάνθιος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελλανεῖς, ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν, τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δέ τις ζῶντα ἀγάγῃ, λαμβάνειν δύο.) (ἅν τε τῶν τυράννων τίς; Τινὲς, τινά.

sch av 1074 ὥσει ἔλεγέ τινα τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, ὃς ἐὰν φονεύσῃ.) τῶν τεθνηκότων: ¶ Τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων.

sch av 1075 ¶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται· ἐν ὑπερβολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν ὥστε μηδ' ἐν *** πλαγιάζονται δὲ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ. λέγει γὰρ, ἐὰν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται· οἷον γύναιον, ἀδελφὸν, τέκνον, τοὺς συνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι. ἀνειπεῖν: Κηρύξαι καὶ ἀναγορεῦσαι.

sch av 1076 Vict. τὸν Στρούθιον: Ἄνω [16] εἶπεν ἐκ τῶν ὀρνέων.

sch av 1077 Στρούθιον δὲ εἶπεν, ὥς Μήλιον. διὸ καὶ οὕτω προενεκτέον. ¶ συνείρων δὲ, εἰς ὄρμαθὸν συντιθείς. ¶ σπίνους: Εἶδος ὀρνέου ὁ σπίνος.

sch av 1079 τρία δὲ αὐτοὺς λυπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ' τοῦ ὀβολοῦ ὥς εὐτελίζων αὐτούς. τοῖς τε κοψίχοισιν: Οἱ κόψιχοι γὰρ ὥτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ῥά.

sch av 1081 οἱ οὖν ὀρنيθοθήραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν, ἢ μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐπιβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὀραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγχεῖ. ¶ ἐγχεῖ τὰ πτερὰ βιαίως ἀντὶ τοῦ διείρει. ¶ εἵροντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντες ἐπώλουν. παλεύειν: Ἀντὶ τοῦ θηρεύειν, (προκαλεῖσθαι).

sch av 1083 εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἰστάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ. καὶ τοῦτο γλωσσηματικὸν παλεύειν ἔλεγον. (Ἄλλως. θηρεύειν καὶ προκαλεῖσθαι βοσκόμενα. οὐ περὶ τῶν κοψίχων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν, ἀλλὰ μετέβη ἐπὶ περιστερὰς, ἢ φάττας.) θηράσατε.

sch av 1087 R. ¶ εὐδαιμον φύλον: Ἡ ἀντωδὴ καὶ ἀντιστροφή ὁμοία ἐστὶ τῇ ὥδῃ καὶ στροφῇ.

sch av 1088 καὶ αὕτη γὰρ κώλων καὶ στίχων ἐστὶ ἰδ'. καὶ τὰ μὲν ἔχει δακτυλικά ἰσόμετρα τοῖς ἐκείνης, τὰ δὲ παιωνικά ἐπιμεμιγμένα κρητικοῖς. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ¶ ἐν σχήματι εἴρηται ὁ λόγος, εὐδαιμον φύλον, οἱ χειμῶνος. πρὸς γὰρ τὸ σημανόμενον τοῦ φύλου πληθυντικὸν ὃν ἔφη τὸ οἶ. οὐκ ἀμφιέννυνται.

sch av 1090 R. οὐδ' αὖ θερμῇ: Τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενικὴν φάσιν, ἵνα ἦ, οὐδὲ ἡ θέρους θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν.

sch av 1094 φύλλων ἐν κόλποις: Ὡσει ἔλεγεν ὑπὸ τὰ φύλλα. ὁ τέττιξ δηλονότι.

sch av 1095 τρία δὲ γένη τεττίγων, αἱ μὲν γὰρ ἀχέται καὶ ἄρσενες, αἱ δὲ κερκῶπαι αἱ θήλειαι, ἕτερον δὲ γένος σίγιον καλεῖται παρὰ τὴν σιωπὴν. V. [ὑφ' ἡλίῳ μανεῖς: Τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.

sch av 1096] ἑαρινά.

sch av 1099

R.V. παρθένια: (Διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους) τὰ μύρτα ἐσθίειν.
(λευκότροφα δὲ, ἀντὶ τοῦ) λευκὰ καὶ τρυφερά. τοιαῦτα γὰρ εἰσι μήπω πεπανθέντα. ἀντὶ τοῦ
κεχαριτωμένα ἄνθη.

sch av 1100 R. V. πλεονάζει δὲ ὁ τέ. V. τοῖς κριταῖς: Πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσι
τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα, διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν
λόγον, ὅπως ἂν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην.

sch av 1104 πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου: Τοῦ Πάριδος, ὧν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δώσομεν.
(γλαῦκες ὑμᾶς Ἀντὶ τοῦ νομίσματα.

sch av 1106 ἡ γὰρ γλαυῦξ ὄρνεόν ἐστιν Ἀθηναῖς. ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς
τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλόργυρον τῶν Ἀθηναίων.
Ἄλλως. ἡ γλαυῦξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ
τετράδραχμον τότε ἡ γλαυῦξ. ἦν γὰρ γλαυῦξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶ, τῶν προτέρων
διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.) —ἐπεὶ ἐν Λαυρίῳ μέταλλα ἦν ἀργυρίου
Ἀθήνησι. V. κάκλέψουσι: Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίσουσι.

sch av 1108 λεπίζουσαι γὰρ τὸ ὦδον ἐκφέρουσι τὰ νεόττια. ἐρέψομεν: Διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς αἰετώματα.

sch av 1110 ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν πρὸς αἰετώματα. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ αἰετοὺς καλοῦσιν, ὡς
φησιν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι. [κἂν λαχόντες ἀρχίδιον: Ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχήν.

sch av 1111 διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἄρπαγας.] ὁξὺν ἱερακίσκον: Ἀντὶ τοῦ ἀρπαγὴν ὁξεῖαν.

sch av 1112 Δίδυμος, τάχος ὡς ἱέρακος, ἵνα ταχέως φύγῃ. πρηγορεῶνας: Δίδυμος τοὺς βρόγχους τῶν
ὀρνέων κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία.

sch av 1113 λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρηγορεῶν πάλιν ὁ βρόγχος. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ προαθροίζειν
ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἂν δὲ μὴ κρίνητε: Ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν, ἐπίθεσθε ὥσπερ οἱ
ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς.

sch av 1114 ποιοῦσι γὰρ ἔνιοι, ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα. Ἄλλως. μηνίσκους, σκεπάσματα (τῶν
ἀνδριάντων), ἅπερ ἐπιτιθέασιν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν
τὰ ὄρνεα. φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. —κατασκευάσατε. V. ¶ μῆνην: Μηνίσκον.

sch av 1115 μῆνη γὰρ ἔοικε. ¶ τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν: Κορωνὶς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν.

sch av 1118 οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ο', ὧν τελευταῖος τόξευε πᾶς τις. σφενδόνην τίς
μοι δότω. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστίν: Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα. R. Vict.
ἀλλ' οὐτοσί τρέχει: Σύμμαχος οὕτω συντόνως τρέχει ὥσπερ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, [ἢ ἀπὸ
τοῦ παραρέοντος ποταμοῦ.

sch av 1121* ἀντὶ τοῦ, δίκην ρεύματος ταχέως φερόμενος]. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ Πινδάρου [Nem. 1, 1]
«ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ.» διχῶς δέ τινες, ἄλφειον πνέων. Προξενίδης καὶ Θεαγένης: Ἐκ
τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους, ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον
ὑπόσχεσις.

sch av 1126 τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή. ὁ Κομπασεὺς: Ἐπαιξε παρὰ τὸν κόμπον. προεῖρηται δὲ
περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί. Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις ὡς παρειμένον τῷ σώματι
κωμωδεῖ αὐτόν. ὅσον ὁ δούριος: Οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ
ἐν ἀκροπόλει.

sch av 1128 ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει δούριος ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων «Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης
ἀνέθηκε.» δύναται δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι. ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ
μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ. ¶ τοῦ μάκρους: Σημεῖωσαι ὅτι τὸ μάκρος λέγει.

sch av 1131 ¶ Αἰγύπτιος πλινθοφόρος: Οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμωδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι.

- sch av 1133 καὶ ἐν Βατράχοις [1406] «οὐς «οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.» Ἄλλως. ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν. γέρανοι θεμελίους: Διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν, καὶ αἰσθοῖντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης φέρονται.
- sch av 1137 καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται. θεμελίους: Ἦγουν προσήκοντας θεμελίῳ. Vict. καταπεπωκυῖαι λίθους: Ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται. τούτους δ' ἐτύκιζον: Τύκος ἐργαλεῖόν τι ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν.
- sch av 1138 ἐπιτήδειον οὖν ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρέξ δὲ εἶδος ὀρνέου, ὃξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον. πελαργοὶ μυριοί: Διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἤκοντας ἀναστῆσαι.
- sch av 1141 οἱ χαρადριοί: Ὀνοματοπεποίηται τὸ ὀρνεον παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν. ἐρωδιοὶ λεκάναισι: Παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν, ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς.
- sch av 1142 ταῦτα δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσηματίσται. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω, τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη. οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες: Διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων μάλλον εἶναι τοὺς χῆνας.
- sch av 1147 [τί δῆτα πόδες: Παρὰ τὴν παροιμίαν τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίητο;] καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτται: Ἡ νῆτται εἶδος ὀρνέου, ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὥσπερ ζώνην λευκὴν.
- sch av 1148 παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ἐζωσμένην εἰρηκῶς αὐτήν. ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστήρᾳ φησι. πλατὺ δὲ ἐστὶ σίδηρον, ᾧ ξέουσι τὸν πηλόν. (Ἄλλως. τινὲς τῶν νησῶν ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λευκῇν.) (ἔχουσαι κατόπιν: Ὡσπερ παιδίᾳ βαστάζουσαι αὐτόν.
- sch av 1150 ὡς εἰώθασι βαστάζειν τὰ παιδιά. ἀσαφῶς δὲ λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὰς κομίζειν, τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασι. καὶ ποιοῦσι τοῦτο, ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευάζωσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγεὺς, ὡς τινες, σιδηροῦν τι οἶον πτυῖδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἑρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.) πελεκᾶντες: Παρὰ τὸ πελεκᾶν τὰ ξύλα, τῷ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς παίζων ἐχρήσατο.
- sch av 1155 καὶ ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα. τεθύρωται.
- sch av 1158 R. καὶ βεβαλάνωται: Ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται, βάλανοι δὲ λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.
- sch av 1160 ἐφοδεύεται: Ἀντὶ τοῦ διοδεύεται. τὸ δὲ κωδωνοφορεῖται [ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται] ἢ τῶν φυλάκων φρουρά. φρυκτωρία: (Αἱ διὰ τῶν πύργων φυλακαί.
- sch av 1161 παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεύειν.) —οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί. R. ἀπονίψομαι: Ἦν γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἢ κονίας ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.
- sch av 1163 τᾶλλα δρᾶ: Ἀντὶ τοῦ πρᾶττε, προστακτικῶς. πυρρίχην βλέπων: Ἦνοπλον καὶ πολεμικόν τι.
- sch av 1169 ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἢ πυρρίχη. —ἐσθεῖ: Εἰστρέχει. V. εἰς τὸν ἀέρα: Δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.
- sch av 1174 ἡμεροσκόπους: Τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας. (τοῦτ' ἴσμεν: Πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι [A, 424] γραφὴν τὴν «χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα.
- sch av 1177 » οὕτως ἀξιοῦσιν Ἀριστοφάνην γράφειν.) περιπόλους: Τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι. ἵπποτοξότας: Ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππου τὴν ὀξεῖαν αὐτῶν πτήσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων.
- sch av 1180 ἡγκυλωμένος: Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. κύμινδης: Τὴν κύμιδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος.

- sch av 1181 μήποτε οὖν κίσινδης γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης εἶδος ἱέρακος. ῥύμη: Φορᾶ βιαία.
- sch av 1183 δονεῖται: Κινεῖται, ταρασσεται, σαλεύει. Vict. ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἄλωσιν.
- sch av 1185 V. ¶ πόλεμος αἵρεται: Εἵσθεσις χοροῦ ἐπωδικὴ κῶλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις ἥτοι τριβράχεσι καὶ δακτύλοις πενθημιμερῶν ἤ'.
- sch av 1188 ὦν τὰ μὲν πρῶτα τρία καὶ παιωνικά, εἰ βούλει, ποιήσει ἡμιόλια. τὸ τέταρτον τροχαϊκὸν ἐκ δακτύλου πενθημιμερές. τὸ πέμπτον καὶ ἕκτον ἰθυφαλλικά. τὸ ζ' καὶ ἡ' τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἱαμβικά τρία. ὦν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ δύο τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ πόλεμος αἵρεται: Διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται καὶ μετεωρίζεται. —Ἔν τισι δὲ τῶν ἀντιγράφων εἰς δύο κῶλα διήρηται τὸ ἐν, ἐν δὲ ἄλλοις συνηπται. Ven. φατὸς: Λεκτός.
- sch av 1189 Vict. ἄερα περινέφελον: Τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.
- sch av 1197 πεδαρσίου: Μετεώρου, πετομένου. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἵρεσθαι. αὕτη σὺν: ¶ Κορωνίς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν.
- sch av 1199 οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ζγ'. ὦν τελευταῖος καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ —πρὸς τὴν Ἰρίν φησι καταλαβὼν αὐτήν. V. πλοῖον ἢ κυνῆ: Πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτέρωται καὶ ἐξωγκωμένον ἔχει τὸν χιτῶνα, καὶ τὰ πτερὰ διαπέπταται ὡς κῶπαι.
- sch av 1203 κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὦν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ τῆς Ἰριδος «γυνὴ τίς ἦδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς.» φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. (Ἄλλως, πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὡς ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνὴν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνὴν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν δρόμῳ αὐτῆς κεκολπῶσθαι τὸν χιτῶνα. ἢ ἐπεὶ πτερωτὸς ἦν. αἱ δὲ νῆες ἀντὶ πτερῶν τὰς κῶπας ἔχουσι.) Πάραλος ἢ Σαλαμινία: Αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι.
- sch av 1204 (Ἄλλως, ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν. αὗται δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὔσαι, ταχεῖαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ δασέως ἐν ἄρθρου μέρει, ἔσται ἡ αὕτη Πάραλος καὶ Σαλαμινία.) ἀναπτάμενος τριόρχος: Ἐπεὶ ἐταῖρα ἦν, ἔπαιξε τὸ τριόρχος.
- sch av 1210 διὰ ποίων πυλῶν. R. ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί.
- sch av 1212 R. V σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν: Οἶον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν.
- sch av 1213 —ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων. V. ὑγιαίνεις μὲν: Ὑγιαίνεις, φησί, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἔρωτῶν; ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος: Πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἢ Ἰρίς, διὸ παραιτεῖται.
- sch av 1218 γῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους: Ἀντὶ τοῦ ἀέρος, διὰ τὸ κεχύσθαι εἰς ἅπλωμα. πασῶν Ἰρίδων: Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἰριδας.
- sch av 1222 παίζει δὲ ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας Ἰριδας ποιοῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεαινῶν. τῆς ἀξίας: (Λεῖπει) τιμωρίας.
- sch av 1225 ἀντὶ τοῦ ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ. R. V. ἀκολαστανεῖτε: Ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξετε.
- sch av 1228 ἐν μέρει τῶν κρειττόνων: Ἀντὶ τοῦ κατὰ τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφείλετε. —Ἄλλως, δεῖ πείθεσθαι ἡμῖν τοῖς κρείττοσιν. V. τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς: Ἐπαιξεν ὡς ἐπὶ νεῶν.
- sch av 1229 ¶ ποῦ ¶ παρασκευάζῃ καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις, ἐπ' ἐσχάrais: Ἦγουν ἐπάνω.
- sch av 1232 Vict. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί: Ἐπαιξε πάλιν μὰ Δία εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.
- sch av 1240

Διὸς μακέλλη: Τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ. μακέλλη: Δίκελλα πλατεῖα. Vict. Λικυμνίαις βολαῖς: (Ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως «Λικυμνίαις βολαῖς» φησὶ «ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται.

sch av 1242») ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, «ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας.» ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται (ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος.) ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσέχθη τις κεραυνοβολούμενος. (τῶν παφλασμάτων: Ἐκπρησμών, ἀναζεμάτων.

sch av 1243) μορμολύττεσθαι: Ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν.

sch av 1245 R. V. εἴ με λυπήσει πέρα: Ἀντὶ τοῦ (πέρα τοῦ) δέοντος.

sch av 1246 (παρτραγωδεῖ καὶ αὐτός.) καὶ δόμους Ἀμφίονος: Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.

sch av 1247 (ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρωδίας.) κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον.

sch av 1248 R. V. [παρδαλᾶς: Παρδάλεων δοράς.

sch av 1250] ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν. κυάνεοι γὰρ εἰσι.] εἷς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ Πορφυρίων καὶ ὄνομα ὄρνιθος.

sch av 1252 V. —εἷς Πορφυρίων: Ὁ γίγας ὁ τῷ Διὶ πολεμήσας. ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη. διαμηριῶ: Συνουσιάσω, ὥς ἐπὶ κόρης.

sch av 1254 Vict. τριέμβολον: Πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον.

sch av 1256 μῆποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. —τριέμβολον οὖν. ἔστι δὲ ἐπίφθεγμα τάχους. R. V. εὐράξ πατάξ: (Ἐπιρρήματά τινα ἀνέπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον.

sch av 1258) ἔπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ εὐρέως σοι μιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι. ὅθεν καὶ χαμαιτύποι αἱ πόρναι. (καὶ Μένανδρος «πρώην ἄρας ἐπάταξα.») (καταιθαλώσεις: Ταῦτα πρὸς τὴν Ἴριν λέγει ὥς ἐταιρίδιον.

sch av 1261 καταιθαλώσεις οὖν τῷ ἔρωτι.) —ἅμα δὲ πρὸς τὰ προκείμενα πρὸ ὀλίγου ὑπ' αὐτῆς. V. ¶ ἀποκεκλήκαμεν: Κορωνίς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ μεσῳδικῇ κῶλων παιωνικῶν ζ'.

sch av 1262 ὦν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἥτοι ἡμιόλια. τὸ γ' δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν τισὶ δὲ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ ἀποκεκλήκαμεν: Ἀπηγορεύσαμεν. —ἐν τισὶ δὲ κατὰ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. R. V. τῆδε: Ἐνθάδε.

sch av 1267 Vict. ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη. λέγει δὲ τὸν ἀέρα. τὸ ἐξῆς ἱερόθυτον καπνόν. R. V. δεινόν τε τὸν κήρυκα: Τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα.

sch av 1269 εἰσὶ γὰρ αἰτιατικά ἀντὶ εὐθειῶν. ἀντὶ τοῦ ὁ κῆρυξ. ἐνδεῖ δὲ τὸ σχῆμα. ἔδει γὰρ, ὁ κῆρυξ εἰ μὴ νοστήσει. ¶ εἴσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μδ'. ὦν τελευταῖος ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. ¶ (ὦ Πεισθέταιρ': Ἀγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων, ὅτι πάντες ἡδονται οἱ ἄνθρωποι ὄρνιθας κρατεῖν.

sch av 1271) ὦ κατακέλευσον: Οἶονεὶ σιωπὴν κήρυξον.

sch av 1273 οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθασιν, σιώπα λέγοντες καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως. ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν ὦ καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ

ἄγγελός φησι κατακέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι, (καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακελευσαί μοι. οὕτω Σύμμαχος). —κατακέλευσον: Σιγὴν πρόσταξον. Vict. ἐλακωνομάνουν: Τῆς τῶν Λακῶνων ἥρων πολιτείας.

sch av 1281 (τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ τότε.) ἄρχεται δὲ διαβάλλειν. διαβάλλει δὲ καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα. ἐκόμων, ἐπείνων: (Εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπιτηδείως ἐπάγει τὸ ἐσωκράτουν.

sch av 1282 τοιοῦτοι γὰρ οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λάκωνες ὡς τρυφῶντες.) σκυτάλι' ἐφόρουν: (Σκυτάλη ἦτοι Λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία.

sch av 1283 ἐφόρουν γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ Λάκωνες. τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ ἀ ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Γονῶν παρετέθη «οὐκ ἐς κόρακας τῷ χειρ' ἀποίσεις «ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τε καὶ τῆς διφθέρας.» οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὃ ἐστὶ τοὺς τραχήλους *** «ἢ παύσει βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρυξ' ἀνήρ.» Ἄλλως.) σκυτάλη ἐστὶ Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποιοῦν δύο ῥάβδους ἰσοπῆχεις καὶ ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἶων. καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόρρητόν τι σημᾶναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίζαντες, ἔγραφον εἰς αὐτό. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκε. (σκυτάλι' ἐφόρουν: Πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐλακῶνιζον. καὶ ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης.) ¶ ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ καὶ βακτηρίαις. ¶ κατήραν εἰς τὰ βιβλία: Ἐπαιξεν εἰς τὸ φιλόδικον, εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ ψηφίσματα.

sch av 1288 Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων. δέον δὲ εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμῶνας. εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα: Ἐνταῦθα συναληλιμμένον ἀμφίβολόν ἐστιν.

sch av 1289 ὃ καὶ ἐπιτετήδευκε. διελόντι δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ἐνέμοντο, τὸ δὲ, ἀπενέμοντο, τουτέστιν ἀνεγίνωσκον. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνίθων ἐπιθυμοῦσιν, ὃ ἐστὶν ἐρημίας.

sch av 1290 R. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος: Ὁ μὲν Πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον.

sch av 1292 Μενίπῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδῶν. τὸ δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται, τῷ Ὀπουντίῳ λέγω τὸ κόραξ, ὅτι ἄρπαξ καὶ ἀναιδής. ὅτι δὲ καὶ μονόφθαλμος οὗτος προείρηται. οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυμον. Ἄλλως. κάπηλος ἀντὶ τοῦ μάγειρος. ἔσκαζε δὲ οὗτος. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν, ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων. Ἄλλως. ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ· καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός. (τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει.) Μενίπῳ δ' ἦν χελιδῶν: Διὰ τὸ ἵπποτρόφον εἶναι (καὶ καυτηρίᾳ τοῦτον χρῆσθαι) οὕτως ὠνομάσθη.

sch av 1294 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμόν: (Δίδυμος) ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος (καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὐπολὶς ἐν Ταξίάρχοις. Σύμμαχος φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος, ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίοις «οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς «τὴν Αἴγυπτον οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ συνέχη τοῖσι «Λυκούργου πατριώταις.» μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατῖνος Δηλιάσι «τούτοισι δ' ὅπισθεν ἴτω δίφρον «φέρων Λυκοῦργος ἔχων καλάσιριν.» ὁ δὲ καλάσιρις, χιτῶν πλατύσημος. φησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίων ἡ λέξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον, ἢ ὡς πονηρόν.) κορυδὸς: Μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλὴν.

sch av 1295

ὅτι δὲ αἰσχρὸς ἦν καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις [168] δηλοῖ. χηναλώπηξ· Πανοῦργος ἦν. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι ἀναίσθητος καὶ φθονερός καὶ πονηρός. ὁ δὲ Δίδυμος Θεαγένη καὶ Φιλοκλέα φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι. Ἰβις Λυκούργω· Ἡ ὡς Αἰγυπτίῳ, ἥ ὡς μακροσκελεῖ.

sch av 1296 Ἰβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ. Χαιρεφῶντι· Ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρὸς προεῖρηται. (νυκτερὶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις.) οὗτος δ' ἂν εἴη Χαιρεφῶν ὁ Σωκρατικός. Συρακοσίῳ δὲ κίττα· (Οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα.

sch av 1297) καὶ Εὐπολὶς ὡς λάλον ἐν Πόλεσι διασύρει («Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, τοῖς κυνιδίοις «τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων. ἀναβάς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὕλα» κτεῖ περιτρέχων.» δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμωδεῖσθαι ὀνομαστί τινά, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί· ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον, ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι. ἀφείλετο γὰρ κωμωδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται.) Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ· ** Ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως. ὁ δὲ Ἀμμώνιος ὥρθη ἐξ ἐπιθέτου Μειδίαν ὄρτυγα καλεῖσθαι. γελοίως διὰ τὸ κυβευτήν εἶναι καὶ ἐν γύρῳ τοὺς ὄρτυγας κόπτειν, (οὕτως αὐτὸν νῦν Ἀριστοφάνης προσεῖπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης [ἐν Περιαλγεῖ «χρηστὸν» μὴ κατὰ Μειδίαν ὄρτυγοκόπον.] λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτός, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακότος. διαβάλλεται δὲ εἰς τε πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπὴν δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὀμήρῳ, καὶ συκοφαντίαν. κόβαλός τε ἐλέγετο εἶναι καὶ πτωχαλαζών, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ. ὁ δὲ Σύμμαχος, ἥκεν, ἐώκει. ὄρτυγα δὲ λέγει, ὅτι ὄρτυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προεῖρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ στυφοκόμπου. καὶ σαφὲς οὐδὲν ἐστὶν εὐρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει, ὑπ' ὄρτυγοκόμπου, καὶ ἐξηγεῖτο, ὅτι ἔγκειται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τῶν ὄρτυγοκόμπων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὄρτυγοκόμπων.) [στυφόκομπος ὁ μάχιμος ὄρτυξ.

sch av 1299 παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. (ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε) παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν.] ὅπου χελιδών· Εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται «κυανέα χελιδών.

sch av 1301» [ἢ πηνέλοψ· Ὁ πηνέλοψ νήττη μὲν ἐστὶν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος.

sch av 1302 μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἰβυκος, Ἄλλως. τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι. ὁ δὲ πηνέλοψ μεῖζων μὲν ἢ κατὰ νήτταν, ὅμοιος δέ.] ἢ πτέρυγες ἢ (περοῦ) τι καὶ ὅπου μέρος τι περοῦ ἢ μόριον ὀρνέου ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι, ἥδον αὐτό.

sch av 1309 (τὰς ἀρρίχους· Τὸ χ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν τὰς ἀρρίχους, ἢ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δὲ τινες κόφινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δὲ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀρρίχους.) ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει.

sch av 1310 εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι. R. ¶ ἐμπίπλη πτερῶν· Πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι τῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα. Ἄλλως. ἐμπίπλη. ¶ (Ἀττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι πίπλαθι, ὡς ἴσταθι. ὅμοιον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ Κύκλωψ τῇ πίε οἶνον, — παρὰ τῷ ποιητῇ [Od. I, 347]. Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή, ἴστημι ἴσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιούμενοι πίμπλη καὶ ἴστη λέγουσιν, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῆ.) — γέμισον. ἔστι δὲ Ἀττικῶς. R. ¶ ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα· Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς, κώλων οὓσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰζ'.

sch av 1313 ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἱαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ' ὅμοιον. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ζ' καὶ τὸ ζ' ἀναπαιστικά πενθημιμερῆ. τὰ η', θ', ιγ' ὅμοια τῷ α', τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις διπλαῖ. ¶ ἐμᾶς πόλεως· Λεῖπει ἀνθρώπους.

sch av 1316 ἔνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς, φησὶ, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ, ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως. (θαῖτον φέρειν· Τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν.

sch av 1317 δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.) ὡς βλακικῶς: Ἀντὶ τοῦ βραδέως.

sch av 1323 Πεισθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν. σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα: Ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπεῖξαι τὸν οἰκέτην.

sch av 1326 τὸ δὲ ἐξῆς ὄρμα αὐτὸν ὠδί. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός: Ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δειλαιοῦ.

sch av 1329 πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν. ¶ εἴσθεσις δὲ χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου, κώλων ἀναπαιστικῶν ε'. ὦν τὰ α', β' πενθημιμερῇ. τὰ γ', δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ τρίμετρα δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ διάθες τάδε κόσμῳ: Ἀντὶ τοῦ διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἐκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας.

sch av 1331 (μουσικὰ δὲ λέγει) κύκνων καὶ ἀηδόνων, ὅτι μάλιστα εὐφωνά ἐστι. μαντικὰ δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοις οἰωνίζεται. (θαλάττια δὲ) λάρων καὶ αἰθυιῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ὅπως πτερώσης ἕκαστον ἀρμοδίως.

sch av 1333 R. V. οὗτοι μὰ τὰς κερχνηῖδας: Τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος.

sch av 1335 —σχῆσομαι: Ἀνέξομαι. R. Vict. γενοίμαν ἀετὸς: ¶ Εἴσθεσις ἑτέρας περιόδου κώλων καὶ στίχων λζ'.

sch av 1337 ὦν τὰ α' δύο ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ' κῶλον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι τρίμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει καὶ τῷ τέλει παράγραφος. ¶ ἐν τοῖς Καλλιστράτου, ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. πρόσσειι πατραλοίας ἀκηκοὺς τὰ ἐν ὄρνισιν νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν. —λέγει δὲ ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς ὁ παμπόνηρος. R. ἀτρυγέτου: Ἀκάρπου ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἡπείρου.

sch av 1338 Vict. λίμνας: Καὶ οὗτος λίμναν τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

sch av 1340 οὐ ψευδαγγελῆς: Οὐ ψευδὴ ἀπηγγελκέναι. — ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἔφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἤξειν ἀνθρώπους. V. αἰβοῖ: Οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ τὸ αἰβοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

sch av 1342 (οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι: Μετὰ τοῦτον ἐνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης πλήρωμα οὕτως ἐρῶ δ' ἐγὼ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νομῶν.) πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων: Γῦπες γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροὺς νέμονται, οἱ δὲ λάραι τὴν θάλατταν.

sch av 1346 ποίας οὖν νομῆς τῶν πλησίον ἐπιθυμεῖς; ὡς πατραλοίας τοῦτον ἀποδέχεται τὸν νόμον.

sch av 1348 τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες. V. τὸν ὄρνιν ἐκεῖνον.

sch av 1349 V. ἀντὶ τοῦ πλήττει.

sch av 1350 R. V. τὰ χρήματα αὐτοῦ.

sch av 1352 V. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν: Κύρβεις χαλκαῖ σανίδες ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι.

sch av 1354 κατὰ δὲ ἐνίου, ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι καὶ αἱ δημοσίαι ἱεροποιίαι, (καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβεις δὲ ἦτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκεῖνων γὰρ εὐρύημα, ὡς φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας.) φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ καὶ ἐν τοῖς σκῆπτροις ἀνωτέρῳ μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρῳ δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας: οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶν ἀδικώτατον. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις, οὐδὲν πεῖσῃ.

sch av 1360 R. ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν: Ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα.

- sch av 1361 θάρρει οὖν. οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος. ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ: [Ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικῶς.
- sch av 1363] —γράφεται καὶ ἦν. αἰρετώτερον δὲ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἕα. V. Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαίᾳ. Δίδυμος δὲ· ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρος ξίφος. ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι. [πλήκτρον: Ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι.
- sch av 1365 καὶ παροιμία, αἶρε πλήκτρον ἀμυντήριον. κάκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα, οἷς μάχονται.] πλήκτρον θητέρα: ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι. V. Vict. φρούρει, στρατεύου: Συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπει νέοις (καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι).
- sch av 1367 Ἄλλως. παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν, καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι. μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμῳδεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας. εἰς τὰπὶ Θράκης: Ἐπεὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ ἐπὶ Θράκης τοῖς Ἀθηναίοις.
- sch av 1369 ἢ ὅτι ἱερὸν ἐστὶ χωρίον τοῦ Ἄρεως ἢ Θράκης. ἀναπέτομαι δὴ: [Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος προωδῶ χοροῦ ἔοικε, κῶλων καὶ στίχων οὕσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰ', ἐπιμεμιγμένων τετραβράχεσιν.
- sch av 1372 ὦν τὸ α' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές τοῦ α' ποδὸς τετραβράχεος. τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ', ζ', η' ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ γ' τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἰ' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές.] (ταῦτα παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος «ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις «διὰ τὸν ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.» διὸ καὶ τὸ χ' ἔχουσι οἱ δύο στίχοι.) —Κινησίας διθυραμβοποιός. R. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν: Τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.
- sch av 1375 τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου: Διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸν λέγειν πέτομαι (καὶ πτερύγεσσι). —εἰς τὸ ἀδιανόητον. ἐκ δὲ τῶν αὐτοῦ Κινησίου περιπλοκὴν ἔχει. V. τὴν τῶν ὀρνίθων δῆλον· ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφὴ αὐτὸν διασύρει. Vict. σώματί τε νέαν ἐφέπων: Τινὲς ἐπέων.
- sch av 1377 ἐπίτηδες ἀδιανοητεύεται, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου ποιήματα ὡς ἀδιανόητα. ἀσυνάρμοστον τὸ κῶλον τοῦτο προσέρραται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἀφόβῳ σώματι (πέτομαι γενεᾶν ὀρνίθων ἐφέπων), ἀντὶ τοῦ μετιών. —τὴν τῶν ὀρνίθων δηλονότι. R. φιλύρινον: Καλλίστρατος χλωρόν.
- sch av 1378 ἢ γὰρ φιλύρα χλωρόν. χλωρὸς δὲ καὶ οὗτος. Εὐφρόνιος κοῦφον, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελεῖ, καὶ κοῦφα ποιοῦντα. τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ὡς χωλὸν (διὰ τοῦ «πόδα σὺ κυλλόν.») τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν: Ὅτι πολλάκις τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητὴς [Il.
- sch av 1379 Φ, 331] «ὄρσεο κυλλοπόδιον.» τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρὸς, ὡς Εὐπολις ὅτι χωλός ἐστὶ τὴν ἐτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις. (καὶ Εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν Κινησίαν φησίν. ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ποδὶ κούφῳ, ἢ ποδὶ λευκῷ, ἢ πόδα τιθεῖς, ἢ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἄλλως. Δίδυμος μὲν κύκλον, ἐπεὶ κυκλίων ἄσμάτων ποιητὴς ἐστὶ, κυλλὸν δὲ, ἐπεὶ χωλός ἐστιν. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατράχοις [ad v. 1436]. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δύο φησὶ γεγονέναι. Σύμμαχος οὕτως. Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλὸς ἦν ὁ Κινησίας. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λευκῷ, καὶ ποδὶ κούφῳ, καὶ πόδα τιθεῖς, ἢ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν.) —τὸ δὲ ἀνακύκλον ἐπειδὴ κυκλίων ἄσμάτων ποιητὴς ἐστὶ. R. λιγύφθογος ἀηδών: Λιγύφθογος ἔφη διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον.

- sch av 1381 ¶ γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος. ¶ παῦσαι μελωδῶν: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων καὶ κῶλων κη'.
- sch av 1382 ὧν οἱ μὲν πρῶτοι ἰα' ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὰ ἐξῆς ὀκτὼ κῶλα ἀναπαιστικὰ ἐπιμεμιγμένα χορείοις ἢ τριβράχεσι καὶ προκελευσματικοῖς ἥτοι τετραβράχεσιν. ὧν τὰ δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ δὲ ἐξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα. οἱ ἐξῆς δὲ τούτων θ' στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς: Βούλομαι, φησὶ, πτερωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδονήτους.
- sch av 1383 (παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν· ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κοῦφον αὐτῶν.) μετάρσιος: Ἐπηρεμένος, ὑψωθείς. Vict. ἀναβολὰς: Προοίμια.
- sch av 1385 R. V. λέξεις. Vict. κρέμαται μὲν οὖν: Οἶον ὅλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἢ τῶν νεφελῶν σύστασις.
- sch av 1390 καὶ πτεροδόνητα: [Ἀντὶ τοῦ ταχέα.] ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ ἀέρι. ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοὺς θηρᾶσθαι. ἅπαντα γὰρ δίδειμί σοι: Ἄπαντα γὰρ σοι τὰ περὶ τοῦ ἀέρος διεξέρχομαι.
- sch av 1393 πλείστη γὰρ αὐτῶν ἡ λέξις τοιαύτη, ὃ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία «καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα.» ὥοπ: Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ἄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες.
- sch av 1395 κέλευσμα γὰρ ἐστὶ τὸ ὥοπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦσον τὴν κωπηλασίαν. τὸν ἀλαδρόμον: Τὸν εἰς ἄλλα δρόμον. λείπει γὰρ ἢ εἰς. ἔνια τῇ συνθέσει ἀδιανόητα ποιοῦσι. ταῦτα δὲ οὐδὲ ταῖς λέξεσι συνετά. χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς. καταπαύσω: Τοῦτο (ἅμα) λέγων ὁ Πεισθέταιρος παίζει αὐτόν.
- sch av 1398 στείχων: Βαδίζων. Vict. σῶμα: Τὸ ἐμόν.
- sch av 1399 Vict. ἀλίμενον αἰθέρος: Τὴν τέλος οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ὄρμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν.
- sch av 1400 τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνια. χαρίεντά γ' ὦ πρεσβύτα: Ἐτι Κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πεισθέταιρον τὸν τύψαντα αὐτόν.
- sch av 1401 Ἄλλως. ἐπειδὴ κινεῖ αὐτόν ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι. λέγει δὲ ὅτι χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι δοκῇ ἔχειν πτερὰ. [πτεροδόνητος γενόμενος: Ἀντὶ τοῦ πτεροῖς πληχθεὶς.
- sch av 1402 παίζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα.] τὸν κυκλιοδιδάσκαλον: Ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιόν.
- sch av 1403 εἴρηται γὰρ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. (Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασιν τοὺς κυκλίους χοροὺς στήσαι πρῶτον Λᾶσον τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμαῖον, Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Κραναϊκοῖς.) ὡς ταῖσι φυλαῖς: Ἐκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσου τρέφει διθυραμβοποιόν.
- sch av 1406 Λεωτροφίδη: Ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. ἢ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος. φησὶν οὖν, βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Λεωτροφίδης. τινὲς δὲ, ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς εἰκέναι ὄρνιθι, Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος (ὡς λεοντίνος εὐχρως τε φάναι καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός). Ἄλλως. ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. καὶ ὁ Κινησίας δέ. Ἑρμιππος Κέρκωψιν (ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοῖδια Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.) θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι; ὄρνια τίνες οἶδε: Συκοφάντης τις πενόμενος καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ἄδων ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν, ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων.
- sch av 1410 εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν. Ἄλλως. τινὲς παρὰ τὸ Ἀλκαίου («ὄρνια τίνες οἶδ'») ὠκεανῷ «γᾶς ἀπὸ περράτων ἦνθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι «τανυσίπτεροι,» καὶ

παρὰ τὸ Σιμωνίδου «ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδυόδμου κυανέα χελιδοῖ.» ἀντὶ τοῦ οὐ φαύλως κακόν.

sch av 1412 R. ὀχληρὸς ὦν.

sch av 1413 R. ποικίλα μάλ' αὖθις: (Τοῦτό φησι) πρὸς τὸ ῥυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

sch av 1417 (οὐκ ὀλίγων χελιδόνων: Ἐπεὶ συνεχῶς χελιδόνας λέγει, τοιοῦτόν τι φησὶν ἕαρος χρήζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει. μετείληφε δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας, μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ.) τίς ὁ πτερῶν: Πρὸς τὸ σχῆμα ᾧ χρῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς.

sch av 1418 (τίς ὁ πτερῶν,) ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῖ. [πτερῶν πτερῶν δεῖ: Παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων «ὄπλων ὄπλων δεῖ.

sch av 1420] μῶν εὐθὺ Πελλήνης: Ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἑραίοις ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα.

sch av 1421 [χλαῖναι δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται.] οἱ δὲ, ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται. (κλητὴρ εἶμι: Κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας.

sch av 1422 σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.) πραγματοδίφης: Πράγματα ἐρευνῶν καὶ ζητῶν.

sch av 1424 Vict. περισοβεῖν: Περιίπτασθαι καὶ εἰς δικαστήριον καλούμενος.

sch av 1426 ὑπαὶ πτερύγων τί: Ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος [Scut. 283] τοί γε μὲν οὖν γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος. Ἀρχίλοχος «ἄδων ὑπ' αὐλητῆρος.» Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σοφώτερόν φησι τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν. λησταί: Οἱ πειραταί.

sch av 1427 (καὶ Ὀμηρος [Od. Γ, 73] «οἷά τε ληϊστῆρες.») ἀνθ' ἔρματος: Ἀντὶ τοῦ λίθου.

sch av 1429 ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν. Ἄλλως. πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. οὐκ ἐπίσταμαι: Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

sch av 1432 (εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.) ἡ δικορραφεῖν: Κατασκευάζειν δίκας.

sch av 1435 Vict. ὁ Διτρέφης: Ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν οὗτος.

sch av 1442 εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω [799], ὅτι ὁ Διτρέφης πυτινοπλόκος ὢν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Ἄλλως. ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵππαρχεῖν. ἄλλος δέ τις.

sch av 1444 R. ἐπεὶ ἀρπακτικά.

sch av 1453 R. κᾶτ' ἐγκεκληκῶς: (Ἐγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτῆτος.

sch av 1455* ἐνθαδὶ δὲ, ἥγουν) εἰς τὸ δικαστήριον. κᾶτ' αὖ πέτωμαι πάλιν: [Ἵνα πάλιν πετασθεὶς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους] προκαλέσωμαι, ὅπως ἂν ὠφλήκη: Ἀντὶ τοῦ καταδικασθεῖν, [πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ] .

sch av 1457 τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην, σὺ μὲν ὥς ἂν πετόμενος φθάσης πρὸ αὐτοῦ, εἴτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου, πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτη, ἐν ὧσ' ἐκεῖνος πλέων ἐνθάδε παραγίνεται. κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ: Ἵνα, φησὶν, ἐκεῖσε ὢν, ὑπεύθυνος καὶ ἐτέρας δίκης ὁ ξένος γένηται ὑπὸ τοῦ βράδους, σοῦ φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.

sch av 1461 βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν: Εὐστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖόν ἐστιν, ὃ μᾶστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἡ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχὸς, ὃς μᾶστιγι δερόμενος στρέφεται. Κορκυραῖα: Λέγεται τις Κορκυραῖα μᾶστιξ.

sch av 1463

συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις (καὶ ἔλεφαντοκώποις. Ἄλλως. λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις «Κορκυραῖαι δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.» ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἔλθειν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸ Κερκυραία μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· «διὸ καὶ τὰς «κώπας αὐτῶν ἔλεφαντίνας ἐποιήσαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς. ὅθεν ἡ Κορκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ, «καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε.» ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.) —ἢ ὅτι οἱ Κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν. εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν. R. πτερῶ μὲν οὖν: (Δυϊκῶς.

sch av 1464*) ἀντὶ τοῦ πτερὰ τῷ μάστιγι παρέλαβεν. ἴσως δὲ διπλῇ ἦν. ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι.

sch av 1465 R. οὐκ ἀπολιβάξεις: Συντόνως ἀναχωρήσεις.

sch av 1467 Junt. λιβάς ἡ σταγών· ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἢ οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερεῖ. στρεψοδικοπανουργίαν: Διχῶς, στρουθοδικοπανουργίαν.

sch av 1468 ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτό φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν. [πολλὰ δὴ καὶ καινὰ: Ἡ στροφή αὕτη κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰβ', καὶ ἡ ἀντιστροφή τοσούτων.

sch av 1470 καὶ ἱαμβικά μὲν δίμετρα τὰ ζ', ἰβ'. τὰ δ' ἄλλα τροχαϊκά, τῇ μὲν δίμετρα, τῇ δ' Εὐριπίδεια. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.] ἀντὶ τοῦ ἔπτημεν εἰς πολλὰ, καὶ παράδοξα εἶδομεν καὶ θαυμάσια.

sch av 1471 βούλεται δὲ κωμωδεῖν τινας. ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς: Δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀναίσθητον καὶ ξύλινον, ὡς ὁ ποιητὴς [Il.

sch av 1473 N, 437] ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον. ἔπαιξε δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα. εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον, ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω, ὡς ἂν τις εἴποι, μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως. ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ. καρδίας ἀπωτέρω: Διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν.

sch av 1474 ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως. μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωδεῖ. Καρδία γὰρ πόλις Θράκης, ἥς οἱ πολῖται Καρδιανοί. Ἄλλως. ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρὸς, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ρίψασπις. (διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω, τουτέστιν καρδίαν οὐκ ἔχοντα.) τοῦτο μὲν ἦρος: Τῷ γὰρ Μουνυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

sch av 1480 τοῦτο δὲ χειμῶνος: (Ὅτι ἐν τισὶ τὰ δύο κῶλα ἐν ἐστὶ, λέγω ἀπὸ «τοῦτο δὲ χειμῶνος» ἕως τοῦ, φυλλορροεῖ.) ἐπειδὴ ρίψασπις ὁ Κλεώνυμος. ἔπαιξε δὲ πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν. [ἐνθα τοῖς ἥρωσι: Διὰ τὸ ὄνομά φησιν αὐτὸν τοῖς ἥρωσι συνδιάγειν.

sch av 1485] ἔζυνεισι πλὴν τῆς ἐσπέρας: Ἀντὶ τοῦ, (τῇ) σκοτίᾳ.

sch av 1487 πέπαικται δὲ ἀπὸ τοῦ Σκυθῶν ἐρημία. χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προστυγχάνοντας. τὰς νύκτας γὰρ μόνας ἐλήστευεν Ὀρέστης. ἐντυγχάνειν αὐτόν.

sch av 1489 R. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ: Ἦρωα αὐτόν φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην.

sch av 1490 οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις. *** ὅτι ἀγαθὸν γάμον χειμῶνος ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν, ἀλλ' ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται, τὸ δὲ ὠφελὲς οὐ κέκτηνται. διὸ μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῶα παριόντες σιγὴν ἔχειν, (ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησὶν. ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης). πάντα τὰ 'πιδέξια: Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν.

sch av 1493

οἷον τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῷ. ἅμα δὲ, ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἤρωσι διέστρεφον τὰς ὄψεις. οἷμοι τάλας: ¶ Κορωνὶς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν.

sch av 1494 οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νη΄. τὸ μέντοι ις΄ κῶλόν ἐστιν ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. ¶ ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτῷ τινὰ συγκεκαλυμμένος. ὅπως μὴ μ΄ ὄψεται: Ἦγουν δέδοικα. Vict. πηνίκ΄ ἔστιν ἄρα: Ἀντὶ τοῦ, ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας.

sch av 1498 τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον, οὐ καιροῦς. ἢ περαιτέρω: Πλείω ἔμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο.

sch av 1500 Vict. ἢ νύξ. R. ἀπαιθριάζει: Ἀντὶ τοῦ σκορπίζει, εὐδίαν ἄγει.

sch av 1502 συννεφεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. οὐχ ὁρᾷ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι: Κεκαλυμμένος ὢν ἐκκεκάλυπται, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτης.

sch av 1503 ἔπαιξε δὲ, ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυννεφεῖ τὰς νεφέλας, καὶ οὐκ ὄψεται σε, φησὶν ἐκκεκαλύψομαι. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωξε, ἀποκαλύπτεται φανερόν αὐτὸν δεικνύς. (ὦ φίλε Προμηθεῦ: Γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.

sch av 1504) ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις: Μέλεις διαφθερεῖν.

sch av 1506 Vict. ὁ Ζεὺς δηλονότι. R. τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον: Κατασκεύασμά τι τὸ σκιάδιον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

sch av 1508 δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο, ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὀραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός. —ἐν τοῖς Ἀτταλίοις εὖρον σκιάδιον καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἔμῳ. V. ὑπέρεχε ἀντὶ τοῦ κάλυπτε. V. ἀντὶ τοῦ καλύπτου τὸ σκιάδειον.

sch av 1512 R. πηνίκ΄ ἄττ΄ ἀπώλετο: ¶ Ὅτι ¶ οὐκ Ἀττικὸν τὸ πηνίκ΄ ἄττ΄ ἀπώλετο, (οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές).

sch av 1514 ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν. ἀλόγως γὰρ κεῖται. οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ ἄτινα. οὐδενὶ γὰρ τούτων ἀρμόζει τὸ πηνίκα. θυηλῶν: Θυσίων.

sch av 1520 Vict. πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοί: [Δίδυμος· ὥσπερ βάρβαροι.

sch av 1521] ἀνέπλασε δέ τι γένος θεῶν βαρβάρων Τριβαλλῶν ἀνώτατον, οἷον ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασιν. περὶ δὲ Θράκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί. τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς. οἱ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, ληστεύοντες δὲ τρέφονται. [τὸ δὲ κεκριγότες μίμησίς ἐστιν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ΄ εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων.] κεκριγότες: Οἷον, ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί. ἢ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. ἀνωτέρω δὲ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι. ἐπιστρατεύσειν φασὶν: Ἔφασαν, φησὶν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία, ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν δίοδον τῶν ἐμπορίων.

sch av 1522 παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσθαι ἀέρα μεταξὺ, ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων. ὅθεν ὁ πατρῶς: Ὅτι κατ΄ ἔλλειψίν ἐστι τοῦ Ἀπόλλωνος.

sch av 1527 δέον γὰρ εἰπεῖν ὁ πατρῶς Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. πατρῶν δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων, ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων, ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεοῦσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. —ὅτι βάρβαρος Ἐξηκεστίδης προεῖρηται. R. V. (τοῦπιτριβείης: Παρὰ τὸ Τριβαλλός φησι παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ ὕβρει ἐπιτριβείης.

sch av 1530) καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ΄ ἔχειν: Σωματοποιεῖ τὴν Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς γυναῖκα.

sch av 1536

Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία. καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Τυδεΐ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. ἔνιοι δὲ αὐτὴν ἀθανασίαν καλοῦσι. [τὴν λοιδορίαν: Ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν.

sch av 1541 εἰς αὐξήσιν δὲ τῆς κωμωδίας τοῦτό φησι.] τὸν κωλακρέτην: [Τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων.] Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίαις εἶναί φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τούτοι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὥς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὥς Ἀνδροτίων γράφει οὕτως «τοῖς δὲ ἰοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς «κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν ναυκληρικῶν ἐφόδιον ἀρ«γύρια, καὶ εἰς ἄλλο ὃ τι ἂν δέῃ ἀναλῶσαι. ταμίαι δὲ «ῆσαν, καὶ προεστῶτες τῆς δημοσίας σιτήσεως.» τὰ τριώβολα: [Μίγνυς. καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἰστίκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν.] —τὰ τριώβολα, ἅπερ ἐλάμβανον οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλιαίᾳ κρίνοντες εἰς μισθόν. R. ἀπανθρακίζομεν: Ἀντὶ τοῦ, ἄνθρακας ἐσθίουμεν.

sch av 1546 ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτὸν, ὅπερ ὀπτῶντες ἐσθίουσιν. Ἄλλως. ὀπτὰς ἐσθίουμεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. ὥς ἐν κωμωδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστέρου ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός. (θεομισῆς ἔφυς: Ὁ μὲν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσον τι τῷ ὑπὸ θεῶν μισούμενος, διὸ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνώστεον, ὁ δὲ τὸ ἕτερον δέχεται μισῶν θεοὺς, ὥς ὁ Τίμων ἀνθρώπους.

sch av 1548) (δοκῶ κανηφόρω: Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα.

sch av 1551 Ἑρμίππου Θεῶν «ὥσπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐν«τετριμμένοις. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λανθάνων τὴν διφρο«φόρον.» Νικοφῶντος Ἑγχειρογαστόρων «γεννα *** «αὐτὸς ὀλίγον ἄναγε ἀπὸ τῆς διφροφόρου. χρηστὸς εἶ «καὶ κόσμιος.») καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει: Ἐπειδὴ εἶπεν, ἵνα δόξω ἀκολουθεῖν κανηφόρῳ, λέγει παίζων, καὶ δίφρον βάσταζε.

sch av 1553 πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσιν: [Ἡ παροῦσα στροφή κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ σπονδαίοις ζ'. καὶ ἡ ἀντιστροφή τοιούτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς.] ταῦτα ἐξήγησίς ἐστι τῶν ἀνωτέρω. γένος δὲ ἐστὶ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένη ζώνῃ. ὥς ἀψύχους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους (καὶ ὥς ἐπὶ σκιάς βαδίζοντας). Ἄλλως. τούτους ἔχειν βήματα φασὶ τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος. ψυχαγωγεῖ Σωκράτης: Ἐπειδὴ λιτοὶ (οἱ φιλόσοφοί) εἰσι καὶ ἄτροφοι, διὰ τοῦτο τοὺς Σκιάποδας παρέλαβεν.

sch av 1555 μυθεύομενον δέ τι καὶ τοῦτο τὸ γένος ἐστίν. ἄλουτον δὲ εἶπε τὴν λίμνην, καθὸ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυποφοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην. ἔνθα καὶ Πείσανδρος: Οὗτος δειλὸς ἦν.

sch av 1556 ἦλθεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὥς Εὐπολὶς ἐν Ἀστρατεύτοις «Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο, «κάνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνὴρ.» ἀπανταχοῦ δὲ ἦν δειλός. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτῆς, ὥς Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν («ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας «αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων, ἐλαίας ἔρει«σιν ὄνον κανθήλιον.» καὶ δωροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων «ἡ δῶρ' αἰτοῦν«τες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου.») δύο δὲ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὐπολὶς ἐν Μαρικᾷ φησιν ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὥς ἀπόλλυται. ὁ στρεβλός; οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας οὐνοκίνδιος. καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει. σφάγι' ἔχων: (Ταῦτά φησιν) ὥς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ Ἀΐδου.

sch av 1559

κάμηλον ἀμνόν τιν': Ἐπαιξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου· ἔστι γὰρ
παμμεγέθης· δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνείου ἢ ἄλλου τινός. καὶ τ' ἀνήλθ' αὐτῷ: Ἐκ τῶν χθονίων ἀνήλθεν.
sch av 1562 (ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δεῖπνα διαβάλλει.) [πρὸς τὸ λαῖμα τῆς
καμήλου: Εὐφρόνιος, τὸν λαιμόν.

sch av 1563 καὶ γὰρ προεῖρηκεν ἧς λαιμοὺς τεμῶν. οἱ δὲ, ὅτι τὸ αἶμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι
καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ καὶ λαῖμα βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα. γράφεται δὲ καὶ
δέρμα. εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφές, τοῖς γράφουσι δέρμα. οἱ δὲ ὄρμημα τὸ λαῖμα. ἔτι μέντοι
τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν
ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ.] [Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς: Ἐπεὶ οὔτε νυκτερίς ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι
φαίνονται.

sch av 1564 καταδεδυκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.] τὸ μὲν πόλισμα: [Κορωνὶς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν.

sch av 1565 οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρκα'. ὦν τελευταῖος ἀλλὰ γαμικὴν χλαμίδα δότω
τις δεῦρὸ μοι. μετὰ δὲ τὸν ζδ' στίχον κῶλ' ἐστὶν ἀντισπαστικά ζ', ἐπιμεμιγμένα διὰ μβοις,
δισπονδείοις καὶ ἐπιτρίτοις, ἐφθημιμερῇ, πλὴν τοῦ πρώτου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος.
ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.] [πρέσβεις παρὰ τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς καὶ εἷς ἐκ τῶν
βαρβάρων θεῶν ἦλθον.] οὗτος τί δρᾷς: Τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπρόντι αὐτῷ εἰς τὴν
πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένῳ τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ
περιβαλλομένῳ, ὥσπερ οἱ Θρᾶκες.

sch av 1569 Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν: Ὅτι τὴν κνήμην εἶχε σαθρὰν ὁ Λαισποδίας καὶ μέχρι τῶν κάτω
περιεβάλλετο. [καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβληνται.] Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς
κακόκνημοι διαβάλλονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὐπολὶς ἐν Δήμοις ταδὶ δὲ τὰ δένδρα
Λαισποδίας καὶ Δαμασίας αὐταῖσι ταῖς κνήμασιν ἀκολουθοῦσί μοι. τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδῖαν
καὶ στρατηγῆσαι φησι Θουκυδίδης ἐν η' [86]. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς, ὡς
πολεμικοῦ γεγονότος. (Φιλύλλιος δὲ ἐν ταῖς Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς
κνήμας αἰτίας τινὰς, ὡς φησι Στράτις ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς
Θεόπομπος ἐν Παισί. Δημήτριον δὲ πάντες τὸν Ἰξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν ὡς
γλῶσσαν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι λαισποδίας ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη
σποδεῖν.) ὦ δημοκρατία: Ἐμῖξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων.

sch av 1570 ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὐσης συμβαίνει δημῶδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ
βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη. [φησὶν οὖν, προάγεις
ἡμᾶς ὦ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.] —προβιβᾷς: Προάγεις. Vict. ταῦτα
θαυμάζων λέγει, ἐπειδὴ γέρων ἦν ὁ Πεισθέταιρος.

sch av 1571 R. [ῥήρμεσθα: Ἐχειροτονήθημεν.

sch av 1577] [διπλασίως: Τοσοῦτον οὐ φροντίζω διαλλαγῶν.

sch av 1578] ἐπικνῶ: Ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε.

sch av 1582 —ἐπίτριβε. Vict. σίλφιον: Εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν. τὸ δὲ ὅλον
πρόσκνισμα τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὁ Πεισθέταιρος, δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον διαλέγεσθαι
ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δεῖπνον. ἐπανιστάμενοι: Ἐπανάστασιν ποιησάμενοι ὡς ἀγρίων ὀρνίθων
ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένων.

sch av 1584 [αὐτοῖσι δὲ, ἡγουν τοῖς κρέασιν.] [ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα.

sch av 1589] (λιπαρά γ' εἶναι πρέπει: Δοκεῖ, ἔοικε.

sch av 1590 τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἔξωθεν τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ.) (ἡμεῖς τε γὰρ: Λοιπὸν
εἰσηγεῖται ὁ Ποσειδῶν ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ πολεμεῖν.

sch av 1591) (ἐν τοῖς τέλμασιν: Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς φρέασι.
sch av 1593 κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.) (ἀλκυονίδας: Ἀντὶ τοῦ, εὕδιον ὄλον τὸν χειμῶνα.
sch av 1594 οὐχ ὡς νῦν ἐπτά τοῦ χειμῶνός εἰσιν, ὡς φασὶ τινες, αἱ ἀλκυονίδες.) (αὐτοκράτορες: Τούτων
τῶν δογμάτων κρατοῦντες.
sch av 1599) νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ: Μιμεῖται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι.
sch av 1597 τὸ δὲ ἐξῆς (οὕτω) νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιεῖσθαι. ἔάν τι δίκαιον: Εἰ ὅλως καὶ νῦν
ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον.
sch av 1600 εἰς τοῦπίσω. R. V. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα: Ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς.
sch av 1603 τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον. ἀπόχρη: Ἀρεστὰ φαίνονται. Vict. τί ὧ
κακόδοιμον: Ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν, ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.
sch av 1607 κάτω: Κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας, καὶ λέγει πῶς, οἱ βροτοὶ (δηλονότι).
sch av 1608 λανθάνοντες. R. V. ἐπιорκοῦσιν: Ψευδῶς ὁμνύουσιν ὑμᾶς.
sch av 1609 Vict. τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία: Ἀντὶ τοῦ τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεούς.
sch av 1611 ἀφ' ἐνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ. θένων: Τύπτων.
sch av 1613 Vict. νῆ τὸν Ποσειδῶν: Τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτὸν, καὶ γελοίως καθ'
ἑαυτοῦ ὁμνυσι.
sch av 1615 ναβαισαστρεῦ: Βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεός. αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ
συγκαταθέσεως. εὐξάμενος: Ὑποσχεθείς.
sch av 1619 διασοφίζεται: Ἐξαπατᾷ. Vict. μενετοὶ θεοὶ: Ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι.
sch av 1620 Ἄλλως. παροιμία αὕτη μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί. οἷον ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι, οὐκ
εὐεξαπάτητοι. μισητίαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν. καὶ τὸ «περὶ
σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή» οὕτως ἐξηγοῦνται. μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἀπληστία, ὁ
καὶ νῦν ἐμφαίνεται. λούμενος: Ἀντὶ τοῦ λουόμενος.
sch av 1623 Vict. καταπτάμενος ἵκτινος κ.
sch av 1624 τ. λ.: Ἵνα καὶ ἀρπάσῃ ἵκτινος ἱμάτιον. Vict. ἀνοίσει: Ἀνάξει.
sch av 1625 Vict. ὁ Τριβαλλός: Ἀντὶ τοῦ, ὧ Τριβαλλέ.
sch av 1628 κατ' ἐρώτησιν δὲ [ὁ λόγος. δέον δὲ] εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέσθαι. Ἄλλως. ὁ Τριβαλλός. ἔοικε τοῦ
Ποσειδῶνος εἶναι τοῦτο. πιθανῶς δέ· εἰώθασι γὰρ τοῖς βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ σχήματι
ἐσπουδασμένως λοιδορεῖν ἢ καταρᾶσθαι. ἐγχωρῶ ἔχειν ὡς ἔχει.
sch av 1634 Ἄλλως. οὐ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν. R. V. ὀλίγον μοι μέλει: Ἀντὶ τοῦ, οὐ φροντίζω Ὅμηρος
[Il.
sch av 1636 E, 800] «ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα.» R. [τὸ κατάχυσμα χρή ποιεῖν γλυκύ: Τὸν ζωμὸν διὰ μέλιτος ποίει.
sch av 1637 πάλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.] [ἄνθρωπων Πόσειδον: Παίζει, δέον εἰπεῖν τῶν θεῶν.
sch av 1638 περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς, ἥγουν τῆς Βασιλείας.] ὧ 'ζύρ': Ἀθλιε.
sch av 1641 Vict. περισοφίζεται: Ἐξαπατᾷ.
sch av 1646 Vict. δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον: Ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ δεῦρ' ἔλθῃ, σὺν σοὶ τᾶλλα
βούλομαι φράσαι.
sch av 1648 διαβάλλεται ς' ὁ θεῖος: Ὅτι τῷ διαβάλλεται χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἀρχιππος ἐν
Πλούτῳ ἔστιν δέ μοι καλῶς πρόφασις εὐρημένη· τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.
παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικὸν [Il. Δ, 6] «παραβλήδην ἀγορεύων.» καὶ παρ' Ἀλκαίῳ
«παραβάλλεται σε.» ἀκαρῆ: Μικρὸν, ὀλίγον.

- sch av 1649 μέτεστι: Μετουσία υπάρχει. Vict. ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν: Εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρα.
- sch av 1653 ἐπίκληρος δὲ ἐστὶν ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφούς ἐτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὐσα. νόμος ἦν Ἀθηναίοις, γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῶα. καὶ νῦν οὖν, φησὶν, εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν Ἀθηναῖ ἐπίκληρος. (παίζει δέ.) τοῦναντίον γὰρ, υἱῶν ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπίκληρος. εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοί, Ἄρης καὶ Ἥφαιστος. ἀλλὰ ἐπαίνω τῆς Ἀθηναῖς καὶ τῆς πόλεως τοῦτό φησιν, οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων. οὔσαν: Καὶ ταῦτα.
- sch av 1654 Vict. γνησίων: Παίζει, δέον εἰπεῖν νόθων. R. V. νόθῳ Ἰαποθνήσκων: (Γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα.
- sch av 1656 εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ, φησὶν, ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις.) νόμος ἦν Ἀττικὸς, τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν. ἦν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσει, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν. προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδουν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς συγκληρονομεῖν. ἐπαίρει: Συνεπεῖθη.
- sch av 1657 Vict. ἀγχιστεῖαν: Μετουσίαν τῆς οὐσίας.
- sch av 1661 δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος. —ἀγχιστεῖαν: Μετοχήν καὶ κοινωνίαν τῆς οὐσίας. Vict. γνησίων: Ὁ ἐξ ἰσονομῶν ἴδιος, οἰκεῖος.
- sch av 1662 Vict. ἐς τοὺς φράτορας: Πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐπὶ τοὺς θεούς.
- sch av 1669 διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφῆναι εἰς τὰς φατρίας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας οἱ Ἀθηναῖοι. (Ἄλλως. εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους. ἢ εἰς τοὺς φυλῆτας. ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν ξένων γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.) τί δῆτ' ἄνω κέχηνας: Ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς φησι, τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινά, τινὲς δὲ οὕτως τί δῆτα ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος, ἐάν τι πάθῃ ὁ πατήρ, ὑπὸ τῶν γνησίων; —αἰκίαν: Ἦγουν μάλιστα, ἤγουν ἀφορῶν αἰκίσαι καὶ μαστίζαι τινά.
- sch av 1671 Vict. καὶ μεγάλα: Τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κόρην Βασιλείαν γαμεῖν.
- sch av 1678 —Δίδυμος οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθαίξει. R. V. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε: Μὰ τὸν Δία, φησὶν, οὐ λέγει παραδοῦναι, ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν.
- sch av 1680 οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως, ὥπερ αἱ χελιδόνες. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν (φησὶ) καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους, χελιδόνας ἀρσενικῶς φησιν, (ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου φησὶν. τὸ δὲ βασιλιναῦ εἰς τὸ βάσιν μετέβαλεν ὁ Ποσειδῶν, παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτεινε. τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτὸν, θέλων παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὀρνισιν.) ὥπερ αἱ χελιδόνες: Σύμμαχος οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός.
- sch av 1681 οὐδὲν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων ἢ βάδισις, αἷ γε μὴδὲ πορεῖα χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω καταλλήλως εἶχεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας. θέλει δὲ λέγειν, εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας, διὸ καὶ ἐποίησε οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν. οὕτοι: (Οἱ ὀρνιθες.
- sch av 1688*) εὐκαίρως, φησὶν, κατεκόπησαν οἱ ὀρνιθες οὗτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων. τενθείαν: σιναμωρίαν καὶ λιχνότητα.
- sch av 1691 R. V. Vict. Λαιμαργίαν. Vict. εἶ: Πορεύη.
- sch av 1692 Vict. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσιν: ¶ Εἴσθεσις χοροῦ ἐπωδικῇ κώλων τροχαϊκῶν ὁκτῶ ἐφθημιμερῶν καὶ ἀκαταλήκτων διμέτρων.
- sch av 1694

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νῦν, φησὶν, εἰσί. παίζει δὲ, διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον. καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν ἀκροπόλει. παρὰ τοὺς ἐγχειρογαστορας δὲ πεποιήται. Ἄλλως, κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἢ Κλεψύδρα, ἥς Ἰστρος ἐν τῇ ἰβ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτως δὲ ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ, ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην. εἰς ταύτην δὲ φησὶν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ ἀπέχοντι σταδίου εἴκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἀλμυρόν. ἔπαιξε δὲ πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα, κατασκευασμὰ τι ὥσπερ ὠρονομικόν.] ἐγγλωττογαστόρων: Παρὰ τοὺς ἐγχειρογαστορας πέπαικται.

sch av 1696] συκάζουσί τε: Ὡς ἐπὶ γεωργῶν.

sch av 1699 συκάζειν γάρ ἐστι τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν, ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. Γοργίαί τε καὶ Φίλιπποι: ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν, ἠϋξῆσε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν.

sch av 1701 Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὗ Πλάτων μνημονεύει. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἱατρός, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης. R. V. Leid. οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμωδοῦνται. R. Vict. ἢ γλῶττα χωρὶς: Σύμμαχος πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔτεμνον τὴν γλῶτταν.

sch av 1705 καὶ παρ' Ὀμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολόγων φησὶν ἐκβεβλήσθαι χωρὶς τὴν γλῶτταν. Δίδυμος δέ ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἢ γλῶττα ἐτέμνετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων. καὶ Ὀμηρος [Od. Γ, 332] «ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας.» ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν. οὕτως δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχνων διὰ τοὺς ῥήτορας ἢ γλῶσσα, ἐπεὶ ταύτῃ τοὺς ἄλλους κακοποιοῦσιν. Ἄλλως. (ἀντὶ τοῦ, ὀφείλει τέμνεσθαι ἢ γλῶσσα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.)] ὦ πάντ' ἀγαθὰ: Ἡ συστηματικὴ αὕτη εἴσθεσις ἐξ ἰάμβων ἐστὶ τριμέτρων ἰδ'.

sch av 1706 ἐπὶ τῶν τέλει παράγραφος. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβεβηκῶς τῷ Πεισθεταίρῳ.] —ὦ μείζω λόγου: ἃ μὴ δὲ λόγος ἰσχύει φράσαι. R. Vict. οὐ φατὸν: Οὐ δυνατόν λέγειν.

sch av 1713 Vict. Διὸς βέλος: Τῆς βασιλείας.

sch av 1714 λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει. [εἰώθασι γὰρ τῷ κεραυνῷ ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προσφύειν.] ὁσμὴ δ' ἄνω νόμαστος ἐς βάθος: [Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.

sch av 1715] (ἄνω νόμαστος δέ,) ἀντὶ τοῦ πολλὴ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι. —ἄνω νόμαστος: Ἄρρητος. Vict. διαψαίρουσι: Πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν.

sch av 1717 διαψαίρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν καὶ ψαίρειν ἰστίον λέγομεν. [πλεκτάνην δέ,] τὴν εἴλησιν. αἱ δὲ αὖραι διακινουσί τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων. λείπει δὲ τὸ πνέουσι. —διαψαίρουσι: Ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. Vict. ὁδὶ δὲ καυτός ἐστιν: Ὁ καπνός.

sch av 1718 Vict. ἄναγε, δίεχε:] Εἴσθεσις μέλους χοροῦ εἰς δύο περιόδους διηρημένη κώλων ἰβ'.

sch av 1720 εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης τροχαῖκὰ ζ' ἐπιμεμιγμένα χορείοις καὶ ἰάμβοις. ὦν τὰ α', β', δ', ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ ζ' ἐφθημιμερές. τῆς δὲ δευτέρας ἐξ ἀναπαιστικῶν τὰ μὲν α', δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ β', ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ ζ' ἐφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.] ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν. χλευάζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ

Τρωάδων Εὐριπίδου [308] «ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε.» ¶ Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία: Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται τριάς ἐπωδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα ε', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.

sch av 1731 εἰσὶ δὲ πάντα Ἴωνικά ἀπὸ μείζονος ἐφθιμιμερῇ παντοίοις σύμμικτα ποσί. τῆς δ' ἐπωδοῦ κῶλα ζ' ἀναπαιστικά διμέτρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἐπωδῆς κορωνίς. ¶ —καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται, R. V. Vict. ἀντὶ τοῦ συνήγαγον.

sch av 1734 R. V. ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ.

sch av 1735 R. V. εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ἦδετο.

sch av 1737 ὁ δ' ἀμφιθαλής: Ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων καὶ μηδενὸς ὠρφανισμένος. Ἄλλως, ὁ Ἔρως, φησὶ, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἦρας. πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι, (παρὰ τὸ) παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν. παλιντόνους: Ὅπισθοτόνους ἢ τοὺς ἐπὶ θάτερα τρεπομένους.

sch av 1739 Vict. πάροχος γάμων: Συνακόλουθος.

sch av 1740 Vict. τῶν περὶ τὸν Δία.

sch av 1744 R. V. καὶ τὰς χθονίας κλήσατε: Εὐφρόνιος, τὰς φοβεράς.

sch av 1745 πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἤχεϊ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουόμενας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. —ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. R. V. ¶ ὦ μέγα χρύσειον: Εἴθεσις ἐτέρα μέλους χοροῦ εἰς δύο διηρημένη περιόδους κώλων ιη'.

sch av 1748 ὦν τῆς πρώτης περιόδου ἀναπαιστικά ζ', πλὴν τοῦ γ' καὶ τελευταίου ἀκαταλήκτων. τῆς δευτέρας κῶλα ιβ'. τὸ α' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β', ζ', θ', ια' ἱαμβικά καταληκτικά διμέτρα. τὰ γ', δ', ε', ζ', ι', ιβ' τροχαϊκά ἐφθιμιμερῇ. τὸ η' ἱαμβικὸν ἐφθιμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἢ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα. ¶ ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ.

sch av 1749 R. V. αἶς ὅδε νῦν χθόνα σείει: Ὁ Ζεὺς δηλονότι, ἢ ὁ Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασιλείαν.

sch av 1758 ὄρεζον ὦ μάκαιρα: Πρὸς τὴν Βασιλείαν φησὶ ὁ Πεισθέταιρος. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν ποιεῖται. (καὶ πτερῶν ἡμῶν: Οἱ γὰρ ὄρνιας πτεροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.

sch av 1759) ἀντὶ τοῦ βαστάζω.

sch av 1761 R. V. τήνελλα: Τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον Αὐγέου «τήνελλα ὦ καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτός τε «κίόλαος, αἰχμητὰ δύω.

sch av 1764 » δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.